

புரவை

இலக்கிய சஞ்சிதைக

இதழ் ஓன்று

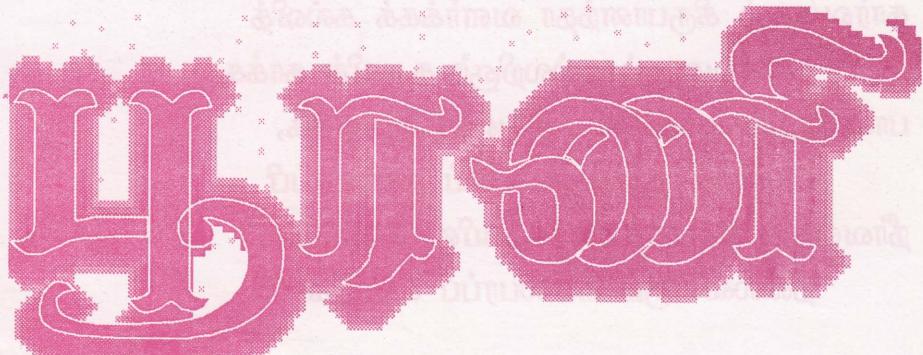

२
சிவமயம்

நூல்கு பொய்ச்சிலை மத்திய முறையை
கீர்த்தி ஏத்தனை நிதிகளைப் பற்றியெல்லாம்

பிரதிகாலம் கொட்டுவதே

இங்கோல்பா கப்பாம்

நைக்கிய சஞ்சிகை

நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே
நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே
நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே

நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே
நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே

நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே
நூல்கு கொட்டுவதே கொட்டுவதே

இதழ் ஒன்று

நூல்கு கொட்டுவதே
நூல்கு கொட்டுவதே

கலை பழுப்பி வாழி வாழி

சிர்வளரும் இலக்கிய சுஞ்சிகையாய் ஓங்கும்
தேன்வளரும் பூரணிப்பேர் படைத்த செல்வி
தார்வளரும் கிருபானந்தா வளர்க்கக் கல்வித்
தனம்வளரும் நல்லறிஞர் தழுவிக் காக்க,
பார்வளரும் மக்களினாலும் பலன் சுவைக்க,
பயன்வளரும் கற்பகமாய் ஒளி பரப்பி
நீர்வளரும் வெண்கமலத் தாயின் கண்போல்
நிலைவளரும் கலைபரப்பி வாழி வாழி.

அருட்கவி சீ.விநாசித்தம்பி.

வாழ்க பல்லாண்டு

சீரணிச் செந்தமிழ்ச் சுஞ்சி கையாம்
செழுங்கலை கல்வியும் வளர்க்கும் ஏடாம்
பாரணிப் பைந்தமிழ் பண்பும் ஓங்கப்
பண்பாடும் பரந்தமனப் பான்றை யோடு
காரணி யாக வந்தாள் கல்வி கலை
கட்டுரைகள் கதைகளினாடு கவிதை நிறை
பூரணியாய்க் கிருபாகடாக்ஷம் தந்தாள்
பொலிந்த பூரணிபாதம் போற்றி செய்வாம்

மஹாவித்துவான்
பிரம்மழுஞ் ந.வீரமணி ஜயர்.

வடிக சூதகம்பு ப்ராப்தியை
நட்டு விஷாகத
வாய்மின்தீர்த்தாவாய ராஜீநாயகி

சமர்ப்பணம்

தோன்றாத் துணையாய் நின்று
என்னை நெறிப்படுத்தும்

என் குல தெய்வம்
அன்னை நூபினை
மீ நாகபூஷணி அம்பாளன்

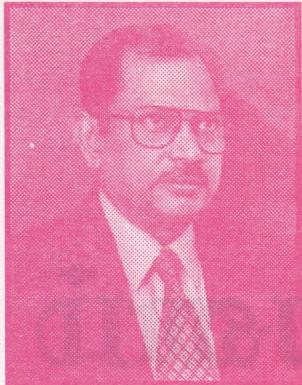
திருப்பாத கமலங்களில்

இம் மலரினைச்

சூட்டி வணங்கி நிற்கின்றேன்

- அசிரியன் -

விவாயம்

யாழ்ப்பானம் பஸ்கலைக் கழக
துறைவேந்தர்
பேராசீரியர் யா.ஏலகந்தரம்பிள்ளை
அவர்களின்

வாழ்த்துறை

நமின மீண்டும் நாகபூஷணி அம்பாளின் அருளோடு வாழும் என் அன்புக்குரிய திருமிகு கிகிருபானந்தாவைப் பிரதம் ஆசிரியராகக் கொண்டு மலரும் “பூரணி” என்றும் இலக்கிய சஞ்சிகைக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அசுரகதியில் வளர்ச்சியடைந்து சமூக - பொருளாதார மாற்றங்களை மிக வேகமாக ஏற்படுத்தி வரும் விஞ்ஞானம் தகவல் நடப்பம் இன்று அனைவரது கவனத்தையும் ஈடுபாட்டையும் ஈர்த்துள்ளது. இயந்திர மயயுக்தில் எல்யோட்டம் ஒடி, போட்டி வாழ்க்கையில் பேராடிக் களைத்த மனிதன் மனிதனாக வாழ வழிகாட்டும் நன்னெரிகளையும் உயர் விழுமியங்களையும் ஒய்ந்த மனதிற்கு உற்சாகமுட்டும் இலக்கிய இரசனைகளையும் அன்றி வழங்கும் செந்தமிழிலக்கியங்கள் இன்று இளைய தலைமுறையினரிடம் அத்தனை கவன ஈர்ப்பைப் பெறாமை கவலைக்குரியது. இலக்கியங்களை அற அமர இருந்து படித்துச் சுவைக்க நேரமின்றித் தவிப்போருக்கு தமிழ், தமிழர்தம் கலை இலக்கிய வரலாற்றுத் தேடலில் ஈடுபாடுவோருக்கு இத்தகைய இலக்கிய சஞ்சிகைகள் காலத்தின் தேவையாகும்.

“பூரணி” அனைவரதும் அரவணைப்பில் சிறப்பாக வளர்ந்து சிரஞ்சீவியாக வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துகிறேன்.

வீவமயம்

யாழ்ப்பாணம் சூசீய கல்வியியற்

கல்லூரிப் பீடாதிபதி

கலாநிதி தி.கமலநாதன்
அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

சமுகத்திலே வரந்நாட் கல்வியையும் கற்றல் கலாசாரத்தையும் தொடர் மாற்றங்களுக்கேற்ப வழங்கக்கூடியவை நால்களும் சஞ்சிகைகளுமாகும்.

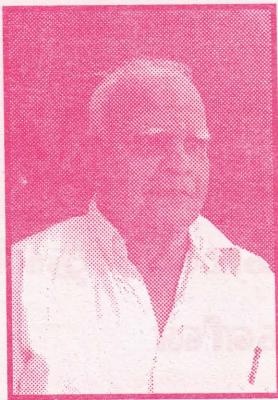
அவ்வகையில் பூரணியின் மலர்வு புது இலக்கிய, கல்வி அங்கங்களின் மலர்வாகத் திகழ்கின்றது.

தரமான கட்டுரைகளையும் கவிதை சிறுகதைகள் எனப்பல அம்சங்களையும் தாங்கிப் பூரணி மலர்ந்திருப்பதைக் கண்டு பூரிப்படைகின்றேன்.

புதிய சஞ்சிகைகளின் வரவும் தேவைகளும் வேண்டப்படுகின்ற இன்றைய காலகட்டத்தில் இடைநிறுத்தப்படாமல் தொடர்ந்து அவற்றை வெளியிடுதலும் மிக அவசியமாகும். இதற்கு முன்வதாரணமாகப் பூரணி இதழ் திகழவேண்டும்.

பூரணி இதழைத் தேடவாசிக்கும் ஒரு வாசகர் கூட்டம் புதிதாக உருவாகவும் தொடர்ச்சியாக இவ்விதம் வெளிவரவும் இறையங்கள் தனை நிற்பதாக.

வ
வியாயம்

பேராசான்
க. சிவராமலிங்கம்
அவர்களின்
வாழ்த்துரை

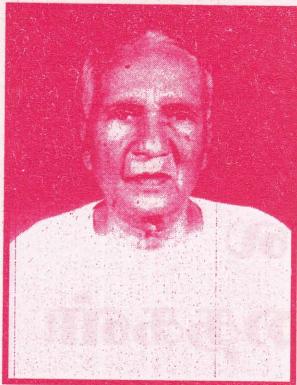
“இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன்
விருந்தொடு வானம் புகினும் வேண்டேன்”

தமிழ் செய்பவர்கள் வாழ்த்துக்கும் வணக்கத்துக்கும் உரியவர்கள். முத்தமிழால் வைதாரரயும் வாழவைக்கும் குமரனைத் தந்த பராசக்தியின் அன்பன் கிருபானந்தாவின் பெருமுயற்சியின் வடிவமாகப் பிறக்கிறாள் “பூரணி”. அன்றவிந்தடங்கிய சான்றோரின் அக்கங்களால் தமிழ் மணம் வீசுகிறாள் “பூரணி”.

கரும்பு தின்னக் கூலியா கேட்போம்? படித்துச் சுவைத்து மீண்டும் “பூரணி” என்று வருவாள் என்று தமிழ் நெஞ்சங்கள் காத்திருக்க, தேன்தமிழ் சுவை ஊட்டி வளரப் பூரணியை வாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

நல்லைக்குமரன் அருள் பெருகுக.

வ
சிவமயம்

கலாநிதி
க. சொக்கலீங்கும்
அவர்களின்
வாழ்த்து

வாழ்க! வளர்க!

செந்தமிழ் கொழிக்கும் பொங்கிளாளிர் ஈழச்
சீரிய மண்ணினிற் பிறந்து
வந்தனைக் குரிய அன்னை “பூரணி”யின்
மகத்துவ நாமத்தைப் பூண்டு
நந்தமிழ் அறிஞர் செவிலிய ராகி
நலத்துடன் வளர்த்திட வந்த
கந்தமார் மலரே! பேணுநற் கிருபன்
காதலி! வாழ்க! நீ வளர்க!

மனம் விட்டு சீல வார்த்தைகள்!

எனது சஞ்சிகையின் முதல் இதழின் முன்னுரையில் உங்களைச் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன். வளர்ந்து வரும் இளம் படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டியது ஒரு சமுதாயத்தின் இன்றியமையாத பணியாகும். இப்பணி மூலம் அவர்களது படைப்பாக்கத் திறன்கள் விரிவடைந்து கூத்திரமான சமுதாயம் சார்ந்த நல்ல சிந்தனைகள் செய்வாக்கம் பெற்று அனைவரும் நன்மையடைவர் என்பது உண்மை. இந்த உயர்ந்த நோக்கில் எனது இம்முயற்சியானது அமைகின்றது என நினைக்கின்றேன்.

இம்முயற்சியில் என்ன வழிப்படுத்திய என்குநாதர்கள் கலாநிதி க.சௌக்கலிங்கம், பேராசான் க.சிவராமலிங்கம், கம்பவாரிதி. இ.ஜெயராசா, ஆசிரியத்திலகம் நா.வன்னியசிங்கம் இவர்களை என் உள்ளத்திற்கு வணங்குகின்றேன். மேலும் இப்பணிகளில் என்னாகிறந்து துணை செய்த திரு. த. ஜெயச்வன், திரு.இ. சிறிதரன் இவர்கள் என்றும் நன்றிக்குரியவர்கள்.

இம்மலரின் சிறப்பு, ஆக்கங்கள் வழங்கிய அறிஞர்க்குரியது. பிழைகட்டு நானே தனிப் பொறுப்பாளி. குறை நீக்கி நிறை கொள்ளப் பிரார்த்திக்கின்றேன். நன்றியால் நிரம்புகிறது என்னினுஞ்சம். நீள நினைந்திருப்பேன். இம்மலரினை என் குல தெய்வம் அன்னை நயினை றீ நாகபூஷணி அம்பாளின் திருவடிகளில் கூட்டி வணங்கி நற்கின்றேன்.

- அன்பன்
கி.கிருபானந்தா

521/9, பருத்தித்துறைவீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

மறைந்துபோன நாகரிகம்

பேராசீரியர். அ.சண்முகதாஸ்
பீடாதிபதி - பட்டப்பின் படிப்புகள் பீடம்
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

1925இல் இரண்டு இந்தியத் தொல்லியலாராய்ச்சியாளர்களான ஆர்.டி.பனர்ஜியும். டி.ஆர். சகினியும் சிந்துப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த மொஹங்சதாரோவிலும் பஞ்சாப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த ஹரப்பாவிலும் அகழ்வாய்வுகளை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளுடாக இந்திய வரலாற்றிலே முதன்மை வாய்ந்த ஒரு நாகரிகம் எனக் கூறப்படும் ஹரப்பன் அல்லது இந்து வெளி நாகரிகம் வெளிக்கொணரப்பட்டது. மிகவும் வளர்ச்சியடைந்த நகர நாகரிகமாக இது அமைந்திருந்தது. பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகள் இந்நாகரிகம் இந்து, சரஸ்வதி ஆறுகளுக்கு அப்பாலும் குஜராத், உத்தர பிரதேசம், ஹரியாணா ஆகியவற்றின் பல பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்தது. மஹாராஷ்ட்ராவிலும் ஜம்மு பிரதேசத்திலும் பிற்கால ஹரப்பன் நாகரிகக் கைவினைப் பொருட்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் ஹரப்பன் நாகரிகப் பிரதேசங்களைக் குஜராத், ஹரியாணா, ராஜஸ்தான் ஆகிய மாநிலங்களிலே கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. புவியியற் பரப்பளவு அடிப்படையில் உலகிலே தோன்றிய எந்தப் பண்டைய நாகரிகமும் கொண்டமைந்த பரப்பளவின் இரண்டு மடங்கு கொண்டதாக இந்துவெளி நாகரிகம் அமைந்தது. கி.மு. மூவாயிரம் ஆண்டுகளிலே தோன்றிய இந்நாகரிகம் மூன்று படிநிலைகளிலே வளர்ச்சியடைந்துள்ளது:

தொடக்க காலம் : 3500 - 2600 கி.மு.

வளர்ச்சியற்ற காலம்: 2600 - 2000 கி.மு.

இறுதிக்காலம் : 2000 - 1500 கி.மு.

இத்தகைய ஒரு பெரிய நாகரிகம் அக்காலத்திலே இருந்தது பற்றிப் பலரும் வியப்படைய முடியாதுள்ளனர்.

நன்றாகத் திட்டமிடப்பட்ட நகரங்கள், செங்கட்டிகளாலே கட்டப்பட்ட வீடுகள், நீரினைத் தேக்கி வைக்கும் குளங்கள், மிகச் சிறந்த கழிவு நீர் அகற்றும் முறைமை ஆகியன தொடர்பாக ஹரப்பன் நாகரிகம் வரலாற்றாசிரியர்களாலே புகழ்ந்து பேசப்படுகின்றது. “ஏனைய உலக நாகரிக நகரங்களிலே வாழ்ந்தவர்களைவிட மிக வசதியான முறையிலே ஹரப்பன் நாகரிக மக்கள் வாழ்ந்தார்கள். கல்வியறிவுடையவர்களாயிருந்த அம்மக்கள் தமக்கென ஓர் எழுத்து மரபினையும்

கொண்டிருந்தனர். அவர்களுடைய நாளாந்த வாழ்வில் இசையும் நடனமும் இன்றியமையா இடத்தினைப் பெற்றிருந்தன” என்று பெஞ்சமின் ரோலண்ட் என்னும் வரலாற்றாசிரியர் கூறுகிறார்.

அழகான ஆள் வடிவங்கள், முத்திரைகள், மட்பாண்டம், ஆபரணங்கள், கருவிகள், ஆயுதங்கள் முதலிய பல பொருட்கள் இந்நாகரிகக் களங்களிலே கண்டெடுக்கப்பட்டன. மிக உயர்ந்த கைவினைத் திறனுடையனவாக அங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகள் விளங்குகின்றன. தங்கம், வெள்ளி, செம்பு, வைரக்கல், சிப்பி, தந்தம், களிமன் ஆகியவற்றினாலே செய்யப்பட்ட அழகிய ஆபரணங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. கலஞ்செய் வளையத்திலே செய்யப்பட்டு உயர் வெப்பத்திலே சுடப்பட்ட மட்பாண்டங்களும், சிறப்பு வாய்ந்த குழந்தை விளையாட்டுப் பொருட்களும் அகழ்வாய்வு வேளையிலே கண்டெடுக்கப்பட்டன.

பல மிருகங்களாலே சூழப்பட்ட நிலையில் குல வடிவிலே தலையணியுடைய பசுபதி வீற்றிருக்கும் காட்சியைக் கொண்ட முத்திரை ஹரப்பன் நாகரிகச் சொந்தக் காரருடைய சமயம் சிவ சமயமெனக் கூறுதற்கு ஆதாரமாக அமைகின்றது. யானை, புலி, ஒரு கோட்டுக் காண்டாமிருகம் ஆகிய மிருகங்கள் மிகச் சிறப்பான முறையிலே செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

சிந்துவெளி நாகரிக மக்களிடையே சூரிய வழிபாடு இருந்ததென Sun Worship in Ancient India என்னும் நூலிலே கூறப்படுகின்றது. இந்து வெளியிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட முத்திரைகளிலே “சுவாஸ்திகா” வடிவம் இடம்பெறுகின்றது. இது சூரியனுடைய நகர்வினைக் குறிக்கும் ஒரு குறியீடு எனக் கூறுவார். இதே பொருளில் இக்குறியீடு ஈலம் நாகரிகத்திலும் (கிறிஸ்துவக்கு முன் ஈராயிரமாம் ஆண்டுகளில் பாரசீக வளைகுடாவுக்கும் தற்போதைய ஈராக் நாட்டுக்குமிடையே ஏற்பட்ட நாகரிகம் இவர்களுடைய ஈல மொழிக்கும் திராவிட மொழிக்குமிடையே தொடர்பு உண்டென மொழியியலாளர் சிலர் கூறியுள்ளனர்.) பின்னர் பல உலக நாகரிகங்களிலும் காணப்பட்டது. கருடன், மயில், கண் ஆகியனவும் இந்துவெளிநாகரிக முத்திரைகளிலே காணப்படுகின்றன. இக்குறியீடுகளும் சூரியனையே குறிக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றது.

மிகச் சிறப்பான முறையிலே அமைந்த இந்து வெளி அல்லது ஹரப்பன் நாகரிகம் ஏன் அழிந்தது? பரியேறிய பகைவர் கூட்டத்தினாலேயே இந்த நாகரிகம் அழிந்ததெனக் கூறுவார். பரியேறி வந்த ஆரியரே இந்த அழிவுக்குக் காரணமானவர்கள் எனவுங் கூறப்பட்டது.

“இந்து வெளி நகரங்கள் மிலேச்சர் கைப்பட்டன; இம்மிலேச்சர் போர்புரியுமாற்றல் மிக்கவராயிருந்ததோடு, சிறந்தபோர்க்

கருவிகளை யுடையவராயிருந்தமையாலும் வெருவர் விரைந்து பாயும் தெப்பு வெளிப்பரிகளை நன்கு பயன்படுத் தப் பயின்றிருந்தமையாலும் அரப்பா மக்களைப் போரில் வென்று புறங்கண்டன்”

என்று வரலாற்றினால் பசாம் கூறுவர். இந்துவெளி முத்திரைகளிலே காணப்படும் விலங்குகளுள் குதிரை காணப்படவில்லை என்பது இங்கு கவனிக்கற்பாலது.

வெளியிலிருந்து (மேற்கிலிருந்து) வந்த தாக்கும் படையினாலே ஆழிவேற்பட்டதென ஒரு சாரார் கூற இந்துவெளி நாகரிக மக்களின் தாங்கும் போர்வலிமையின்மையே காரணமென இன்னொரு சாரார் கூறுகின்றனர். இது தொடர்பாகப் பேராசிரியர் ஏ.சக்ரவர்த்தி கூறுவது சுவையான தொன்றாயமைகின்றது.

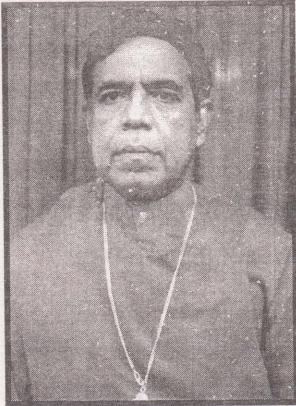
திருக்குறளை ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்த பேராசிரியர் சக்கரவர்த்தி ஒரு நீண்ட முன்னுரை எழுதியுள்ளார். அந்த முன்னுரையிலே இந்து வெளிநாகரிகத்தின் ஆழிவுக்கான காரணத்தினை எடுத்துக் கூறுகிறார்:

“பலவகையான பொருட்கள் அங்கு கண்டெடுக்கப் பட்டபோதிலும், இதுவரை தாக்கும் அல்லது தாங்கும் பாரிய போர்க்கருவிகள் எவையும் கண்டெடுக்கப்பட வில்லை. போர் ஆயுதங்களோ, பாதுகாப்பு அரண் களோ இல்லாமையால், இந்துவெளி நாகரிகத்தினர் போர் தொடுக்கவோ பிறருடைய தாக்குதலுக்கு முகங் கொடுக்கவோ வேண்டிய தேவையிருக்கவில்லை. இந்நாகரிக மக்களின் அரசு கொல்லாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது”

இவ்வாறு சக்கரவர்த்தி கூறுகின்றார். விலங்குகள் பலவற்றை யோகநிலையிலிருப்பவருக்கு அருகேயுள்ளவாறு பல முத்திரைகளிலே சித்திரித்திருப்பதை நோக்குமிடத்து, கொல்லாமை அங்கு பேணப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமுண்டு. இந்நிலையில் “பவ்வியஜீவன்”களாக வாழ்ந்த இந்து வெளிநாகரிக மக்கள் விரைவான குதிரைகளில் வந்த வலுவான எதிரிகளாலே ஒட ஒடக் கலைக்கப்பட்டார் கள். அவர்கள் இடம்பெயர்ந்து பகுதியாக மத்திய, தென் இந்தியப் பிரதேசங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தனர். வட இந்தியாவிலே சிறப்புடன் திகழ்ந்த ஒரு நாகரிகம் இவ்வாறு சிதைவற்று அழிந்து, வரலாற்றிலே நினைவு கூர்வதாக அமைந்துள்ளது.

அறிவைப் பெறுவதற்கு எவ்வளவு அறிய பெற்றிய முயற்சி தேவையோ அதைப்போன்று தன் அறியாமையை மறைத்திடுதற்கும் அறிய முயற்சி தேவை

-- மொட்டீகே.

மேனாட்டாரைக் கவர்ந்து குமிழின் இணீசை

பேராயர், கலாநிதி
எஸ். ஜெபநேசன்

“ஜோரோப்பியர் தங்கள் சமயப் பணிக்கெனத் தமிழைப் பயின்று வந்த போதிலும், தமிழின் இலக்கியச் சுவையும் இலக்கண வரம்பும் இவர்களை ஈர்த்து நின்றமை கண்கூடு. இதன் பயனாய்த் தமிழ் மொழி அடைந்த ஏற்றமும் பலவாம்”

- பேராசிரியர் ச.அகத்தியலிங்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஒரு உன்னத காலகட்டமாகும். இக் காலப்பகுதியை இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஜோரோப்பியர்காலம் என்று குறிப்பிடுவர். மேனாடுகளிலிருந்து பெருந்தொகையானவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்கும் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் வந்தனர். இவர்களில் அரச அதிகரிகள் சிலர்; இராணுவ வீரர்கள் சிலர்; மதப் பிரசாரகர்கள் வேறுசிலர். இவர்களுடைய பணிக்களம் தமிழ்க்காலும் நல்லுலகமாக விருந்தமையால் தமிழ் மொழியை ஆழ்ந்து கற்கவேண்டியதாயிற்று.

தமிழ் மொழியை ஆங்கிலேயருக்குக் கற்பிப்பதற்கென்றே 1812ஆம் ஆண்டு சென்னையில் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ‘கொலிஜ் ஓப் போர்ட் சென் ஜோர்ஜ்’ (COLLEGE OF FORT ST. GEORGE) என்ற பெயருடன் இக்கல்லூரியைச் சென்னையில் பணியாற்றிய எல்லீஸ் துரையும் கள்ளல் மக்கென்சியும் ஆரம்பித்தார்கள். இக்கல்லூரி 1854ஆம் ஆண்டு வரை இயங்கி வந்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1823இல் அமெரிக்க மினெனரிமார் வட்டுக்கோட்டையில் ‘செமினரி’ என்ற ஒரு கல்லூரியை ஆரம்பித்தனர். 1855 வரை நடைபெற்ற இந்தக் கல்லூரியில் மூன்றில் ஒருபகுதி நேரம் தமிழ்க்கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்டது.

தமிழ்மொழியை ஆழ்ந்து கற்ற மேனாட்டார் அதன் சிறப்பைக் கண்டு பிரமிப்படைந்தனர். தமிழ் மொழியின் ஆழ்ந்தலும் சொற்சிறப்பும் இலக்கண விதிகளும்

சிலரைக் கவர்ந்தன. வேறு சிலர் உயர்தமிழ் இலக்கியங்களான திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம் என்பனவற்றில் மனதைப் பறிகொடுத்தனர். இன்னும் சிலர் தமிழ் நாட்டில் வளர்ந்து உயர்ச்சி பெற்ற சமய தத்துவமாகிய சைவ சித்தாந்தத்தின் கோட்பாடுகளை வியந்து போற்றினர்.

மொழியின் இனிமை:-

தமிழ் மொழியின் இனிமையிலும் இலக்கணச் சிறப்பிலும் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர், பேராயர் நோபேர்ட் கால்டூவெல் இங்கிலாந்திலிருந்து 1838ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டிற்கு வந்த கால்டூவெல் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் படைத்தார். இந்த நூலிலே தமிழின் இலக்கணச் செறிவையும் சரிநுட்பத்தையும் பலவாறு போற்றியுள்ளார்.

பெயர்களை “உயர்தினை” என்றும் “அ.ஃ.நினை” என்றும் இலக்கண நூலோர் வகுத்த முறை உலகத்தில் வேறேந்த மொழியிலும் இல்லாத பகுப்பு. இது தமிழின் தனிச்சிறப்பு. அறிவு நலமே அரிய உடைமையெனத் தேர்ந்து பகுத்தறிவு வாய்ந்த உயர்களே உயர்தினை என்றும் அந்நலமற்ற மாவும் மாக்களும் மற்றுமுள்ள பொருள்களும் அ.ஃ.நினை என்றும் வகுத்துள்ள முறை தமிழ்ச் சான்றோரின் அறிவு நலச் செம்மைக்குச் சிறந்த சான்றாக உள்ளது என்று வியந்து போற்றியுள்ளார்.

அது மட்டுமன்றித் தமிழ் மொழி ஏனைய திராவிடமொழிகளைப் போல் வடமொழிக்கு அடிமையாகி விடவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தென்னிந்திய மொழிகளான திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்த மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு ஆகிய மொழிகள் வடமொழிச் சொற்களை அளவின்றி ஏற்று வழங்கத் தலைப்பட்டதால் அவை வடமொழிச் சொற்களின்றித் தனித்தியங்க இயலாது போயின.

தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்கள் வடசொற்களை ஏற்கும்போதும் அவற்றைத் தமிழின் நீாமைக்கும் நிலைமைக்கும் ஏற்றவாறு பயன்படுத்திய பான்மையால் வடமொழிச் சொற்களை நீக்கிவிடினும் தமிழின் தனித் தன்மை அம்மொழி தழைத்துச் செழிக்க வல்லதெனக் காட்டி நிற்பதாய்க் கூறியுள்ளமை எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கது”

1826ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பானம் வந்திறங்கிய பீற்றர் பேர்சீவெல் என்ற மெதுடிஸ்த தொண்டா இன்னொரு தமிழ் மொழிக்காதலர். இவர் ஆறுமுக நாவெளரிடம் தமிழ்

கற்றவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் தமிழின் பெருமையைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:

“தமிழைப் போல் வலுவும் சரிநுட்பமும்
ஒருங்கே அமையப் பெற்று மொழி
இல்லையென்றே கூறலாம்.
அது மற்றைய மொழிகளைவிட
உள்ளத்தின் உணர்வைகளைச் சரியாக
எடுத்தியம்பவல்ல தத்துவச் சொல்வளாம்
உடையது. என்னம், செயற்பாடு,
விளைவு என்பனவற்றின் வரிசைக்கிரமம்
சீருடையாமல் அமைகின்றது”

யாழ்ப்பாணத்தில் தொண்டாற்றிய இன்னொரு சிறந்த தமிழ் அறிஞர் மைரன் வின்சிலோ ஆவர். இவர் 1820ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து உடுவில் கிராமத்தில் பணியாற்றக் கொடுக்கினார். இவர் 1862ஆம் ஆண்டு தாம் தொகுத்து வெளியிட்ட தமிழ்-ஆங்கில அகராதியில் தமிழின் சிறப்பைப் பின்வருமாறு போற்றுகின்றார்:

“தமிழ் அதன் செய்யுள் வடிவத்திற்
கிரேக்கத்தை விடப் பண்பட்டதும்,
நுண்ணியதுமாக இருக்கின்றதெனின்
மிகையாகாது. அதன் இரு கிளை
மொழிகளும் வேறு மொழிகளிலிருந்து
பெற்றுக்கொண்ட செல்வங்களும்
இணைந்ததனால் இலத்தீன் மொழியை
விடச் சொல்வளாம் மிக்கதாக
விருக்கின்றது. ஆற்றலிலும் முழுமையிலும்
மற்றெல்லா வாழும் மொழிகளிலும் பார்க்க
ஆங்கிலத்தையும் செருமாளியத்தையும்
ஒத்திருக்கின்றது”.

இவ்வாறு தமிழ்மொழியின் இனிமையையும் சொல்வளத்தையும் இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பையும் எச்.ஆர்.ஹோய்சிங்டன், டாக்டர் சிமிட், பேராசிரியர் விற்னி, டாக்டர் ஜீ.சிலேற்றர், ஜோன் மேட்க் ஆகியோர் மிகவும் நயந்து எழுதியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கியச்சிறப்பு:-

மேனாட்டார் தமிழிலக்கியங்கள் பலவற்றை ஆர்வத்தோடு கற்றன. வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கருத்துக்களே உவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த இலட்சிய புருஷர்களில் ஒருவர் அல்போட் சுவைற்ஸ். தத்துவம், இசை, வைத்தியம் என்பனவற்றில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றவர்; ஆபிரிக்காவில் மதத்தொண்டராகப் பணியாற்றி மறைந்தவர். இவர் “திருக்குறளைப்போல் உயர் செம்பொருள் நிறைந்த பனுவல் ஒன்றினை உலக இலக்கியங்கள் அனைத்திலும் காண்பதற்கு” என்று எழுதியுள்ளார் திருக்குறளின் சிறப்பைக்கண்ட டாக்டர் ஜீ.டி.போப், எல்லிஸ்துரை, வண.ட்ரூ(DREW) ஆகியோர் அதனை மொழிபெயர்த்து ஆங்கிலேயருக்கு அதன் பெருமையை உணர்த்தினார்கள். எச்.பவர், யோன் மேடக், வில்லியம் ரெயிலர், பேராசிரியர் WINTERNITZ, டாக்டர் பாஞ்சு, கார் குரோல் போன்ற மேதைகள் “திருக்குறள் அநியுண்ட நூல்” என்று எழுதியுள்ளனர்.

தமிழ் இலக்கியப் பனுவல்களை உலகத்தாருக்கு அறிமுகம் செய்த பணியில் தனிநாயகனாகத் திகழ்பவர் டாக்டர் ஜீ.டி.போப் அவர்கள்தான். இவர் தென்னிந்தியாவில் உள்ள திருநெல்வேலியிற் பணியாற்ற வந்து நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டிற் பணிபுரிந்தார். இவர் இராமானுஜக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றார். திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம், சில புறநானூற்றுப் பாடல்கள், சில புறப்பொருள் வெண்பாமாலைப் பாடல்கள் என்பனவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். திருவாசகத்தை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கியபொழுது அவருக்கு வயது 80. மனஉறுதியோடு அதனை மொழிபெயர்த்து அச்சுவாகனம் ஏற்றினார். தமது திருவாசக ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரை நம்முள்ளத்தைத் தொடுகின்றது. டாக்டர் ஜீ.டி.போப்பின் உண்மையான தமிழ் ஆர்வத்தைக் காணமுடிகின்றது. அந்த முகவரையில் சில வாசகங்கள் பின்வருமாறு:

“இந்த நூலுக்கு எனது என்பதாவது
பிறந்த தினத்தினை வெளியீட்டு நாளாகக்
குறிப்பிடுகின்றேன். எனது பழைய குறிப்புக்
களைப் பார்த்தபொழுது எனது முதலாவது
தமிழ்ப் பாடம் 1837ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற
தெனக் கண்டேன். இத்துடன் ஒரு நீண்ட
ஆயுளின் இறுதிவரை நீடித்திருந்த ஆர்வம்
மிக்க தமிழாய்வு நிறைவு பெறுகின்றது என்று
எண்ணுகின்றேன். எனது வாழ்வின் இலக்கியப்
பணியினை இவ்வாறு முடித்துக்கொள்ளும்
பொழுது உணர்ச்சி மேலிடுகின்றது.

பென்ஜுமின் ஜோவற் அவர்களின் தந்தையும்
எனது தந்தையுமான இறைவன் பலத்த
குறைபாடுகளைக் கொண்ட இவ்வேலையை
தமது ஆசீர்வாதத்தினால் நிறைவு செய்வாராக.”

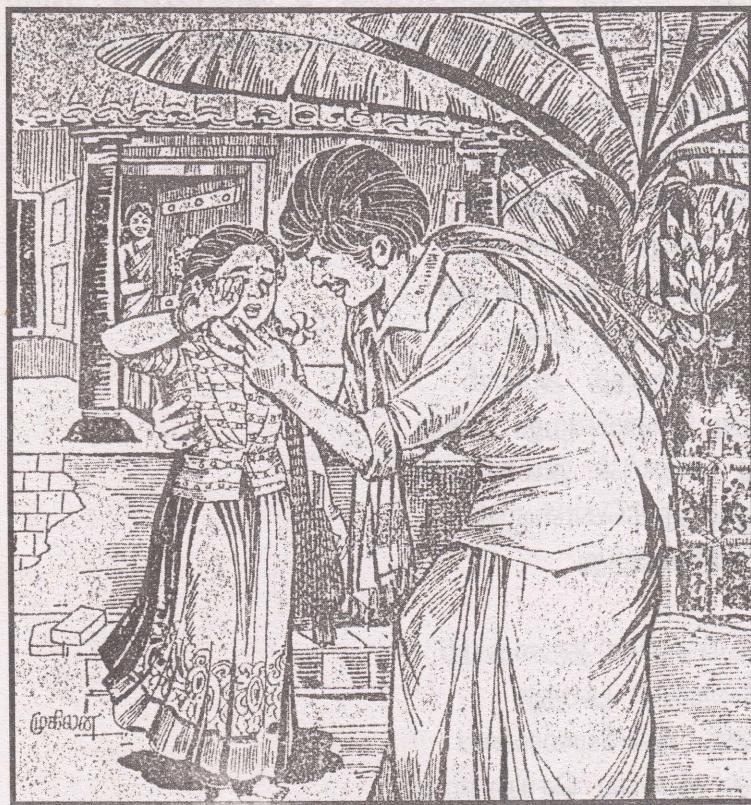
சைவசித்தாந்தம்:-

மேனாட்டுஅறிஞர்களும் மதப்பிரசாரகர்களும் தமிழ் நாட்டில் தழைத்தோங்கிய சைவசித்தாந்த நெறியையும் ஆர்வத்தோடு கற்றனர்; சாத்திரநூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தனர்; சைவசித்தாந்தத்தை விளக்கி அரிய கட்டுரைகளை எழுதினார்கள்.

இந்தப் பணியில் அதிகமாக ஈடுபட்டு உழைத்தவர் வட்டுக்கோட்டைச் செமினிரியின் இரண்டாவது அதிபராகிய ஹென்றி ரிச்சேர்ட் ஹொய்சிங்டன் ஆவர். 1833ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்த ஹொய்சிங்டன் 1841ஆம் ஆண்டு வரை வட்டுக்கோட்டையில் பணியாற்றினார். 1854இல் தத்துவக் கட்டளை, சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம் என்பனவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து, சைவசித்தாந்தம் பற்றிய ஒரு சிறந்த நூலையும் எழுதியுள்ளார். இந்த நூல் அமெரிக்காவிலுள்ள யேல் பல்கலைக்கழகத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. அதே வருடம் கார்ல் குறோல் என்ற ஜேர்மன் அறிஞர் சிவஞானசித்தியாரை ஜேர்மன் பாதையில் மொழிபெயர்த்தார்.

1979ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாட்டில் உள்ள தருமபுர ஆதீனம் ஹொய்சிங்டனின் சிவஞானபோத மொழிபெயர்ப்பை மறுபிரசரம் செய்து வெளியிட்டது. ஹொய்சிங்டனின் மொழிபெயர்ப்பை வச்சிரவேலு முதலியார் பின்வருமாறு போற்றியுள்ளார்:

“நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பிற நாட்டு அறிஞர்கள் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் காணப்படும் ஆன்மீகச் செல்வங்களை அறியவும் உலகத்தாருக்குத் தெரிவிக்கவும் மேற்கொண்ட ஆர்வத்தைப் பரக்கக் காணலாம்.”

தலைவாரிப் பூச்சுடி
உன்னைப் - பாட
சாலைக்குப் போ என்று
சொன்னாள் உன் அன்னை!
சீலைபோல ஏனங்கு
நின்றாய்? - நீ
சீந்தாத கண்ணீரை
ஏன் சீந்து கின்றாய்?
விலை போட்டு வாங்கவா
முடியும்? - கல்வி
வேளைதொறும் கற்று
வருவதால் படியும்!
மாலை வாழை அல்லவோ
கல்வி? - நீ
வாயார உன்னூவாய்
போ என் புதல்வி!

- பாரதிதாசன்.

பூரண்

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமரபில் இராமாயணம்

கலைநிதி எஸ்.சிவலிங்கராஜர்.

தலைவர் - தமிழ்த்துறை -

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விப் பாரம்பரியத்திற்கு இரண்டு பரிமாணங்கள் உண்டு.

ஒன்று :- மிக அண்மைக்காலம் வரை நிலவிவந்த மரபு வழிக்கல்வி.

இரண்டு :- ஜேரோப்பியர் வருகையையொட்டி எழுந்த நிறுவன வழிவரும் கல்வி இந்த இரண்டு மரபிலேயும் இராமாயணம் செலுத்திய செல்வாக்கினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மரபு வழிக்கல்வி

யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுவழிக் கல்விப்பாரம்பரியம் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் என அழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திலே செழுமையானதொரு தமிழ்க் கல்விமரபு நிலவியமைக்கான சான்றுகள் உள். தமிழகத்தின் கல்வி, இலக்கியப் பாரம்பரியம் இக்காலப் பகுதியிலே பெருமளவு செல்வாக்கைச் செலுத்தியுள்ளமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. புவியியல் அண்மைத் தன்மை, மொழி, பண்பாட்டு அமிசங்களிலே நிலவிய இயைபு, தமிழகத்தவரின் யாழ்ப்பாணக் குடியேற்றம், யாழ்ப்பாண மன்னர்களுக்குத் தமிழகத்தோடு இருந்த அத்தியந்த உறவு முதலான காரணிகள் இக்கல்விப் புலமைத் தொடர்புகளுக்கான அடிப்படை எனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி வடமொழியோடு நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டிருந்தது. தமிழ்க் கல்வியோடு வடமொழிக்கு இருந்த உறவுநிலை காரணமாக வடமொழியில் எழுந்த புராண, இதிகாசங்கள் இங்குச் சிறப்பாகப் பயிலப்பட்டன. வடமொழி இலக்கியங்களைக் கற்பதிலும் கற்பிப்பதிலும் யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழி ஆசிரியர்களும் தமிழகத்தில் இருந்து இங்கு வந்த ஆசிரியர்களும் அதிக ஈடுபாடு காட்டியுள்ளனர். வடமொழி இலக்கியங்களிலே சிறப்புப் பயிற்சியுள்ள தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் மூன்று தசாப்தங்கள் வரை யாழ்ப்பாணத்திலே வாழ்ந்துள்ளனர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த தமிழ்நூல்கள் பலவற்றிற்கு வடமொழியிலே சிறப்புப்பாயிரம் வழங்கியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வடமொழியிலே காளிதாசன் இயற்றிய இரகுவம்சத்தை யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ப் புலவரான அரசேகரி தமிழில் இரகுவமிச காவியமாகப் பாடியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத் தமிழ்மன் னர் களின் குடும்பத்தவரான அரசேகரி இரகுவம்சத்தினால் ஈரக்கப்பட்டமைக்கு அக்காலக் கல்விமரபு முக்கியமான காரணியாக இருந்திருக்க வேண்டும். யாழ்ப்பாணத்திலே இராமாயணம் (இராமகதை) கற்றோர் மத்தியிற் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினையே இரகுவமிச மொழிபெயர்ப்புக் காட்டி நிற்கின்றது. இராமனின் முதாதையர் பற்றியும் அவனது குலப்பெருமை, ஆட்சிச்சிறப்பு, ஆளுமை முதலானவைபற்றியும் பேசும் இரகுவம்சத்தினாடு யாழ்ப்பாணத்திலே “இராமஇராஜஜியம்” ஒன்றைக் காணும் அவா அரசேகரிக்கு இருந்திருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்தை ஆட்சி புரிந்த பரராசேகரன் என்னும் மன்னனை இரகுமகாராசாவோடு ஒப்பிடும் செய்யுளொன்று இரகுவமிசம் திக்குவிசயம் படலத்திலே இடம்பெற்றுள்ளது. இரகுவமிசம் இரகுராமன் புகழைப் பாடுவதோடு பரராசேகரன் புகழையும் பதிவு செய்யும் காவியமாகக் காணப்படுகின்றது.

பார்த்திபர் தமக்கு நேரோன் நோழிவுறா பகரிற் பாரிற்
பார்த்திப னிகர்ப்ப தல்லான் மற்றுண்டோ பணியு மன்ன
பார்த்திபர் நிகர்ப்பர் கங்கை யாரியன் பதுமத் தாள்சேர்
பார்த்திப ரினையன் னானைப் பார்த்திப னிகர்ப்ப னன்றே

இச்செய்யுளுக்கு உரையெழுதிய கணேசையர் பின்வருமாறு விளக்கம் தருவார்:
“இங்கே ஆசிரியன் மற்றோர்க்கு உவமையாக
நிற்கும் இரகு பரராசேகரனை ஒப்பான் என்று
கூறிப் பரராசேகரனை இரகுவிலும் விசேஷித்
தவனென உயர்ச்சி கூறிற்று”

அரச வமிசப் புலவனால் இயற்றப்பட்ட, பரராசேகரன் புகழையும் பாடுகின்ற இக்காவியம் யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி மரபிலே “அரச அங்கீராம் பெற்ற” காவியமாகப் பயிற்றப்பட்டிருக்கும் என நம்பலாம். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முந்து தசாப்தங்கள் வரை இரகுவமிசம் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் புலமைபாளர்களாற் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தமையும் குறிப்பிடக்கூடியது.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிக் கல்வியிலே இரகுவமிசம் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது என்பதற்கு அதற்கு எழுந்த உரை சான்றாக அமைகின்றது. வித்துவசிரோமணி கணேசையர் (1878-1958) இதற்கோர் உரையெழுதியுள்ளார். இவ்வுரையின் முன்னுரையிலே அவர் குறிப்பிடும் பின்வரும் கருத்து யாழ்ப்பாணத்திலே இரகுவமிசம் பயிற்றப்பட்ட முறையைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. அம்முகவுரையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:-

“இத்தகைமொன் இந்நாற்கு ஒருரை இருப்பின் எவ்ர்களும் இலகுவில் விளங்கிக் கொள்வார்கள் என்று கருதி ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் மருகரும், மாணாக்கரும், வித்துவசிரோமணிய மாகிய ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களிடத்தும் ஸ்ரீமத் அ.குமாரசவாமிப் புலவரிடத்துங் கேட்டறிந் தவாறே யான் இதற்கோருரை எழுதிவெளிப்படுத் தலாயினேன். இவ்வரை முதனாற் கருத்தோடுமாறு படாவண்ணம் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. முதனாற் சுலோகங்களும் இடையிடையே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன”

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளையும் (1836-1902) சுன்னாகம் அ.குமாரசவாமிப்புலவரும் (1855-1922) ஈழநாட்டின் புகழ்பூத்த மரபுவழித் தமிழறிஞர்களாவர். இவர்கள் இரகுவமிச காவியத்தை மாணாக்கர்களுக்கு வரன் முறையாகக் கற்பித்து வந்தமையை மேற்காட்டிய பகுதி தெளிவுபடுத்துகின்றது. அரசேகரியின் இரகுவமிச காவியத்தையும் காளிதாசனின் இரகுவம்சத்தையும் ஒப்பநோக்கி இவர்கள் கற்பித்திருக்கக்கூடும். இதனாலேயே “முதனாற் சுலோகங்களும் இடையிடையே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன” என்று கணேசையர் குறிப்பிட்டார் போலும்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி மரபிலே வந்த தமிழ்ப் புலமையாளர்கள் பலர் கம்பராமாயணத்திலே. சிறப்பான பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் உடையவர்கள். இவர்கள் கம்பராமாயணத்துடன் ஒப்பிட்டும் இரகுவமிசத்தைக் கற்பித்திருப்பார்கள் என்று நம்பலாம். ஆனால் அதற்குரிய ஆதாரங்கள் கிடைக்குமாறில்லை.

யாழ்ப்பாண மன்னர்கள் காலத்திலே கம்பராமாயணம் இங்கு பயில்முறையில் இருந்தது என்பதை, இம்மன்னர்கள் காலத்துக்குரியதாகக் கணிக்கப்படும் கண்ணகி வழக்குரை, சிலம்புசூறல், கோவலனார்க்கதை முதலான இலக்கியங்களினாடும் காணமுடிகின்றது.

கம்பனின் கவிதைகளை நினைவுட்டும் செய்யுள்கள் பல இவ்விலக்கியங்களிலே இடம்பெறுவதையும் அவதானிக்கலாம். அரசுகேசரியின் செய்யுள்கள் மிகவும் கடினமான நடையிலே அமைந்தவை. எனினும் ஆங்காங்கே கம்பராமாயண செய்யுள்களின் செல்வாக்குப் படிந் திருப்பதை அவதானிக்கும் பொழுது அரசுகேசரியிடமும் கம்பராமாயணத்தின் செல்வாக்கு இருந்திருக்கின்றது என்றே கருதவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்வி மரபிலே இராமாயணம் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றிருந்தது.

இதனை ஒல்லாந்தர் காலத்திற்குரிய தமிழ்ப்புலவராகக் கணிக்கப்படும் நல்லூர்ச் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பற்றிய பின்வரும் குறிப்பு அரண் செய்கின்றது:

“ஒருமுறை யாழ்ப்பானம் வண்ணார்பண்ணையிற்
கணேசையர் வீட்டில் அநேக வித்துவசன் சபைக்கு
இராமாயணத்துக்கு அாத்தம் பண்ணிக்கொண்டிருக்குஞ்
சமயம் அவர் சொல்ல முடியாது மலைத்த ஓர் பாட
நிற்கு இளைஞராதலின் ஓர் கோணத்தில் உட்கார்ந்
திருந்த இப்புலவர் (சின்னத்தம்பிப்புலவர்) அாத்தஞ்சொன்ன
தீர்மைக்காக மகாகனவானான அவ்ஜயர் பண்டாரக்
குளம் என்னும் ஓர் வயலை இவர்க்கு வெகுமதி கொடுத்தன்”

பல வித்துவான்கள் கூடிராமாயணத்தைப் பாக்கும் மரபு யாழ்ப்பாணத்திலே நிலவியிருக்கின்றது என்பதையே மேலே காட்டிய பகுதி புலப்படுத்துகின்றது. இம்மேற்கோளிலே குறிக்கப்படும் கணேசையர் ஒல்லாந்த அரசில் உயர்பதவி வகித்த கொச்சிக் (கச்சிக்) கணேசையர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மரபுவழிக் கல்வியிலே ஒரு காவியத்தையோ புராணத்தையோ ஆழமாகப் படிக்கும் முறைமையும் உண்டு. ஒரு நாலை ஆழமாகப்படித்தலை ‘எழுத்தெண்ணிப் படித்தல் என்று கூறும் வழக்காறு இன்றும் இங்கு வழங்கிவருகின்றது. கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம், இரகுவழிசம் முதலானவற்றிலே சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்ற மரபுவழிக் கல்வியாளர்கள் பலர் ஈழத்திலே வாழ்ந்துள்ளனர்.

ஆழத்து இரசனை மரபின் ‘கொடுமுடியாக’ விளங்கிய வித்துவசிரோமணி ந.ச. பொன்னம்பலபிள்ளை கம்பராமாயணத்திலும் சீவகசிந்தாமணியிலும் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றவராக விளங்கினார். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, பொன்னம்பலபிள்ளை பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“நாவலர் அவர்களுக்குப் பெரியபுராணம் போலப்
பொன்னம்பலபிள்ளைக்குக் கம்பராமாயணம் நரம்புத்
துய்களிலும் ஊறிக்கிடந்தது”

வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளைக்கு, கம்பராமாயணத்தில் சிறப்புத் தேர்ச்சியைக் கொடுத்தது யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழித் தமிழ்க் கல்விப்பாரம்பரியமே எனலாம்.

கம்பராமாயணத்தில் உள்ள சிறப்புத் தேர்ச்சி காரணமாக வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை ஆலயங்களிலும் பொது இடங்களிலும் கம்பராமாயணப்

பிரசங்கம் செய்து வந்துள்ளார். ஈழத்து மரபுவழிக் கல்வியிலே, ஒரு கல்வி முறையாகவே புராணபடனம் (புராணப்படிப்பு) விளங்கியுள்ளது. வளர்ந்தோர் கல்வி முறைமையாகப் பயன்பட்ட புராண படனத்திற்குப் “புராணப்படிப்பு” என்று கூறு வழக்காறு இன்றும் உண்டு. புராணபடனமும் ஒருவகைப் “படிப்பாகவே” (கேள்வி மூலம்) மரபுவழிக் கல்வியில் இடம்பெற்றுள்ளது.

வண்ணார்பண்ணைச் சிவன் கோயிலிலே வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை தொடர்ச்சியாக இராமாயணப் பிரசங்கம் செய்து வருவது வழக்கம். இராமாயணத்தில் வாலிவதைப் படலம் பிரசங்கம் செய்த அன்றிரவே இவர் காலமானார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

“வண்ணார்பண்ணைச் சிவன்கோயிலில் வசந்த
மண்டபத்திலே பொன்னம்பலபிள்ளை தேனொ
முக ஒழுகப் புராணத்திற்குப் பயன் விரிக்கின்றார்.
கம்பராமாயணத்தில் இருந்து கனிகளை வாரிச்சொரி
கின்றார். மண்டபம் முழுவதும் நெருங்
கியிருந்து செவிகள் நுகர்கின்றன. ‘ஊசி விழுந்தாற் கேட்கும்’
கம்பராமாயண இரசனை பெருகியது. வாலிவதை
உச்சநிலையை எய்தியது. அவ்வளவேதான்
நடந்தது. அந்த அளவிற் பொன்னம்பலபிள்ளை
இரசிகர்கள் கதறக் கதற மறைந்து விட்டார்.
வாலிக்கு அம்புவிட்ட சோகம் பொன்னம்பல
பிள்ளையை இழந்த சோகம் ஆயிற்று”.

கம்பராமாயணம் யாழ்ப்பாண சமூகத்தில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கினைப் பொன்னம்பலபிள்ளையின் இராமாயணப் பிரசங்கத்திற்கிருந்த நன்மதிப்பினாடு கண்டுகொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிக் கல்வியிலே கம்பராமாயணம் சிறப்பாக உரையுடன் போதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. கம்பராமாயணத்துக்கு வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலபிள்ளை கூறிய உரைக்குறிப்புக்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. தமிழ் நாட்டில் கம்பராமாயணத்தைப் பதிப்பிக்க முயன்றவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் வழங்கிய பிரதிகளையும் குறிப்புக்களையும் பெற்றுள்ளனர். பண்டிதமணி சி.கண்பதிப்பிள்ளை இது பற்றிக் கூறுவது மிகுந்த கவனிப்புக்குரியது:

“.....கம்பராமாயணம் முதலியவைகளுக்குப்
பொன்னம்பலபிள்ளை கூறிய உரைக்குறிப்புக்கள்
கையெழுத்துப் பிரதிகளாய் அவருடைய மாணவ

பரம்பரையிலிருந்து வருகின்றன. எனக்குக்கிடைத் ததொரு கம்பராமாயணக் குறிப்பை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக உபவேந்தரும் ஆர்.பி.சேதுப் பிள்ளை அவர்களுங் கேட்டுக்கொண்டபடி கம்பராமாயணப் பரிசோதனத்துக்கு அண்மையிற் கொடுத்துவிட்டேன்”

ஈழத்து மரபுவழிக் கல்வியினாடு முகிழ்த்துப் பெரும் புலவராய் விளங்கிய சுன்னாகம் அ.குமாரசுவாமிப்புலவர், தி.த.கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் உதவியோடு கம்பராமாயணம் பாலகாண்டத்தினை உரைக்குறிப்போடு காலயுத்திவருஷம் (1918) பதிப்பித்துள்ளார். இப்பதிப்புப் பெருமளவுக்குச் சுத்தப் பதிப்பாக அமைந்துள்ளமையை அதன் முகவரையினாடு கண்டுகொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிக் கல்வியிலே இராமாயணம் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்றிருந்தது என்பதை, பாவலர் சரித்திரதீபகம், யாழ்ப்பாண வைபவகளமுதி முதலான நூல்களினாடு தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளமுடிகின்றது. ஆர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளைக்கும், மிஷனரிமார் பலருக்கும் தமிழாசிரியராய் விளங்கிய சண்முகச்சட்டம்பியார், இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் பாடங்கேட்டவர். இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் சண்முகச் சட்டம்பியாரின் தந்தையார் சுவாமிநாதரிடம் இராமாயணம் படித்தவர். இச்சேனாதிராய முதலியாரிடம் ஆறுமுகநாவலர் பாடங்கேட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இராமாயணப் பயில்வு மரபுவழிக்கல்வியிற் சிறப்பிடத்தைப் பெற்றுள்ளமையைத் தெரிந்துகொள்ளச் சட்டம்பியாரின் வரலாறு உதவுகின்றது.

“சுவாமிநாதர் - இவர் கீஞ்தி பெற்ற சண்முகச் சட்டம்பியாருக்குத் தந்தையார். இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியார் இவரிடம் (சுவாமிநாதரிடம்) இராமாயணப் பொருள் கேட்டவர்”

“தாம் இவரது பிதாவிடத்திலே (சண்முகச்சட்டம்பியாரின் தந்தையாரிடம்) இராமாயணப் பொருள் கேட்டதற்குக் கைமாறாகவே, சேனாதிராயமுதலியார் அதிகரிசனையோடு இவர்க்குக் கல்வி அமுதாட்டினராம்”

ஈழத்து மரபுவழிக் கல்வியினாடு முகிழ்த்த மிகச்சிறந்த புலமையாளனாகிய சேனாதிராயமுதலியார் இராமாயணத்தை வரன்முறையாகப் படித்தவர் என்னும் உண்மையை மேலே சுட்டிக் காட்டிய விடயத்தினாடு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

யாழ்ப்பாணத்து மரபுவழிக் கல்விப் பாரம்பரியத்திலே இராமாயணம் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பிடத்தைப் பெற்றிருந்தது என்பதை முற்கூறிய விடயங்களினாடு தெளிவாகக் கண்டுகொள்ளலாம்.

நிறுவன வழி வருங் கல்வி

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவிய நிறுவன வழிவரும் கல்விமரபிலே இராமாயணம் குறிப்பிடத் தக்க முக்கியத்துவத்தினைப் பெற்றுள்ளது. ஈழநாட்டிலே, ஜோரோப்பியர் வருகையையொட்டி நிறுவன வழிவரும் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டபோதிலும், அமெரிக்க மிஷனரிமாரே முதன் முதலில் உயர் கல்வி நிறுவனங்களை ஆரம்பித்தனர். ஆங்கில மொழியையும், ஆங்கில இலக்கியங்களையும், கிறிஸ்தவத்தையும் போதிக்கவேண்ட தொடங்கிய உயர்கல்வி நிறுவனங்களிலே தமிழ்மொழியும் தமிழ் இலக்கியங்களும் போதிக்கப்பட்டன என்பதை மிஷனரிமாரின் அறிக்கைகள் புலப்படுத்துகின்றன. வட்டுக்கோட்டைச் செமினியிலே கந்த புராணம், கூர்மபுராணம், இராமாயணம் என்பன ஜோரோப்பிய விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்துடன் கற்பிக்கப்பட்டன என்று கூறப்படுகின்றது.

மரபுவழிக் கல்வி முறைமைக் கும் நிறுவன வழிவரும் கல்வி முறைமைக்குமிடையே வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. 1833ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த செமினியின் மூவாண்டறிக்கையிலே “இராமாயணத்திற் கூறப்பட்ட இலங்கையின் தோற்றும் என்பதிலும் பரிட்சை நடைபெற்றதாக” எழுதப்பட்டுள்ளது.

வட்டுக்கோட்டைச் செமினியிற் கற்கப் புகுந்த பலர் முதலிலே மரபு வழிக் கல்வியைச் சிறப்பாகக் கற்றவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தனியே மரபுவழிக் கல்வியைக் கற்ற புலமையாளர்களிற் பலர் இலக்கிய இரசனையிலும், இராமாயணப் பிரசங்கத்திலும், செய்யுள்களுக்கு உரை கூறிப் பொருள் விரிப்பதிலுமே அதிக ஆர்வம் காட்டினர்.

மரபு வழிக் கல்விப் பின்னணியுடன் நிறுவன வழிவரும் கல்வியைப் பெற்றவர்கள் பொதுவாக இலக்கியங்களை ஆய்வு நோக்கிலே அணுகத் தலைப்பட்டனர் எனலாம்.

நிறுவன வழிவரும் கல்விப் பயில்களங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

பாடசாலைகள்

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலைகள்

சங்கங்கள் / நிறுவனங்கள்

பல்கலைக் கழகம்

பாடசாலைகளில் இராமாயணக் கல்வி

அமெரிக்க மிஷனரிமாரின் உயர் கல்விக் கழகங்களிலே வழங்கிய இராமாயணக் கல்வி பற்றி முன்னரே குறிப்பிட்டோம். இலங்கைப் பாடசாலைகளின் தமிழ்ப் பாடத் திட்டத் திலே கம்பராமாயணத்தின் சில பகுதிகள் தொடர்ந்து இடம்பெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன. எஸ்.எஸ்.எஸி., ஜி.சீ.ஏ. வகுப்புக்களுக்குக் கம்பராமாயணத்தின் ஒரு படலம் பெரும்பாலும் முக்கிய இலக்கிய பாடமாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டு வருகின்றது. கும்பக்ஞன் வதைப்படலம், மந்தரை சூழ்சிப்படலம், கைகேயி சூழ்வினைப்படலம், மிதிலைக் காட்சிப்படலம் முதலானவை காலத்திற்குக்காலம் பாடநூல்களாக இருந்து வந்துள்ளன.

இலங்கை முழுவதற்குமாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இப்பாடற் பகுதிகளுக்கு உரைகளும், உரை விளக்கங்களும் அவ்வப்போது எழுதி வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற் பெரும்பாலானவை யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்தே வெளிவந்தன.

பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னர் (1962)கல்விப் பகுதியின் அனுமதியுடன் துணைப்பாட நூல்களைப் பாடசாலை நிர்வாகத்தினரே தீர்மானித்தனர். இவ்வாறு வெளிவந்த துணைப்பாடநூல்களிற் கம்பராமாயணத்தின் சிறப்பான செய்யுள்களும், அவற்றிற்கான இரசனை உரை விளக்கக் குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றன. வடஇலங்கைத் தமிழ்நூற் பதிப்பகம் வெளியிட்ட பாடநூல்கள் பலவற்றிலே இத்தகைய விடயங்கள் பல இடம்பெற்றுள்ளன.

சன் னாகம் அ.குமாரசுவாமிப் புலவர் எழுதிய இராமோதந்தம், இரகுவமிசரிதாமிர்தம். கிங்ஸ்பரி தேசிகர் எழுதிய இராமன்கதை, பண்டிதர் வ.நடராஜன் எழுதிய பரதன்கதை, சுந்தரராஜன் தெரிவு செய்து தொகுத்த கம்பர்கவிதைக்கோவை முதலானவை வெவ்வேறு வகுப்புகளுக்குத் துணைப் பாடநூல்களாகப் பயிற்றப்பட்டன.

இன்று இலங்கை அரசாங்கம் வெளியிடும் பாட நூல்களிலும் கம்பராமாயணச் செய்யுள்கள் இடம்பெறுகின்றன. பண்டிதமணி எழுதிய கம்பராமாயணக்காட்சிகள் என்னும் நூலில் உள்ள ஆறு கட்டுரைகள் க.பொ.த சாதாரண தரத்திற்குப் பாடமாகப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாடசாலைகளிற் கம்பராமாயணம் கற்பிக்கப்படுவதனால் மாணாக்கர்கள் மத்தியிலே இராமாயணத்திற் பற்றும் பயிற்சியும் ஏற்படுகின்றதென்னாம். மருத்துவம், விஞ்ஞானம், பொறியியல், முகாமைத்துவம் முதலான துறைகளிலே பிரகாசிக்கும் பலர் கம்பராமாயணத்திலே அதிக ஈடுபாடு காட்டுவதற்குப் பாடசாலைகளில் இராமாயணம் கற்பிக்கப்பட்டமையும் ஒரு வலுவான காரணியாகலாம். விஞ்ஞானக் கல்வியைப் பெற்றுக் கல்விநிர்வாக உயர் அதிகாரியாக விளங்கிய க.ச.அருள்

நந்தி கம்பராமாயணத்திலே அதிக ஈடுபாட்டுடன் திகழ்ந்தார். அவரைப் பற்றிப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி கூறுவது மனங்கொள்ளத்தக்கது:

“கம்பன் காவியத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த
அருள்நந்தி கம்பனை உளவியல் நோக்கிலிருந்து
நோக்கிச் சுவைத்து வந்தார். அதைப் பிறர்க்கும்
உணர்த்திவந்தார்”

ஆங்கிலக் கல்வியைப் பெற்று உயர்பதவிகள் வகித்தபலர் யாழ்ப்பாணத்திலே கம்பராமாயணத்தின் கவிதை இரசனையால் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தனர் என்பதற்குக் கைலாசபதியின் கூற்றுச் சான்றாகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் பாரம்பரியமாக நிலவிவந்த கம்பராமாயண இரசனை மருக்கல்வியும், நிறுவன வழிவரும் பாடசாலைக் கல்வியும் சங்கமித்தமையின் “பெரும்பேறு” என்று இதனைக் கொள்ளலாம்.

ஆசிரிய பயிற்சீக் கலாசாலைகளில் கிராமாயணக்கல்வி

யாழ்ப்பாணத்திலே பலாலி, கோப்பாய், கொழும்புத்துறை, நல்லூர், திருநெல்வேலி முதலான இடங்களிலே ஆசிரிய பயிற்சீக் கலாசாலைகள் நிறுவப்பட்டிருந்தன. ஆசிரியர்களுக்குக் கற்பித்தற் பயிற்சியளிக்கும் இந்நிறுவனங்களிலே தமிழ் இலக்கியப் பாடத்திட்டத்தில் கம்பராமாயணமும் சேர்க்கப்பட்டுப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டது.

இவ்வாசிரிய கலாசாலைகளிலே தமிழ் விரிவுரையாளர்களாகப் பணியாற்றிய பலர் யாழ்ப்பாணத்தின் மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியையும் உள்வாங்கியவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ம.க.வே.மகாலிங்கசிவம். பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை; பண்டிதர் பொன்.கிருஷ்ணபிள்ளை, சத்தியதேவி துரைசிங்கம் முதலானவர்கள் ஆசிரிய கலாசாலைகளிலே போதித்துள்ளனர். இவர்கள் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் இரசனை மரபிலே வந்தவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்கள் கவிதை நயம் கூறும் பகுதிக்குப் பெரும்பாலும் உதாரணச் செய்யுள்களாகக் கம்பராமாயணச் செய்யுள்களையே எடுத்துக் காட்டிப் போதித்தனர் என்று அறியமுடிகின்றது. இலக்கியங் கற்பித்தலில் இரசனையை வெளிக் கொணர்வதே இவர்களின் பிரதான நோக்கமாக இருந்தது என்று கூடப்படுகின்றது.

கம்பராமாயணத்தின் செல்வாக்கு யாழ்ப்பாணக் கல்வியுலகில் பரவுவதற்கு ஆசிரிய பயிற்சீக் கலாசாலைகள் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலைகளிற் பயிற்சி பெற்று வெளியேறிய பலர் இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் பாடசாலைகளிலே ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டனர்.

இவர்களினாடு யாழ்ப்பாணத்து இராமாயான இரசனை மரபு இலங்கை முழுவதும் வியாபிக்கும் வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது.

சங்கங்கள், கழகங்களுடு இராமாயணக்கல்வி

யாழ்ப்பாணத்திலே காலத்திற்குக் காலம் தமிழ்க்கல்வியை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்குடன் பல சங்கங்கள், கழகங்கள் நிறுவப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத் தமிழ்ச்சங்கம் (1901), ஆரிய திராவிடபாஷாபிவிருத்திச்சங்கம் (1921), வாணிகலைக்கழகம் முதலானவற்றிலே தமிழ் இலக்கியங்கள் சிறப்பாகப் போதிக்கப்பட்டன. இச்சங்கங்கள் பரீட்சைகள் நடத்திப் பட்டங்களும் வழங்கியுள்ளன. தங்கள் பரீட்சைக்குரிய பாடத்திட்டத்திலே கம்பராமாயணத்திற்குச் சிறப்பிடம் வழங்கியுள்ளமையும் குறிப்பிடக்கூடியது. இச்சங்கங்கள் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சைக்கும் மாணாக்கர்களைத் தயார் செய்வதற்கான வகுப்புக்களை நடத்தியுள்ளன. இச்சங்கங்களிலே கற்றுப் பலர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய பண்டிதர் பரீட்சையிலே சிறப்பாகத் தேறியுள்ளனர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பாடத்திட்டத்திலே இராமாயணத்தின் பகுதிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கடைகங்களிலே கற்பித்த ஆசிரியர்களும், கற்ற மாணவர்களும், செந்தமிழ் முதலான ஏடுகளிலே கம்பராமாயணம் பற்றிய பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் இராமாயணக் கல்வியை வளர்ப்பதில் இச்சங்கங்கள் பெரும்பணியாற்றியுள்ளன.

பல்கலைக்கழகங்களில் இராமாயணக் கல்வி

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலே இராமாயணம் உயர் ஆய்வு நிலையிற் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பேராசிரியர்கள் வி.செல்வநாயகம், சு.வித்தியானந்தன் முதலியோர் இதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினர். பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் “இராவணேசன்” எனும் நாட்டுக் கூத்தைத்; தயாரித்து நெறிப்படுத்தியமையும் நினைவு கூறந்பாலது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் வருகையுடன் (1974) இராமாயணக் கல்வி புதிய பரிமாணத்துடன் வளர்த்தொடங்கியது. நவீன ஆய்வு நெறிமுறையோடு, அரசியல் சமூக, பொருளாதாரப் பின்னணியில் கம்பராமாயணம் பேராசிரியர்கள் க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, அ.சண்முகதாஸ் முதலியோரால் திறனாய்வு நோக்கில் கற்பிக்கப்பட்டது. இன்றும் இம்மரபின் தொடர்ச்சியை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் பேணி வருகின்றது.

தமிழழச் சிறப்பாகப் பயிலும் மாணவர்களுக்கும், பொதுக் கலை மாணவர்களுக்குமுரிய பாடத்திட்டத்தில் கம்பராமாயணத்தின் பல்வேறு பகுதிகள்

இடம்பெற்றுள்ளன. இவை ஆய்வு நோக்கில் திறனாய்வுத் தன்மையுடன் இன்றும் கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இராமாயணம் தொடர்பாக உயர்மட்ட ஆய்வேடுகளும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலே சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. வான்மீகி இராமாயண பால காண்டத்தையும், கம்பராமாயண பாலகாண்டத்தையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வுசெய்து இந்திரா சிற்றம்பலம் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றுள்ளார். கம்பராமாயணக் காவியக் கட்டமைப்புப் பற்றி ஆய்வுசெய்து மாதவி சுந்தரம்பிள்ளை எம்.பில் பட்டம் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் மாத்திரமன்றிச் சமஸ்கிருதத்துறையிலும், இந்து நாகரிகத்துறையிலும், கிறிஸ்தவ நாகரிகத் துறையிலும் இராமாயணம் கற்பிக்கப்படுகின்றது.

சமஸ்கிருதத் துறையில் வான்மீகி இராமாயணம் சிறப்பாகக் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இந்துநாகரிகத் துறையிலே சமய பண்பாட்டு நோக்கில் இராமாயணம் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இத்துறையிலே ‘ஆழ்வார்கள் காட்டும் இராமனும் கம்பன் காட்டும் இராமனும்’ என்னும் தலைப்பிலே திருமதி அருள்நங்கை எம்.பில் ஆய்வை மேற்கொண்டிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கிறிஸ்தவ நாகரிகத்துறையிலே இரட்சனியயாத்திரிகம், தேம்பாவணி ஆகியவை கம்பராமாயணத்துடன் ஒப்பிட்டுப் படிப்பிக்கப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமரபுடன் நீண்டநெடுங் காலமாகவே இரண்டறக்கலந்து வந்த இராமாயணக்கல்வி இன்றும் அறாத் தொடர்ச்சியுடன் பேணப்பட்டு வருகின்றது.

“கன்னத்தில் முத்தமிட்டால் -
உள்ளந்தான்
கள்வெறி கொள்ளுதடை !
உன்னைத் தழுவிடலோ -
கண்ணம்மா !
உன்மத்த மாகுதடை !

- பாரதியார் -

அன்னையவள் பட்டபாடு

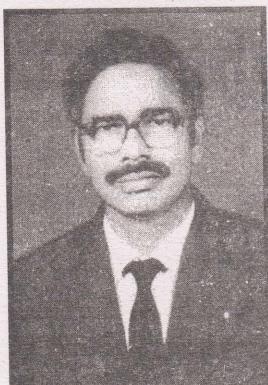
விகடகவி மு.திருநாவுக்கரசு.

- (1) பெற்றதாய் தன்னை மற்று பிறந்தநல் மண்ணை விட்டு உற்றபேர் ஆசையாலே உடன் பிறப்பு அனைத்தும் விட்டு பொங்கொடி யானோடு கூடி போயினை கன்டா நாடு அற்பனே! அறிவாயோடா! அன்னையாள் பட்டபாடு.
- (2) தாயவள் தன்னை அந்த தடுக்கினை தவழ்ந்த மண்ணை சேய்தனக் களித்த செப்பரும் முலைப்பால் தன்னை பாயினில் உனை வழுத்தி பக்குவமாய் கைகால் பிடித்து நோயின்றி நீவாழ வேண்டி நோன்பெலாம் பிடித்தாளன்றோ?
- (3) உன்னை விட்டு பிறந்ததாலே உறக்கமும் உணவும்விட்டு பன்னிரு மாதமாக படுக்கையில் கிடந்தாள் தன்னை நன்னியே பார்த்தாரில்லை நல்லுணவு தந்தாரில்லை புண்ணதும் முதுகில் பற்ற புழுபல நெளிந்த தன்றோ?
- (4) கண்மணி நீ கன்டாவால் வந்து கட்டையில் வைப்பாயென்று என்னியே அமுதமுது நாளும் ஏங்கியே இறந்தாள் உன்அன்னை முன்றாம் நாள் இறந்தபின்பு முழுதுமாய் பின்வாடைவீச அண்டையில் தெருநாய் கூட அயலவர் கண்டு கொண்டார்
- (5) கண்கவர் கன்டா நாட்டில் கனவானாய் வாழ்கின்றாயாம் வண்ணமார் பெரியவீடாம் வங்கியில் பெரிய சொத்தாம் இன்புற மனையாள் இரண்டாம் ஏறிடகார்கள் முன்றாம் என்னதான் இன்பம் கண்டாய் இளைத்ததும் கொடுமையன்றோ?
- (6) இடம் விட்டு இடம் தீரிந்து இட்டம் போல் சேற்றில் மூழ்கி கிடக்கின்ற ஏருமையோடு கிடந்து கடா இன்பம் காணும் தடித்ததோல் ஏருமைக்கு தாயேது? தந்தை யேது? குடியினில் நிதமும் மூழ்கி பெரும்குடி மகனாகி விட்டாய்.
- (7) கட்டிய மனையாளை விட்டு கண்டவளோடு கூடி இட்டம் போல் உண்டு நங்கி உடலுக்கு இன்பம் காணும் முட்டாள்கள் மேலை நாட்டார் முடிகிறார் எய்சினாலே மட்டிலா பண்பு காத்தோர் மறக்குல தமிழரன்றோ?

நாளை மலரும் நஸ்வாழ்வு

தமிழ்மனி அகளங்கன்

தமிழறியாத் தமிழரினம் இந்த நாட்டில்
 ‘தமில்’ பேசித் ‘தமில்’ரெனத் திரித லாலீஸ
 அமிழ்தான தமிழ் மொழியும் அழிந்து போமோ
 அருவருப்புத் ‘தமில்மொலி’ உருவா கும்போ
 தமிழறிஞர் பெருந்தகைகள் தமிழர் நாங்கள்
 தமிழ்காக்கத் தலைப்படினே தமிழும் வாழும்
 தமிழ்ப்பண்பு தன்மானம் செழித்து ஓங்கத்
 தமிழர்களே எழுந்திடுவீர் தமிழைக் காப்போம்.
 சிந்தனையில் செயல்களிலே தூய்மை இல்லாச்
 சிறுநரிகள் தமிழரிலே பெருகிப் போக
 விந்தைமிகு மந்தையென தமிழர் கூட்டம்
 வீதியிலே நாதியற்று வீழ்தல் கண்டோம்
 இந்தவினை வந்தவர் லாறு சொல்லும்,
 ஏனின்னும் வானின்றும் வரவு பார்ப்பான்.
 சொந்தவினை தமிழ்காத்தல் தொண்டு செய்தல்
 சோர்வின்றி உழைத்திடலோ மனிதம் ஓங்கும்.
 ஏமாற்றுப் பொய்களாவு மிகுந்த தாலே
 எம்தமிழர் புதுஇனமாய் மாறிப் போனார்
 நாமார்க்கும் குடியல்லோம் என்ற நாங்கள்
 நாடெல்லாம் அகதியென நாறிப் போனோம்
 ஊருராய்க் கையேந்தி நக்கி வாழும்
 ஒழுங்கற்ற வாழ்க்கையிலே ஊறிப் போன
 நாய்க்குணமாம் இக்குணத்தை மாற்றி விட்டால்
 நாளையே மலரும்நல் வாழ்வு அன்றோ
 ஏழைகளாய் இருந்தாலும் உழைத்து நல்ல
 எழில்வாழ்வு பெற்றிடலாம் எம்மன் போதும்
 கோழைகளாய் இருந்திடலோ எங்கள் வாழ்வு
 கொடுயுத்தப் புயலினிலே கொள்ளை போகும்
 பாளைகளாய் வெட்டுண்டு போவோம் இந்தப்
 பாரினிலே இதைஉணரா திருத்தல் நன்றோ
 நாளையொரு வாழ்வுவரும் நாழும் வாழ்வோம்
 நம்பிக்கை யோடுதிடம் கொள்வோம் நாங்கள்.

புலம்பெயர் காரணிகளும் புலம்பெயர்ந்தோர் எத்ராநோக்கும் சவால்களும்

கலாந்தி காரை.செ.சுந்தரம்பிள்ளை.
[ஓய்வுபற்ற அதீர், ஆசீர்ய பயிற்சீக் கலாசாலை]

‘திரைகடல் ஓடியுந் திரவியந்தேடு’ என்பது முதுமொழி. எம்முன்னோர் இம் முதுமொழியைப் பொன்மொழியெனப் போற்றிட் திரைகடல் ஓடித் திரவியம் தேடினார். சோழப் பெருமன்னர்களுடைய ஆட்சியின்போது உலகிலேயே மிகச் சிறந்த கடற்படையொன்று தமிழகத் திலிருந்தது. ஈழத் திலும் வல்வெட்டித்துறையினர் பாரிய கப்பல்களைக் கட்டிச் சீரியமுறையில் உலகெலாம் வலம்வந்து வாணிகம் செய்தனர். ஆனால் இன்றோ அவையெல்லாம் பொய்யாய் பழங்கதையாய்ப் போய்விட்டன. இன்றைய தமிழனும் திரைகடல் தாண்டிப்புலம் பெயர் தமிழனாய் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றான். இதைக் காலத்தின் கோலம் என்று சொல்லாமல் வேறேப்படிச் சொல்வது?

இலங்கை ஒரு அழகிய தீவு. இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து, இரத்தினத்துவீபம் என்றெல்லாம் புகழப்பட்டது. ஆனால் அழகிய இந்தத் தீவில் ஜின்று வாழ முடியாதவர்களாக விரட்டியடிக்கப்படுவர்களாகத் தமிழ்மக்கள் உள்ளனர். இதற்கு என்ன காரணம்? தமிழர்களா? அல்லது பேரினவாதிகளா? இதற்குரிய விடை எல்லோரும் அறிந்ததே. இதற்குரிய காரணத்தை இலங்கையும் அறியும். உலகமும் அறியும்.

இலங்கை வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் ஓர் உண்மை புலப்படும். எல்லாளன் காலத்திலிருந்தே பேரினவாதப் பிசாச தலை தூக்கத் தொடங்கிவிட்டது. காலத்துக்குக் காலம் அதன் கூரிய நகங்கள் தமிழர்களைச் சீண்டத் தவறவில்லை.

ஜோப் பியர் ஆட்சியின்போது இலங்கையில் போனவாதம் தலைதூக்கவில்லையென்று சொல்லமுடியாது. ஆயினும் அவர்களுடைய அடக்குமுறையின் கீழ் பேரினவாதம் ஓரளவு கட்டுப்பட்டிருந்தது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின்போது தமிழர்கள் ஆங்கிலத்தைக் கற்று உடை நலுங்கா உத்தி யோகங்களைப் பார்க்கத் தொடங்கினார். வைத்திய கலாந்திகள், பொறுப்பிலாளர்கள், கணக்காளர்கள், பேராசிரியர்கள், ஏனைய கல்விமான்கள் எனப் பல பெரும் பதவியாளர்கள் உருவாகினார். இவர்கள் தவிர ஆங்கிலம் கற்ற ஆசிரியர்கள்,

எழுதுவினைஞர்கள் எனப்பலர் ஆங்கிலக் கல்வியினூடாக உருவாகினர். தோற்றுத்தில் தமிழர்களாக இருந்தாலும் நடை, உடை, பாவனைகளால் ஆங்கிலேயர்களாச் சாழப் பலர் தலைப்பட்டனர். இவர்களுட் பெரும்பாலானோர் தமிழினப்பற்றோ. தமிழ் மொழிப்பற்றோ இல்லாதவர்களாக வாழ்ந்தனர்.

ஆங்கிலக் கல்வியினூடாக அரசாங்கத் தொழிற் ரூறைகளிலும் ஏனைய தொழிற் ரூறைகளிலும் பெரும்பான்மையினராகத் தமிழர்களே இருந்தனர். இது பேரினவாதிகளின் கண்களை உறுத்தத் தொடங்கியது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் பிற்பகுதியிலேயே இன விரோதங் சக்திகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின. டி.எஸ்.சேனாயக்கா போன்றவர்கள் இதற்கு, வித்திட்டனர்; தமிழர் பிரதேசங்களில் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தினர்.

1948ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4ஆம் திகதி இலங்கை சுதாந்திரம்பெற்றது. ஒன்றுபட்ட இலங்கையின் கீழ் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர் ஆகியோர் ஒற்றுமையாக வாழலாம் எனக் கனவு கண்டனர். தூரதிர்வஷமாக இந்நிலைமை மாறத் தொடங்கியது. இதன் முதற்படியாகத் தோட்டத்தொழிலாளர் களுடைய குடியிருமை பறிக்கப்பட்டது. இதற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தவர் ஐ.ஐ.பொன்னம்பலர் இதனை எதிர்த்த எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம், பொன்னம்பலம் அமைத்த தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து விலகி தமிழருக்க கட்சியை அமைத்தார். தமிழ் பேசும் மக்களுடைய உரிமைக்காகக் குரல் கொடுத்த செல்வநாயகத்துடன் பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்கள் மட்டுமன்றி முஸ்லிம் மக்களும் இணைந்து கொண்டனர். இதனைப் பேரினவாதிகள் சந்தேகக் கண்கொண்டு நோக்கத் தொடங்கினர்.

இலங்கையில் ஆட்சி பீடத்திலிருந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சி டி.எஸ்.சேனாயக்காவினால் வழிநடத்தப்பட்டது. இக் கட்சியில் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா போன்ற பெருந் தலைவர்களும் இருந்தனர். ஆயினும் டி.எஸ்.சேனாயக்கா தன்னுடைய வாரிசாக அடுத்த தலைவராகத் தன்னுடைய மகன் டட்லி சேனாயக்காவை ஆக்குவதற்கு வியூகங்களை வகுத்து வந்தார். அடுத்த தலைவராகத் தானே வரவேண்டும் என ஆசைப்பட்ட எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா குறுக்கு வழியால் பதவியைக் கைப்பற்ற முடிவுசெய்தார். இதன் விளைவாக உருவாகிய கட்சிதான் எஸ்.எல்.எப்.பி எனும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியாகும்.

எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்கா அதிபுத்திசாலி. சிங்களப் பாமா மக்களுடைய நாடியைச் சரியாகப் பிடித்துப்பார்த்தவர். இதுவரை காலமும் ஆங்கிலக் கல்விகற்ற தமிழ், சிங்கள அதிகாரிகளால், உத்தியோகத்தர்களால் வழி நடத்தப்படும் இலங்கையை சிங்களம் கற்ற இளைஞர்களைக் கொண்டு வழிநடத்தவேண்டும்

எனும் கொள்கையை முன்வைத்தார். தன்னைப் பிரதமராக்கினால், அதாவது தன்னுடைய கட்சியைப் பாராஞ்சுமற்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற வைத்தால், சிங்கள மொழியை 24 மணித் தியாலங்களுக்குள் ஆட்சி மொழியாக்குவேன் என உறுதியளித்தார். டி.எஸ்.சேனநாயக்கா போன்றவர்கள் விதைத்த பேரினவாதத்திற்கு நீரவார்த்து செடியாக்கிய பெருமை பண்டாரநாயக்காவுக்கு உண்டு.

சிங்களம் மட்டுமே ஆட்சி மொழி எனும் சட்டம் பாராஞ்சுமற்றத்தில் அரங்கேறியபோது ஆட்டங்கண்டவர்கள் ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர்கள் மட்டுமல்லர். ஆங்கிலம் கற்ற சிங்களவர் கூட ஆட்டங் கண்டனர். ஏனெனில் அச்சட்டப்படி அரசு சேவையில் இருக்கும் உத்தியோகத்தவர் அனைவரும் குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் சிங்கள மொழியில் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் எனும் நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில்தான் ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர்கள் (சிங்களவர் உட்பட) முதன்முதலாக மேல்நாடுகளுக்குச் செல்ல உத்தேசித்தனர்.

சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தினால் விரக்தியடைந்தவர்கள் மேல் நாடுகளை நோக்கிப் புறப்படலாயினர். புலம் பெயர்வு இவர்களுடன்தான் ஆராய்ப்பாகியது. இப்புலம் பெயர்வாளர்கள் தங்களுடைய ஆங்கில மோகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும் தத்தம் தகைமைகளுக்கு ஏற்ற தொழில்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குமாகப் புலம் பெயர்ந்தனர். பொருள் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நோக்கம் இவர்களுக்கு ஓரளவு இருந்தாலும் தம் கெளரவத்தைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்ற கரிசனையே கூடுதலாக இருந்தது.

சிங்களச் சட்டமுலத்தை எதிர்த்து, காலி முகத்திடலில் தமிழருக்கு கட்சியினர் சத்தியாக்கிரகளுக்கு செய்தனர். சிங்களக் காடையர்களைக் கொண்டு ஆளும் கட்சியினர் மிருகத்தனமாகச் சத்தியாக்கிரகிகளைத் தாக்கினர். உரிமையைக் கோரும் தமிழர்களுக்கு இதுதான் கதி எனப் பேரினவாதிகள் கோடி காட்டிளார். 1958ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற வன்செயல்கள் தமிழர்கள் நெஞ்சத்தைப் பெரிதும் பாதித்தன. அப்பொழுது பேரினவாதிகளின் பகிரங்கப் பிரகடனம் அனைத்துத் தமிழர்களையும் உலுக்கியது. “Emergency 58” எனும் நாலில் வித்தாச்சி பேரினவாதிகளின் பிரகடனத்தைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிர வேறு எந்த இடத்திலும் தமிழர்கள் இருக்கல் ஆகாது. எமது புனித நகரங்களாகிய அனுராதபுரம், பொலந்துவை ஆகிய இடங்களிலும் கொழும்பு, கண்டி, காலி ஆகிய பெருநகரங்களிலும் சிங்களப் பெளத்தர்களைத்தவிர ஒருவருக்குமே இடமில்லை. மூஸ்லிம்கள், பறங்கியர் ஆகியோருக்கும் பெளத்தர் அல்லாத சிங்களவருக்கும் இது பொருந்தும். எமக்குப்பின்னால் பெளத்த துறவியர்கள் உள்ளனர்”

1958ஆம் ஆண்டுக் கலவரத்தின்போது ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்கள் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். கடைகளும் வீடுகளும் குறையாடப்பட்டன. பின்னர் அவை எரிக்கப்பட்டன. தமிழர்கள் அனைவரும் அகதிகளாகத் தாயகத்துக்கு அனுப்பப்பட்டனர். வடக்குத் தமிழர்கள் கப்பலேறிக் காங்கேசன்துறைக்கு வந்தனர்

மேற்படி வன்செயல்களுக்குத் தூபமிட்ட பேரினவாதிகளையோ புத்த பிக்குகளையோ நீதியின் முன்னிறுத்தி தண்டிக்கும் பணியில் அரசு அக்கறை காட்டவில்லை. இச் சூழ்நிலையில்தான் வடக்குக் கிழக்குத் தமிழர்களும், மலையகத் தமிழர்களும் இந்நாட்டில் இனிமேல் வாழமுடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்தனர். இக் காலகட்டத்தில் இன்னொரு புலம்பெயர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது.

தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைப் போராட்டம் முனைப்புப் பெறத் தொடங்கியது. இதற்குக் கலைஞர்களும் இலக்கியவாதிகளும் முக்கிய பங்களிப்புச் செய்தனர். இக்கட்டுரை ஆசிரியின் சாகித்தியங்களுடன் மேடையேறிய கலைஞர் வேலானந்தனின் “பசுமாகரன் 77” எனும் நாட்டிய நாடகம் விடுதலை உணர்வைத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் வேகமுறைவத்தது. கவிஞர் காசி ஆனந்தன், எருவில்முர்த்தி, பரமஹம்சதாசன், பண்டிதர் சச்சிதானந்தன், கவிஞர் கந்தவனம், காரை.சுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோருடைய உணர்ச்சிமிகு பாடல்கள் தமிழ் மக்களைத் தட்டி எழுப்பின.

நீண்டகாலமாக வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் பொதுவுடைமைச் கொள்கைகளைச் சிங்கள இடதுசாரித் தலைவர்களும், தமிழ் இடதுசாரித் தலைவர்களும் போதித்துவந்தனர். சிங்களத்துக்கும் தமிழுக்கும் சம உரிமை வழங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இவர்கள் முன் வைத்தனர். 1972ஆம் ஆண்டு இலங்கை குடியரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இக் குடியரசுக்குரிய யாப்பினை வரைந்தவர்களுள் முக்கியமானவர்கள் இடதுசாரிக் கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்த கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா, என்.எம்.பெரேரா ஆகியோர் ஆவர். தமிழர்களின் பாதுகாப்புக்கென இதுவரைகாலமும் சட்டத்தில் இருந்த அற்ப சொற்ப உரிமைகளையும் இல்லாது ஒழித்த பெருமை இவர்களுக்குண்டு. இதுவும் மீண்டுமொரு புலப்பெயர்வு கொள்ளும் எண்ணத்தைத் தமிழமக்களுக்குத் தூண்டியது. அடுத்துடேது நிகழ்ந்த வன்செயல்களுக்கெல்லாம் கொடுமுடி வைக்குமாப்போல் 1983ஆம் ஆண்டு ஆடிக் கலவரம் அமைந்தது. அஹிம் சைவழியில் எமது விடுதலையைப்பெறமுடியாது என்ற உணர்வு எல்லோர் மனதிலும் பதிந்தது. இதற்கு முன்பே ஆயுதமேந்திப் போராட எழுந்த இளைஞர்களுக்கு எதிர்ப்பு இருந்தபோதும் 83ஆம் ஆண்டுக் கலவரம் எதிர்ப்பைக் குறைத்து ஆதரவைப் பெருக்கியது என்பதீற் சந்தேகமில்லை.

தமிழ் மாணவர்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட தரப்படுத்தலும் யாழ். பொதுநூலக ஏரிப்பும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் சிங்களப் பேரினவாதிகள் மீது வெறுப்பையும் அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தின என்பதையும் இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும்.

தமிழ் மக்கள் சம உரிமை வேண்டிப் போராடத் தொடங்கிய ஒவ்வொரு சமயமும் பேரினவாதிகள் ஆயுதபலங்கொண்டு அடக்கலாயினர். இது ஏரியும் தீக்கு எண்ணெய் வார்ப்பதுபோல் அமைந்தது. வீடு கொளுத்தும் இராசாவுக்கு நெருப்பு எடுத்துக் கொடுக்கும் மந்திரிமாரும் நாவடக்கமின்றி வன்செயல்களைத் தூண்டினார். இடைக்கிடை எட்டப்பன் கூட்டத்தினரும் தமிழ் மக்களைக் காட்டிக் கொடுக்கத் தொடங்கினர். இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் பெருவாரியான தமிழ் இளைஞர்கள் புலம் பெயரத் தொடங்கினர்.

புலம் பெயர்வு உத்வேகம் கொள்ளத்தொடங்கியமை மக்களுடைய சமூக வாழ்வில் பெரிய பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. ஆயினும் இந்த உத்வேகத்துக்குரிய காரணங்களை நாம் அறிந்திருத்தல் அவசியம். தமிழ் மக்களுடைய விடுதலைப் போராட்டத்தை எப்படியாவது நகக்க வேண்டுமென்ற எண்ணை ஆட்சியாளர்களுக்கு இருந்ததேயொழியத் தமிழர்களுடைய பிரச்சினையை நியாயபூர்வமாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற அக்கறை இருக்கவில்லை. யூலைக் கொலைகளும், வெலிக்கடைச் சிறைக்கொலைகளும் பேரினவாதிகளால் நியாயப்படுத்தப்பட்டன.

ஜே.ஆர்.அரசாங்கம் இந்தியாவின் துணையைக் கொண்டு இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வு காண முயன்றது இந்தியா தமிழர்களுடைய பிரச்சனைகளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை. அது கிணறுவெட்டப் பூதம் புறப்பட்ட கதையாக முடிவுற்றது. அமைதிப் படையாக வந்தவர்கள் அக்கிரமப் படையாக மாறினர். இந்தியப் படையினரால் தமிழ் இளைஞர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர்; சித்திரவதை செய்யப்பட்டனர்; சிறையில் அடைக்கப் பட்டனர்; பல்வேறு இயக்கங்களினாலும் இளைஞர்கள் பலவந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டனர். அச்சமும், பீதியும் கொண்ட பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளை இராணுவக் கொடுமைகளிலிருந்தும், இயக்கங்களின் பிடிகளிலிருந்தும் காப்பாற்றுவதற்காகப் புலம் பெயரவைத்தனர். இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தவர்கள் பெரும்பாலும் தமிழ் மொழியைத்தவிர வேறு எம்மொழியும் அறியாதவர்கள். ஆங்கிலம் தெரிந்த புலம்பெயர்வாளர்களைவிட இவர்கள் புதிய சவால்களைப் புலம்பெயர் நாடுகளில் எதிர்நோக்கலாயினர்.

மேற்படி புலம்பெயர்ந்து சென்ற இளைஞர்கள் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், இத்தாலி, சுவிற்சலாந்து, டென்மார்க், நேர்வே, பிரித்தானியா ஆகிய ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் அமெரிக்கா, கனடா, அவஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளுக்கும் பரந்து சென்றனர். இந்நாடுகளில் கடுமையாக உழைத்துத் தாம் சேர்த்த பணத்தைத் தத்தம்

குடும்பங்களுக்கு அனுப்பினர். இவ்வாறு பணம் பெற்றவர்கள் ஏனைய குடும்பங்களை விட வளமாக வசதியோடு வாழுத் தொடங்கினர். இவர்கள் எவ்வாறு உழைக்கிறார்கள் என்ற கவலை எள்ளளவு மின்றிப் பெரும்பாலான பெற்றோர் டாம்பீகமாக வாழுத் தொடங்கினர். இலட்சக்கணக்கில் சீதனங் கொடுத்து, தங்கள் பெண் பிள்ளைகளையும் கரைசேர்க்கத் தொடங்கினா. இதைக் கண்ட ஏனைய குடும்பத்தவரும் தங்களுடைய பிள்ளைகளையும் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பத்தொடங்கினர். இது புலம்பெயர்வின் இன்னொரு பரிமாணமாகும்.

இலங்கையில் நடைபெற்றுவரும் யுத்தங் காரணமாகத் தமிழ் இளைஞர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர்; கொல்லப்படுகின்றனர். பெண்கள் பலர் விதவைகளாகினர். குண்டு வீச்சினாலும், ஷெல் வீச்சினாலும் குடும்பங்கள் பல அழிந்தன. இளம்பெண்களின் தொகை அதிகரித்தது. பெண்களுக்குப் பொருத்தமான மாப்பிள்ளைமாரைத் தேடுவது அரிதாகியது. அதனால் மேல்நாட்டு மாப்பிள்ளைமார்களுக்குப் பெண் பிள்ளைகளை அனுப்பும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. தொழில்தேடியும் ஒருசில பெண்கள் செல்லத் தொடங்கினர். இது பிறிதொரு பரிமாணத்தைக் காட்டி நிற்கின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலையில் புலம்பெயர் மக்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களை நோக்குவோம்.

முதன்முதலில் புலம் பெயர்ந்தவர்கள் பெரிதும் பிரித்தானியா போன்ற ஆங்கிலம் தெரிந்த நாடுகளுக்குச் சென்றனர். அவர்கள் சமய அனுஷ்டானம், பழக்கவழக்கம், உணவு வகை என்பனவற்றில் சிறிது கஷ்டப்பட்டாலும் பெரிய சவால்களை எதிர்நோக்கவில்லை. தங்களுடைய பிள்ளைகளை ஆங்கிலமொழி மூலமே கல்வி கற்க வைத்தனர். அதற்குரிய தொழில்வாய்ப்புகளையும் பெற்றுக்கொடுத்தனர். இலண்டன் போன்ற பெருநகரங்களில் வீடு வாசல்களையும் வாங்கித் தம் வாழ்வை ஸ்திரப்படுத்திக்கொண்டனர். இவர்களுக்குத் தமிழ் மொழிப்பற்றோ, இனப்பற்றோ பெரிதாக உண்டு என்று சொல்வதற்கில்லை. ஒரு சில புறநடைகளும் இல்லாமலில்லை.

இவர்களையடுத்துப் புலம் பெயர்ந்தவர்கள், தாம் குடியேறிய நாடுகளில் அவ்வந்நாட்டு மொழிகளைப் பேசக்கற்றுத் தொழில்புரியலாயினர். எழுத, வாசிக்க அவ்வளவு தெரியாவிட்டாலும் பேசுவதில் பாண்டித்தியம் இல்லாவிட்டால் தொழில்புரியமுடியாது என்ற உண்மையை இவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

காலப்போக்கில் இப்படிப் புலம் பெயர்ந்திருந்தவர்கள் தங்கள் குடும்பத்தினரை அழைக்கத் தொடங்கினர். வீட்டில் ஒரு மொழியும் வெளியில் ஒரு மொழியுமாக இவர்கள் காலம் கடத்தத் தொடங்கினர்.

குழந்தைகள் வளர் அவர்களைக் கல்வி கற்பதற்கு அனுப்பத் தொடங்கும் பொழுது இன்னொரு சவாலை இவர்கள் எதிர்நோக்க வேண்டியதாயிற்று. வீட்டில் தமிழ்மொழி பேசி வரும் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் பிறமொழிகளில் கல்வி கற்க வேண்டியதாயிற்று. இப்பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி போதிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக ஜேர்மனியில் கல்வி கற்கும் குழந்தை கல்வி மொழியாக ஜேர்மன் மொழியையும் (டோச்) இரண்டாவது மொழியாக ஆங்கிலத்தை அல்லது பிரெஞ்சு மொழியையும் கற்கவேண்டும். இதே நிலைதான் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் உள்ளது. ஆகவே சனி, ஞாயிறு தினங்களில் தனிப்பட்ட பாடசாலைகளில் (PRIVATE SCHOOLS) தமிழ்மொழியைப் போதித்து வருகின்றனர். தமிழ்க் குழந்தைகள் மூன்று மொழிகளைக் கற்கவேண்டியதாகவுள்ளது. பாடசாலை வேலைகளுக்குப் பறம்பாக அமையும் இக் கற்பித்தலை இக்குழந்தைகள் ஒரு சவாலாக ஏற்கவேண்டியுள்ளது.

இதுவரைகாலமும் இலங்கை, இந்தியா ஆகிய நாடுகளில் எழுதப்பட்ட தமிழ் மொழிப்புத்தகங்களையே இவர்கள் கற்றுவந்தனர். யூலை 2000^{ஆம்} ஆண்டு ஐரோப்பிய தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கேற்ப நால்களை எழுதும் முயற்சி மேற்கொள்ளப் பட்டது. இக்கட்டுரை ஆசிரியர் உட்பட இலங்கை அறிஞர்களும் இந்திய அறிஞர்களும் இதிற் பங்கு கொண்டனர். அப்பொழுதுதான் இக்குழந்தைகள் எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சினைகள் தெரியவந்தன.

பாடசாலைகளில் நிறவேறுபாடு பார்க்கப்படுவதில்லை. ஆயினும் உளவியல் ரீதியாக இக் குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பது உண்மையே. இது தவிர வேறும்பல சிக்கல்கள் உள்ளன. வீட்டில் தமிழ் மொழிபேசும் பிள்ளை வேற்றுமொழியில் கல்விகற்று வீடு திரும்பியதும் பாடங்களில் உள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தீர்க்க முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் பெரும்பாலான பெற்றோர்களுக்கு ஐரோப்பிய மொழி அறிவு இல்லை. ஆங்கிலம் தெரிந்த தமிழ்ப் பெற்றோர்களுக்கும் சில இப்ரப்பாடுகள் உண்டு. உதாரணமாக கல்லூரியில் ஆசிரியர் உச்சரிக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும், வீட்டில் பெற்றோர் உச்சரிக்கும் ஆங்கிலத்திற்கும் வேறுபாடுகள் உள்ளதாகக் குழந்தைகள் உணர்கின்றனர்.

பிரித்தானியாவுக்கும், கனடாவுக்கும் சென்ற பல இளைஞர்கள் தொழில் புரிந்துகொண்டே கல்வி கற்கின்றனர். இதனால் இவர்கள் பல சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. தமது உணவுக்கும், உறையுங்கும், கல்விக்கும் மட்டும் இவர்கள் உழைத்தால் போதாது. கடன்பட்டுத் தம்மை அனுப்பிய பெற்றோர்களுக்கும் தேவையேற்படும் பொழுதெல்லாம் காசு அனுப்பவேண்டிய நிலைமையிலும் உள்ளார்கள். இதனால் இவர்கள் உடல்நிலை மட்டுமென்றி, உளாநிலையும் பாதிக்கப்படுகின்றது. இக்காரணத்தால் சில இளைஞர்கள் கற்பதை இடையில்

நிறுத்திக்கொள்கின்றனர்.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமது தனித்துவத்தை நிலைநாட்ட முயல்கின்றனர். தங்களுடைய குழந்தைகளுக்குப் பரதநாட்டியம், வயலின், வீணை, மிருதங்கம், வாய்ப்பாட்டு என்பனவற்றைக் கற்பிக்கத் தவறவில்லை. அவ்வப்போது நடன அரங்கேற்றங்களும் இசை அரங்கேற்றங்களும், நாடக அரங்கேற்றங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

இந்துக்கள் கோயில்களைக் கட்டி, கும்பாபிஷேகம் செய்து திருவிழாக்களையும் செய்கின்றனர்., நித்திய நெமித்திக பூசைகளும் இடம்பெறுகின்றன. சிறிய இடத்துக்குள் சுவாமியின் வீதிவலம், தேர்வலம் என்பன இடம்பெறுகின்றன. காவடி, கரகம், கும்மி என்பனவும் நடைபெறுகின்றன. ஜோர்மனியில் பறவைக் காவடி எடுக்க முயன்ற ஒருவர் பொலிசாரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டார். ஏனெனில் முள்ளுகளை தேகத்தில் ஏற்றுவது மனிதனுக்குச் செய்யும் துன்பமாக அவர்கள் கருதுகின்றார்கள். இவை தவிர விரதமிருத்தல், அடி அழித்தல், பிரதட்டை செய்தல், அன்னதானம் செய்தல் என்பனவும் இடம் பெறுகின்றன. சமயச் சொந்பொழிவுகளும் சமய வகுப்புகளும் நடைபெறுகின்றன. சில பிள்ளைகள் தேவார திருவாசகங்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதி மனனஞ் செய்து பாடுகின்றனர். பின்வரும் சந்ததியினர் இவ்வாறுதானும் பாடுவார்களோ தெரியவில்லை.

ஜோப்பிய நாடுகளில் வாழும் புலம்பெயர் தமிழர்கள் கஷ்டப்பட்டு உழைத்தேயாக வேண்டும். தனி ஒருவருடைய உழைப்பில் குடும்பத்தை நடத்துவது என்பது இயலாத காரியம். அதனால் கணவன், மனைவி ஆகிய இருபாலாரும் தொழில்புரிய வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இதனாற் பல குடும்ப சிக்கல்கள் உருவாகின்றன. கணவனும் மனைவியும் தொழில் செய்கின்ற காரணத்தால் பிள்ளைகளைப்பராமரிப்பதில் பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்காக மனைவி பகலிலும், கணவன் இரவிலும் தொழில் செய்ய வேண்டியதாயுள்ளது. சிலர் பிள்ளைகளை “குழந்தைப் பராமரிப்பு” நிலையங்களில் விட்டுச்செல்கின்றனர். இச் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்காகச் சிலர் தங்கள் பெற்றோர்களை வரவழைக்கின்றனர். முதிர் பருவத்தினராகிய இப் பெற்றோர்களால் ஜோப்பிய நாட்டுச் சுவாத்தியத்தைத் தாங்கமுடிவதில்லை. கடுங்குளிர் அவர்களுக்கு ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. எமது நாட்டில் சுதந்திரமாக, கோயில் குளம் என்று சென்று வந்தவர்கள் நாலு சுவர்களுக்கு நடுவிலே முடங்கியிருக்க விரும்புவதில்லை. அதனாற் பொறுமையிழந்து தாய் நாட்டிற்குத் திரும்ப விரும்புகின்றனர். இப்பெற்றோர்களும் மொழிப்பிரச்சினையை எதிர்நோக்குகின்றனர். கடை தெருவுகளுக்குச் சென்று சாமான்களை வாங்கவோ, பேரக்குழந்தைகளுடன் சரளமாகப் பேசி மகிழவோ, வெளிஇடங்களுக்கு அழைத்து செல்லவோ முடியாதவர்களாக உள்ளனர்.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பேணுவதில் அக்கறையுள்ளவர்களாக உள்ளனர் என முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. ஜேரோப்பிய பெண்குழந்தைகள் சுதந்திரமாகத் திரிவது போல அல்லது பழகுவது போல தங்களுடைய பெண்பிள்ளைகளை அனுமதிப்பதில்லை. ஜேரோப்பிய குழலில் பிறந்து வளரும் பெண் பிள்ளைகளுக்கு இது புரியாத புதிராகவே உள்ளது. எனினும் அவர்களால் பெற்றோருடைய கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறிய முடிவதில்லை.

ஜேரோப்பிய நாடுகளில் தொழில் புரியும் இளைஞர்கள் அவ்வந் நாடுகளிலே தொழில்புரியும் தமிழ்ப் பெண்களைத் திருமணங்க் செய்யப் பெரும்பாலும் விரும்புவதில்லை. இதற்குப் பெற்றோர்களே முக்கிய காரணமாக அமைகின்றனர். தங்களுடைய சாதி, சமயம், பொருளாதார ஏற்றுத்தாழ்வு என்பன பார்க்கப்படுகின்றன. அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் வரும் விளம்பரங்களிலிருந்து இவற்றை அறிய முடிகின்றது.

பெரும்பாலும் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு ஒழுங்கு செய்து அனுப்பும் பெண்களையே அவர்கள் திருமணம் செய்கின்றனர். ஆனால் இதிலும் சில சிக்கல்கள் உருவாகின்றன. சிலசமயங்களில் மாப்பிள்ளைக்குப் பெண்ணைப் பிடிப்பதில்லை. இக்காரணங்களால் குடும்பச் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதுமுண்டு.

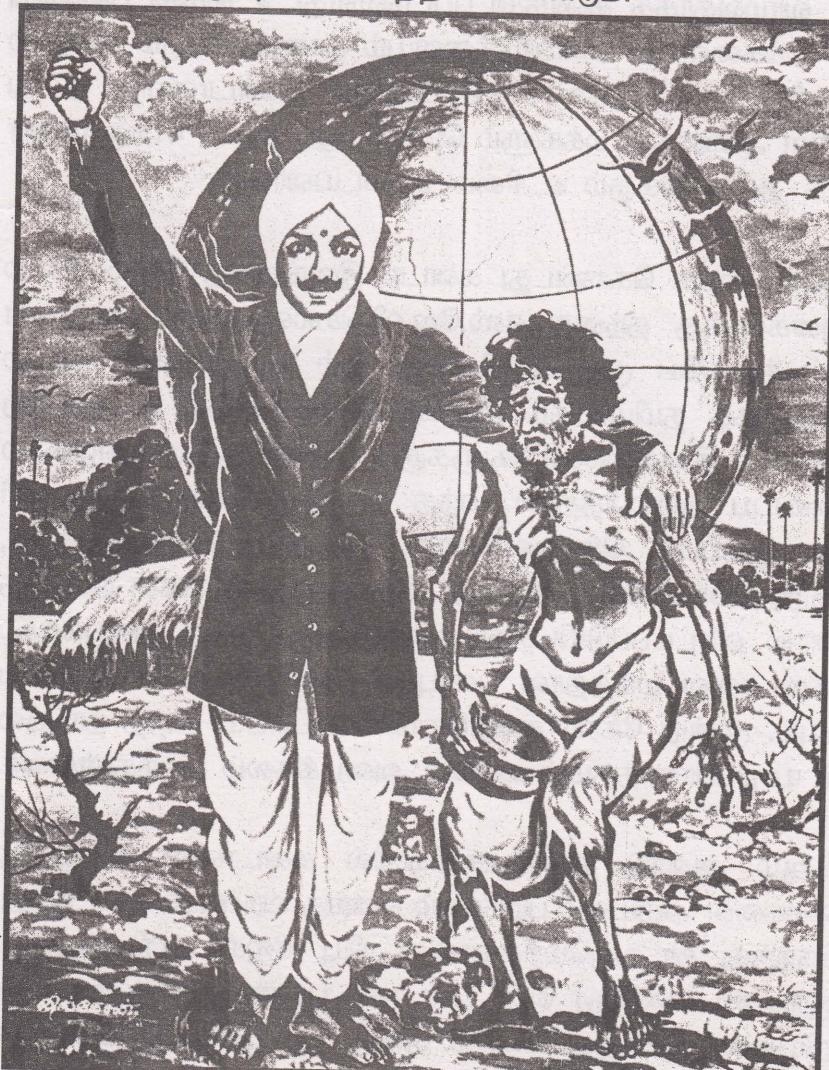
திருமணங்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கமைய நல்லமுறையில் நடைபெறுகின்றன. ஆனால் பெரும்பாலும் பெற்றோர்கள் பங்குபற்ற முடிவதில்லை. ஆகவே ஆங்கேயுள்ள பெரியவர்கள் தாய் தந்தையராக நின்று தத்தம்செய்து கொடுக்கும் வழக்கம் உள்ளது.

ஜேரோப்பாவில் புலம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை அல்லது உறவினர்களை முகவர்கள் மூலம் அழைக்க முயல்கின்ற பொழுது பல சவால்களை எதிர்நோக்கவேண்டியுள்ளது. சில போலி முகவர்கள் இவர்களை ஏமாற்றிவிடுகிறார்கள். சில சமயங்களில் சட்டபூர்வமில்லாத முறையில் இவர்களை வரவழைக்கின்றபோது இடையில் வருபவர்கள் கைதாகித் தாய்நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படுகின்றனர். திருப்பி அனுப்பப்படுவர்கள் இலங்கையில் காவலில் வைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களை அழைக்க முயற்சித்த பெற்றோர்கள் உறவினர்கள் துன்பத்திலும், துயரத்திலும் மூழ்கி வாடுவதுண்டு. ஜேரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்றுடைந்த இளைஞர்கள், யுவதிகள் கூட நிரந்தர வதிவிட அனுமதி கிடைக்கும் வரை நிம்மதியாக வாழ முடிவதில்லை. உண்மையில் இலங்கையில் தம்மால் வாழமுடியாது, தங்களுடைய உயிருக்கு ஆபத்துண்டு என்பதை நிருபிக்காத பட்சத்தில் இவர்களும் இலங்கைக்குத் திருப்பியனுப்பப் படுகின்றனர். இங்கிலாந்து தவிர்ந்த ஏனைய நாடுகளில் இது கண்டிப்பாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது.

பிரித்தானியா, கனடா, அவஸ்திரேலியா ஆகிய நாடுகளைத் தவிர ஏனைய ஜோப்பிய நாடுகளில் நிரந்தரமாக வாழும் தமிழர்கள் தங்களுடைய பிள்ளைகளை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பியே கல்வி கற்பிக்க விரும்புகின்றனர். இதனாற் சிலர் குழந்தைகளைத் தாய்மாருடன் இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிவிட்டு தாங்கள் ஜோப்பாவில் தொழில் புரிகின்றனர். இதனாற் சிலர் பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும் குடும்பச் சிக்கல்களையும் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

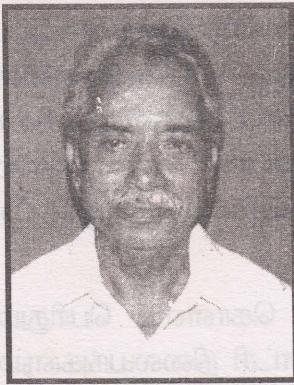
புலம் பெயர் தமிழர்கள் ஈழமண்ணைப்பற்றி அறிந்து கொள்ளப் பெரிதும் விரும்புகின்றனர். பல வாளையில் நிலையங்களும் தொலைக்காட்சி நிலையங்களும் பத்திரிகைகளும் அவ்வப்போது செய்திகளைத் தருகின்றன. இவ்வளடகங்களிடையே போட்டா போட்டிகள் இருந்தபோதும் இவற்றின் பணிகள் மக்கத்தானவை.

இதுவரை புலம்பெயர்வுக்கான காரணிகளும் புலம் பெயர் மக்கள் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் ஆராயப்பட்டன. இனி இவர்களுடைய எதிர்காலம் பற்றி நாம் பொறுத்திருந்து தான் பார்த்தல் வேண்டும்.

தனியாருவனுக்கு
உணவிலையைனில்
சகத்தீன
அழித்திடுவோம்!

- பாரதீயார் -

கன்டாவில் யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியல்புகள் செல்லப்பா நடராசா

(இயல் பெற்ற பாரானுமன்ற மொழி பெயர்ப்பாளர்)

உலகில் மனித நேயப் பண்புகள் மிகுந்த நாடுகளின் வரிசையில் முதலிடம் வகிப்பது கன்டா. இங்கு சுமார் இருநூறு நாடுகளைச் சேர்ந்த பல்வேறு மொழிபேசும் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். ரொற்றான்ரோ பெருந்காரில் மட்டும் நூற்று ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட வெவ்வேறு இன் மக்கள் வாழ்வதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. உலகின் பல்வேறு வகையான கலை கலாசாரங்களையும் பண்பாடுகளையும் காணவேண்டும் என்றால் அது ரொற்றான்ரோ மாநகரில் மட்டுந்தான் சாத்தியமாகும். கன்டாவைத் தமது வாழ்விடமாகக் கொண்டுள்ள அனைத்து மக்களும் மொழி, மத, கல்வி, பொருளாதார சுதந்திரங்களைச் சமமாக அனுபவிக்கும் உரிமை உடையவர்கள்.

சமஸ்தி அரசியலமைப்பு

சமஸ்தி அரசியலமைப்பைக் கொண்டது கன்டா. இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களது இனப்பிரச்சினைகளுக்கு தந்தை எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் அவர்கள் அந்நாட்டு அரசியல் திட்டத்தையே முன்மாதிரியாகத் தம் வாழ்நாளில் என்றும் வற்புறுத்தியதுன்டு. இலங்கைத் தமிழ்பேசும் மக்கள் இலங்கையில் இடம்பெற்ற 1983 ஆம் ஆண்டு ஜாலைமாத இனக்கலவரங்களுக்குப் பின்னரே பெரும் எடுப்பில் கன்டாவைத் தஞ்சம் அடைய ஆரம்பித்தனர். எந்த நாட்டு மக்களாயினுஞ் சரி தமது நாட்டில் இருந்து இனப்படு கொலைகளால், அரசப்பயங்கரவாதத்தால், ஆயுதக்குழுக்களின் அச்சுறுத்தல்களினால், பல்வேறு விதமான கொடுரங்கள் நிறைந்த வாழ்க்கை இயல்புகளினால் விரட்டப்படுமிடத்து அவர்களைத் தூய அன்புக்கரம் நீட்டி அரவணைக்கும் கன்டாவை மகத்தான் பண்புகள் பல கொண்ட புண்ணிய பூமியாகவே பார்க்கமுடியும். மூன்று கோடி சனத்தொகை உடைய அந்த நாட்டில் இன்று இரண்டு இலட்சம் யாழ்ப்பாணத்தமிழ் மக்கள் அடைக்கலம் புகுந்துள்ளனர்.

1998 ஆம் 1999ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் கன்டாவில் ஈழத்தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளை அறியவும் படிக்கவும் எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது. முதலில் யான் சென்றிருந்தது வட அமெரிக்காவின் நியூ ஜேசி மாநிலத்திற்கு. எனது இடத்திலிருந்து ஐந்தரை மணிநேர மோட்டார் ரதப் பயணத்தில் கன்டாவின் கியூபெக் மாநில மொன்றியலைச் சென்றடையலாம். அங்கு வதியும் தமிழ் மக்களின்

மொழி, மத, சமூகப் பண்பாட்டுக் கோலங்களையும் செயற்பாடுகளையும் அறிவது கடினமான காரியமாக இருக்கவில்லை. இதற்கு அந்நாட்டில் வெளியிடப்படும் பத்துக்கு மேற்பட்ட வார, மாத தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் துணைசெய்தன. இவற்றுள் “தமிழர் தகவல்” மாத சஞ்சிகை முக்கியமானது. இரு தமிழ் வானொலிகள் தமது இருபத்து நான்கு மணிநேரத் தொடர்ச்சியான சேவைகளின் மூலம் நயகரா நீர் வீழ்ச்சிபோல தமிழைவாரி வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் தமிழத் தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் மூலமும் பல தகவல்களைப் பெற்றுமிடிந்தது. இவற்றின்பால் கண்டாத்தமிழ் மக்கள் பெரிதும் ஈர்க்கப்பட்டுள்ளனர்.

கந்தபுராண கலாசாரம்

யாழ்ப்பாண கலாசாரத்தைக் கந்தபுராண கலாசாரமென்று இலக்கிய கலாநிசி பண்டிதமணி.சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கூறுவர். அக்கலாசாரப் பண்பைக் கண்டாவில் தமிழ் மக்களிடையே அவதானிக்கலாம். மொன்றியலில் உள்ள பிரசித்தி பெற்ற அருள்மிகு திருமுருகன் கோவிலுக்குச் சென்றிருந்தவேளை அங்கு கந்தபுராண கலாசார இயலைக் காண முடிந்தது. அத்தல நடைமுறைகள், நாளாந்த பூசைவழிபாடுகள், வருடாந்த உற்சவங்கள் அனைத்தும் மிக நேர்த்தியான ஒழுங்கு முறைகளில் அமைந்தவை. அந்தக் காலத்தில் நல்லூர் கந்தசவாமி கோவிலில் நடைபெறும் சூரன்போர் உற்சவங்கள் குடாநாட்டு மக்கள் அனைவரையும் தம்பால் கவர்ந்திமுப்பவை. அத்தகைய சூரன் போர் விழாக்களை இந்நாளில் அத்தேச மக்கள் கண்டு களிக்கிறார்கள். முருகபக்தர்களுக்குக் கோவில் தொண்டர்கள் பலவித பணிகளை ஆற்றி வருகிறார்கள். இவர்களின் முயற்சியால் அடியார்களுக்குக் கந்தசஷ்டிக் கவசம் இலவசமாக வழங்கப்பெற்றுள்ளது. வெள்ளிக்கிழமைப் பூசை வழிபாடுகளில் அனைவரும் தம்மைப் பூரணமாக ஈடுபடுத்திக் கொள்வதற்கு வசதியாக மிக நேர்த்தியான தரம் மிகுந்த இராப்போசனம் இலவசமாக அளிக்கப்படுகின்றது. தூர தூர இடங்களிலிருந்து குடும்ப சகிதமாக முருகதரிசனத்திற்கு வரும் பக்தர்களுக்கு இவ்வித ஏற்பாடுகள் வசதியாக உள்ளன. செஞ்சொற் செல்வர், பிரசங்க நாவலர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் கந்தபுராண விரிவுரைகளையாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதைப் போன்று மொன்றியல், ரொறுன்றோவிலும் நிகழ்த்துகிறார். அவர் கந்தபுராண கலாசாரத்திற்கோர் பாலமாகக் கண்டா யாழ்ப்பாண மக்களுக்கிடையில் நிற்கிறார் என்பதே எனது கணிப்பு. கந்தபுராண கலாசாரத்தின் காவலர்களான பலரை அங்கும் காணமுடிந்தது.

தமிழ் விழாக்கள்

கண்டாவில் இன்றைய தமிழ்க்குடியேற்ற வாசிகள் மிகுந்த தமிழ்ப் பற்றுள்ளவர்களாக உள்ளனர். எங்கும் தமிழ் எதிலுந் தமிழ் என்பதாகவே அவர்களது வாழ்வியல்புகள் அமைந்துள்ளன. வியாபார நிறுவனங்களில் பெரிய அளவிலான தமிழ்ப் பெயர்ப் பலகைகளைக் காணலாம். தமிழில் உரத்துப் பேசி சிரித்து

மகிழ்ந்தவண்ணம் வீதிகளில் உலாவருபவர்களைக் காண்பது சர்வசாதாரணம். தென்னிலங்கைக் கிராமங்களிற்கிடைக்கப் பெறாத அந்தச் சுதந்திரக்காற்றை அனுபவிக்கும் அவர்கள் புலம் பெயர்ந்த நிலையிலும் பாக்கியசாலிகள் என்றே கூறுவேண்டும்.

தமிழ், தமிழ்இசை, நடன மன்றங்களுக்குக் கண்டாவில் குறைவில்லை. இத்துறைகள் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளும் அரங்கேற்றங்களும் ஏராளம். வாரந் தவறாது எங்கோ ஓரிடத்தில் கலீ கலீ எனச்சதுங்கை ஒலிகேட்கும். முத்தமிழ் விழாக்களும் சர்வசாதாரணம். முப்பத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட யாழ்ப்பாணத்துப் பிரபல பாடசாலைகளுக்குக் கண்டாவில் பழைய மாணவர் சங்கக் கிளைகள் உள்ளன. இவற்றின் வருடாந்தக் கொண்டாட்டங்கள் அனைத்தும் முத்தமிழ் விழாக்களாக அமைந்து விடுவதுண்டு. யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்கள், தீவுகளின் பெயர்கள் துலங்க எடுக்கப்படும் விழாக்களுக்கும் குறைவில்லை. பட்டிமன்றங்கள், கவியரங்கங்கள், மலர்வெளியீடுகள் ஆதியாம் அனைத்து நிகழ்வுகளும் கண்டாவில் தமிழ் மனம் பற்பி நிற்கின்றன. யான் அங்கு நின்றவேளை இலங்கையில் பிரபல சட்ட வஸ்துங்காக விளங்கிய குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள் நூல் வெளியீட்டுவிழா வைபவமொன்றிற்காக வருகை தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஞீலஞீ ஆறுமுக நாவலர், யோகர் சுவாமிகள், நயினாதீவுச்சுவாமிகள், குடைச்சுவாமிகள் போன்றோருக்குக் குருபூசை விழாக்கள் எடுக்கும் அடியவர்களுக்கும் குறைவில்லாத பதி கண்டா. திருக்குறள், திருவாசக, சைவசித்தாந்த மகா நாடுகளுக்கும் கண்டா பிரசித்தி பெற்ற இடமாக வளர்ந்து வருகின்றது. கண்டாவில் நடைபெற்ற ஏழாவது அகில உலகச் சைவசித்தாந்த மகாநாட்டிற்கு அங்குள்ள மக்கள் சுமார் ஐம்பதினாயிரம் டொலர்களைச் செலவிட்டிருக்கிறார்கள் எனில் அவர்களது செயற்பாடுகளைப்பற்றி ஊகித்து உணர்ந்து கொள்ளமுடியும்.

“தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக்கண்டார்.”

யான் கண்டாவில் உலா வருகையில் பாரதியின் மேற்போந்த கூற்று எனது சிந்தனைக்கு வந்தது. இந்நாளில் யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை சுமார் ஐந்து இலட்சம் மட்டுமே. இதேவேளை ரொறங்ரோ மாநகரில் ஒன்றரை இலட்சம் தமிழ் மக்களும் மொன்றியில் சுமார் இருபத்தையாயிரவரும் தமிழக்கும் தமிழ் இனத்திற் கும் பெருமை சேர்ப்பவர்களாக உள்ளனர். இவர்கள் அனைவரும் கண்டாவைத் தமது இரண்டாவது தாயகமாக மதித்துப் போற்றி ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டனர். அவர்கள் அகதிகளாக வாழாமல் அந்த நாட்டுமக்களாகவே வாழும் நிலையும் ஏற்பட்டுவிட்டது.

தமிழ்க் கல்விநிலை:-

கன்டாவின் அரசியல் யாப்பின்படி ஆங்கிலம், பிரான்சியம் உட்பட, சுதேசிய மொழிகளுக்கான கல்வித்திட்டங்களுக்குப் புறம்பாகப் பல்வேறு இனத்தவர்களின் தாய் மொழிகளைக் கற்பதற்கும் இடம் உண்டு. இதன்படி கன்டாப் பாடசாலைகள் பலவற்றில் தமிழ் கற்பிக்கப்படுகின்றது. ரோறன்றோ பெருந்கறிலும் அதை அண்டிய பிரதேசங்களிலும் நாற்பத்திரின்டு நிலையங்களில் ஆரம்பநிலைத் தமிழ் வகுப்புக்களும் ஒன்பது நிலையங்களில் இரண்டாம் நிலைத்தமிழ் வகுப்புகளும் நடைபெறுவதாகத் தமிழர் தகவல்மூலம் அறிய முடிந்தது. மேற்படி ஆரம்ப, இரண்டாம் நிலை வகுப்புக்களில் முறையே 500, 700 மாணவர்கள் தமிழ்ப்பாட போதனையைப் பெற்று வருகிறார்கள் என என்னிடம் தெரிவிக்கப்பட்டபோது யான் பெரிதும் மகிழ்வடைந்தேன். தமிழில் தரம் பன்னிரண்டிற் பெறப்படும் திறமைச்சித்தி பல்கலைக்கழகப் பிரவேசத்திற்குத் தேவையான ஆறு திறமைச் சித்திகளுள் ஒன்றாகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. இது பெருமைப்படவேண்டிய ஒருவிடயம்.

இன்றைய தமிழ்ப் பெற்றோர்களிற் பலர் “தாய்மொழியே தம் கலாசாரட் பண்பாட்டுக் காப்பரண்” என்பதை உணர்ந்துள்ளனர். பெற்றோர்களிடம் இந்த விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுள்ளமை கன்டாவில் தமிழ்மொழியைத் தக்கவைக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையைத் தமிழ்ப்பற்றாளர் மத்தியிலே தோற்றுவித்துள்ளது என இலங்கையில் ஆசிரியகலாசாலை விரிவுரையாளராக இருந்த ம.செ.அலெக்சாந்தர் அபிப்பிராயம் தெரிவித்துள்ளார்.

“எமது உறவுகள் வளர, தாயகக் கோவில்கள் பண்டிகைகளை அறிய, உறவினர்களுடன் உறவுகளை வளர்க்க, தமிழ் இலக்கியக் கருவுலங்களைத் தெரிந்துகொள்ள, பழமை பேணிப் புதுமையில் வளர, முன்னோர்தம் தியாகங்களை எண்ணிப்பார்க்க, தமிழர் தம் தாயகம் வாழ்வு, வரலாற்றுப் பாங்கு பற்றிச், சிந்திக்க கன்டாத் தமிழ் இனத்திற்குத் தமிழ் வேண்டப்படுகின்றது”

என்ற கருத்தையும் அவர் மேலும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

கன்டாவில் தமிழ்ப்பிள்ளைகளின் கலைப்படைப்புக்கள் மேடையேற்றப்பட்டு அவர்களது திறமைகள் வெளிக்கொணரப் படுகின்றன. பேச்சுப் போட்டிகள் மூலம் அவர்கள் ஊக்கம்பெற்று தமிழ்மொழியில் பற்று வைக்கத் தொடங்குகிறார்கள் என்பது கன்டா உதயன் பத்திரிகை ஆசிரியர் ஆர்.என்.யோகேந்திரலிங்கம் அவர்களது கருத்து.

மும்மொழி அறிவு

பிறமாநிலங்களில் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் கிழுபெக் (மொன்றியல்) மாநிலத்தில் கல்வி பயிலும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தாய் மொழியான தமிழுடன் பிரான்சும் ஆங்கிலமும் கற்று மும்மொழிகளை அறிந்தவர்களாக விளங்குகிறார்கள் எனவும் எனது பயணத்தின்போது அறிய முடிந்தது. அந்நாட்டு அரசின் பல்வேறு விருதுகளைப் பெறும் தமிழ் இளைஞர்கள் யுவதிகளும் ஏராளம் ஏராளம்.

பல்கலைக்கழகங்கள்

பல்கலைக்கழகங்களில் மருத்துவ, விஞ்ஞான பீடங்களில் பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவர்கள் இடம்பிடித்துள்ளனர். தீவுப்பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் மாத்திரம் சுமார் முந்நாறுபேர் கண்டாப் பல்கலைக் கழகங்களிற் படிப்பதாகவும் தகவல்களைப் பெற்றுமுடிந்தது. இதனைக் கொண்டு மொத்தமாக எவ்வளவு தமிழ் மாணவர்கள் தமது உயர் கல்வியைப் பல்கலைக் கழகங்களிற் பெறுகிறார்கள் என்பதை எவரும் எடுபோடமுடியும். அங்கு தரப்படுத்தல் இல்லை. இனப்பாகுபாடுகள் அறவே இல்லை. தகுதியுடைய மாணவர்கள் அனைவரும் பல்கலைக் கழகங்களிற் கல்வியைப்பெற உரிமையுடையவர்கள். ஆனால் எமது நாட்டில் .....

பொருளாதார, தொழிற்றுறைகளில் முன்னேறிவரும் ஓர் இனமாகத் தமிழ் மக்கள் கண்டாவில் இன்று இனங்காணப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு மாணவர் சமுதாயமும் விதிவிலக்கானதல்ல.

புலப் பெயர்ச்சியானது பல்துறை சார்ந்த புலமையாளர்களையும் கண்டாவிற்கு இட்டுச் சென்று விட்டது. அங்கு எமது நாட்டுப் பற்றாளர்களாகவும் விளங்குவது இவர்களது சிறப்பம்சம். கண்டாவில் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிபற்றி அந்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்விமான்கள் மிகுந்த உறுதியுடன் உள்ளனர். பல்கலைக் கழகங்களில் பாட போதனை அந்தஸ்துக்குத் தமிழை உயர்த்துவதும் அவர்தம் சிந்தனையும் செயலாக்கமுமாக உள்ளது. ஒருசமயம் அங்கு சென்ற இலங்கைப் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி அவர்களும் இதற்கான ஆலோசனைகள் பலவற்றை வழங்கியதாக முத்தபத்திரிகையாளரும் “தமிழ் தகவல்” சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான எஸ்.திருச்செல்வம் என்னுடன் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொண்டார்.

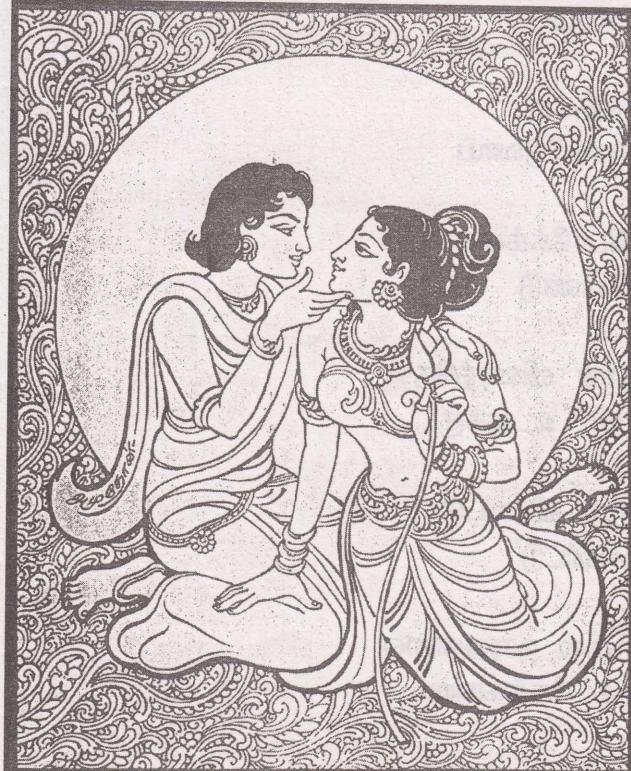
திருக்கோவில்கள்

கண்டா வாழ் தமிழ் மக்கள் மிகுந்த மத சுதந்திரத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள். இத்தகைய சுதந்திரங்கள் சகல இன மக்களுக்கும் பொதுவானவை. மிகக்குறுகிய காலத்திற்குள் சைவத்தமிழ் மக்கள் பத்துக்கு மேற்பட்ட திருக்கோவில்களைத் தமது வழிபாட்டிற்கென நிறுவியுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்துத் திருக்கோவில்களைப்

போன்று நவராத்திரி, கந்தசஷ்டி, பிள்ளையார்கதை, திருவெம்பாவை, சிவராத்திரி இன்னோரள்ள உற்சவங்கள் அனைத்தும் அங்கு மிகப் பக்தி சிரத்தையுடை கொண்டாடப்படுகின்றன. ரோந்றோ நிசமன்றுவில் பிள்ளையார் கோவிலில் ஆவணிச் சதுர்த்தித் திருவிழாவைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அங்கு நிகழ்த்தப்பட்ட வழிபாடுகள் கண்டு மெய்சிலிரத்துப் போனேன். கனடாவில் சைவத்தமிழ் மக்கள் தம்மை இந்துக்கள் என எவரும் அழைப்பதை விரும்புகிறார்கள் இல்லை. சைவமே மேலோங்கி உள்ளது.

மண் வாசனை

யாழிப்பாணத்தில் வைகாசி மாதத்தில் பல திருக்கோவில்களில் வருடாந்தப் பொங்கல் விழாக்கள் நடைபெறுவதைப் போன்று மொன்றியலில் வல்மோஹின் மலை உச்சியில் ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவிலில் நடைபெறும் பொங்கற் பெருவிழா வற்றாப்பளை வருடாந்த பொங்கல் உற்சவம் போன்று மிகப் பிரசித்தமானது. கனடாவில் பல பாகங்களிலிருந்தும் பக்தர்கள் தமது நேரத்திக் கடன்களை நிறைவேற்றுவான் வேண்டி வல்மோஹினுக்கு யாத்திரைகளை மேற்கொள்வதுண்டு. புலம் பெயர்ந்து சென்ற மக்கள் தமது யாழிப்பாணத்துப் பாரம்பரியங்களையும் பண்பாடுகளையும் பழக்கவழக்கங்களையும் மறந்திலர். பனம் பண்டங்களையும் மறந்தவர்கள் அல்லர். பலருக்கு வாரத்தில் ஒரு நாள்தானும் ஓடியற் கூழு குடிக்காதுவிட்டால் நித்திரை வராது. அவர்களிடம் யாழிப்பாணத்து மண்வாசனையே மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

**கயலெழுதி வில்லெழுதி
காரெழுதிக் காமன்
செயலெழுதி தீந்த முகம்
திங்களோ காணீர்.**

- சீலப்பதிகாரம் -

உருக்கவீட்டுப் போன உறவு

த.திருக்குமரன்

கறுப்பென்றால் எனக்கென்ன கவர்ச்சியோ தெரியாது
உறுப்பாய் இருந்ததனால் உணைடுத்து உயிர் கொடுத்தேன்

வெறுப்படைந்து பலமுறை நான் விரட்டி அடித்தாலும்
“கறுப்பா” மறுநிமிடம் கால் நக்கிப் பிரண்டிடுவாய்.....

எல்லாரும் ஓடேக்கை எளியவர்கள் நாங்களுந்தான்
சொல்லாமற் போனோமொரு சுளை கூடப் போடாமல்....

அஞ்சாறு நாட்கழிச்சு வந்தன் அடராசா!
கெஞ்சாத குறையாய் (ப்) பாய்ந்தாய், குழைந்தமுதாய்

என்னென்றே தெரியாத புழு கெழுந்து புரண்டிடத்தாய்
பின்னாலும், முன்னாலும் பிரண்டபடி கொழுதெழுந்தாய்

முன்புனக்குச் சோறு வச்சா முச்சடக்கிப்பிடி பிடிப்பாய்....
கண்கூடத் தெரியாது காதுமப்ப கேட்காது

ஒருநேரம் மறந்தாலும் ஓடிவந்து கதவுதட்டி
கருகரென்ற முக்கீரம் ‘முட்டிக்கறி’ பெற்றிடுவாய்

வீடெல்லாம் பார்த்து முடிந்தவுடன்- போகேக்கை
ஓடி“நீ” பின்னால் வராமல் இருக்க வெண்டு

சோறன்ஸி வச்சிட்டுப் படபடென்று நான் விரைந்தேன்
“ஆறேழு நாளான்” “அடக்கேலாப்பசி” உனக்கு.....

ஆனாலும் தின்றாயா? அதையெல்லாம் விட்டிட்டு
ஓடோடி வந்தாயே... என்பின்னாற் ‘பசிவிட்டு’

நாளைக்கு வருவனென்ற மனத்துணிவில் நானுன்னை
‘உள்ளுக்க போ’ என்று விரட்டேக்கை கேக்காமை

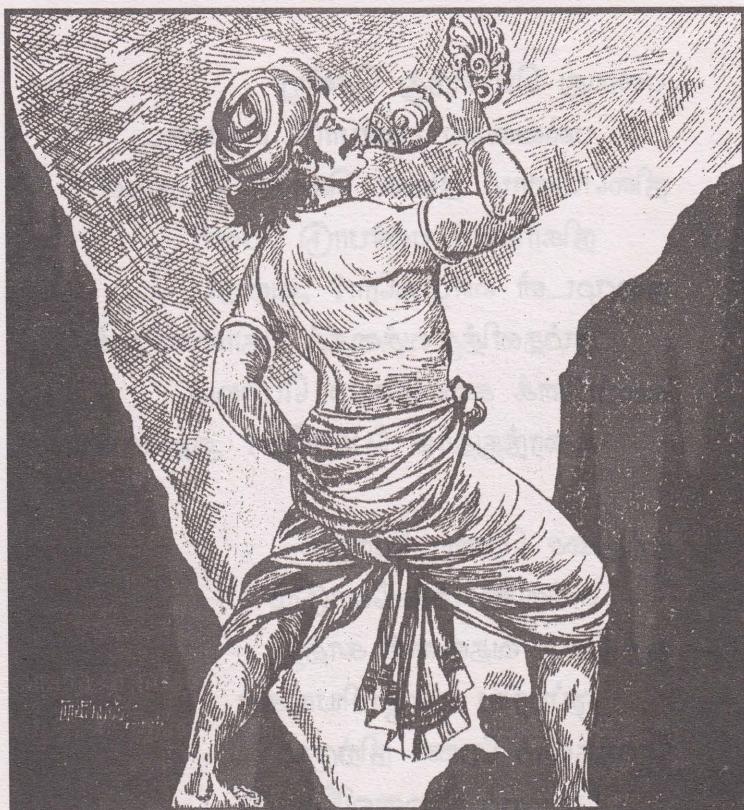
சந்திவரை வந்து சாறுத்தைப் பிடித்திமுத்தாய்
அந்தப் பொழுதில் ‘நான்’ ‘அடிக்’ என்று கல்லெடுக்க

ஓடிப்போய் நின்று ஒருபார்வை பார்த்தாயோ....
அந்தப் பார்வைக்கு ‘அர்த்தம்’ நான் சொல்வதென்றால்

எந்தச் சொல்லெடுப்பேன்
எவரிடம் போய்ப் பொருள் கேட்பேன்?

என்ன தான் சொன்னாலும் எவ்வளவு கதைச்சாலும்
“சின்னச் சோத்துக்கு” மடங்கிடுவாய் என நினைத்த

பொன்னை மடையன் நான் புழுத்தாலும் பாவமில்லை
கண்ணாலே நான் கண்ட ‘கடவுளே’ என் ‘கறுப்பா’
மண்டியிட்டுத் தொழுகிறேன் மன்னிப்பாய்-

எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காது துயிலெழன்று சங்கை முழங்கு

- பாரதிதாசன் -

புலம்பீயர் தழை வாழ்வு

ப. மகேந்திரதாசன்

சொந்தமாம் மண்ணை விட்டு
 சொந்தங்கள் தனையும் துறந்து
 நொந்ததாம் இதயத் தோடு
 நாடுகள் பலவும் நோக்கி
 அந்தமில் பயணஞ் செய்யும்
 ‘அகதி’ யாம் தமிழர் நிலைமை
 எந்தநாள் மாறு மென்றே
 ஏங்கி நாம் தவிக்கின்றோமே.

புலமது பெயர்ந்து சென்று
 பல்வகைப் பண்பாடு கொண்ட
 நிலைமொம் நிலை கொண் டெங்கள்
 நிகரிலாப் பண்பாடு பேணி
 நலமுடன் வாழ்வரோ? அன்றி
 நம்தனித்துவத்தைத் தொலைத்துக்
 கலப்பினக் கலாச்சாரம் பெற்றுக்
 கரைந்துகான் போவரோ? அறியாம்!

எத்திசை சென்ற போதும்
 எவ்வின மக்களோடும்
 ஓத்திசை வதனைக் காத்து
 ஓப்பரிய விழுமியங்கள்
 மெத்தவும் பேணி நிற்கும்
 மேலாம் நினைவினோடு
 நித்தமும் நிறைவாய் வாழு
 நாமெலாம் வேண்டுவேமே!

சிறுக்கறை

அதிபர்

அராலியூர் ந.குந்தரம்பிள்ளை

நான் ஒரு பாடசாலை அதிபர். அதிபரென்றால் முதலாம் தர இரண்டாம்தர, மூன்றாம்தர...முச்! அந்தக் கதையே பேசப்படாது. இது வெறும் சாதாரண அதிபர் பதவி. ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் பெ.:போமிங் பிறின்சிப்பல். அதாவது அதிபரின் கடமைகளைச் செய்பவர்.

பெ.:போமிங் பிறின்சிப்பல் என்றதும் சிரிக்கிறீர்களா? சிரியுங்கள்! ஆனால் நான் இந்தப் பதவியைப் பெறுவதற்குச் செய்த பகுதைப் பிரயத்தனங்களைச் சொன்னால் நீங்கள் சிரிக்கமாட்டார்கள். அழுவீர்கள்!

ஆசைப்பட்டு கனவுகள் கண்டு, அகப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கெல்லாம் பல்லிலித்து, வாஸ்பிடித்து, ஆனால் கட்சி அமைப்பாளர்களைத்தேடி நாயாக ஓடி... இன்னும் ஏதேதோவெல்லாம் செய்துதான் பதவி உயர்வு கிடைக்கப்பெற்றேன்.

பதவி உயர்வுக்கடிதம் கிடைத்த அந்தநாள் இருக்கிறதே அதை என் வாழ்நாளிலேயே மறக்கமாட்டேன். அன்று மகிழ்ச்சிப்பெருக்கில் என் உள்ளாம் துள்ளிய துள்ளலை நீங்கள் எங்கேகண்டார்கள்? ஒரு இரவு முழுவதும் நித்திரையே வரவில்லை என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்களேன்.

இருக்காதா பின்னே? எனது ஆசைகள், கனவுகள், ஸட்சியங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம் குட்டியதுபோன்ற பதவி உயர்வல்லவா இது?

எனக்குக்கிடைத்த பாடசாலையின் பெயர் புளிச்சல் காடுமகாவித்தியாலயம். புளிச்சல்காடு என்றால் இது ஒன்றும் மிருகங்கள் வாழும் காடல்ல. நாடுதான். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில்தான் இருக்கிறது. இங்கு மிருகங்கள் வாழும் காடேது?

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலா? என்று தலையைச் சொறிகிறீர்களா? சொறியுங்கள்,

சொறியுங்கள், நன்றாகச் சொறியுங்கள். நான் கூடக் கடிதம் கிடைத்த நாள்முதலாய் தேடு தேடென்று தேடித்தான் இந்த ஊரைக் கண்டுபிடித்தேன்.

இடைக்காடு, கல்வியங்காடு, கோட்டைக்காடு, கொட்டைக்காடு, கட்டைக்காடு என்று யாழ்ப்பாணத்தில் எத்தனையோ காடுகள் உள்ளன. அதில் இந்தப் புளிச்சல்காடு இருப்பதுதானா அதிசயம்? தேடுங்கள் நிட்சயம் கண்டுபிடிப்பீர்கள்!

எனக்குக் கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி மனப்பான்மை, ஆசிரியரல்லவா? இந்தப் பெயர் எப்படி வந்திருக்கலாம் என்று முளையைச் சற்றுக் குடைந்திருக்கிறேன். எனது ஆராய்ச்சி முடிவுகளையும் உங்களுக்குக் கூறிவிடுகிறேன். நீங்கள் இந்த ஊருக்கு வரவிரும்பினால், ஊரை அடையாளம்கண்டு கொள்ள அவை உங்களுக்கு உதவலாம் அல்லவா?

நெய்தல் நிலத்தில் உள்ளது இக் கிராமம். அதனால் கடற்சேற்றின் நாற்றம் காற்றுடன் கலந்து ஊரில் எப்பொழுதும் எவ்விடத்தும் கமகமத்துக் கொண்டிருக்கும். அதனால் இப்பெயர் வந்திருக்கலாம்.

புளியமரங்கள் நிறைய உள்ள ஊர். அதனால் புளிக்காடு என வழங்கிப் பின்பு புளிச்சலாக நீண்டிருக்கலாம்.

என்ன ஊரை அடையாளம் காண முடிகிறதா? முயன்று பாருங்கள்!

யாழ் ப்பாணக் குடாநாட்டில் உள்ள அனேகமான கிராமங்கள் கடற்கரையில்தானே உள்ளன? புளிய மரங்கள் இல்லாத கிராமம்தான் ஏது இந்தப்பகுதியில்?

புளிச்சல்காடு என்பது காரணக்குறியென வகுக்க இப்பொழுது புதிதாக ஒரு காரணமும் கிடைத்திருக்கிறது.

இப்பொழுதெல்லாம் இங்கு குப்பைகளை லொறிகளில் அகற்றுவதில்லை. வீதிகளில் கொட்டிவிடுகிறார்கள். அதனால் விட்டோரம், ஜோட்டோரம், கடையோரம், சந்தி, சதுக்கம் எங்கும் குப்பை, குப்பை, குப்பை.

எதைதையெல்லாம் கொட்டுகிறார்களோ? ஒவ்வொரு குப்பைக் குவியலில் இருந்தும் வெவ்வேறு விதமான நாற்றங்கள் ஏழுந்துகொண்டிருக்கின்றன. தினம் தினம் குப்பைகளைக் கொட்டக் கொட்ட அவை வளர்ந்து பரந்து, மலையாக உயர்ந்து நிற்கின்றன. மேலேபோடும் குப்பைகள் கீழே உள்ளவற்றை அழுக்க

அவை நசங்கி - நவிந்து - உக்கி - மக்கி - சாக்கடைத் தண்ணீர் பட்டுப் புளித்து ஈ, ஏறும்பு, கொசு, நுளம்பு முதலாம் நோய்க் கிருமிகள் எல்லாம் இந்தக் குப்பைக் குவியல்களை விட்டு நீங்காதுறைகின்றன. காகம், கோழி, நாய் போன்ற உணவு தேடும் பிராணிகள் குப்பைகளைக் கிளறக் கிளற காற்றில் கலக்கும் மணத்தின் அளவு குறைந்துவிடாமல் சமச்சீராக இருந்து வருகிறது.

சிலர் குப்பைகளை ஏரிக்கிறார்கள். பலமாக வீசும் சோழகக் காற்று ஏரிந்த சாம்பலையும் புகையையும் அள்ளிக் கொட்டி, வீதியால் செல்வோரைக் குளிப்பாட்டுகிறது.

இவ்வளவையும் தாங்கும் துணிச்சலும் தெரியமும் உங்களுக்கு இருந்தால் இங்கு வாருங்கள்!

ஆரம்பத்திலேயே எச்சரிக்கின்றேன். வராதீர்கள்! வந்தால் தொல்லைகளல்ல ஆபத்துக்களே உங்களை அரவணைக்கும்!

இந்த ஊருக்கு வரும் வீதி முன்பு மேடும் பள்ளமுமாக இருந்தது. இப்பொழுது அது குண்டும் குழியுமாகிவிட்டது. முன்பு இ.போ.ச.பஸ் ஒன்று இந்த ஊருக்கு வந்து போய்க் கொண்டிருந்தது. யாழ்ப்பானம் ரவுணில் இருந்து ஒரு நாளைக்கு முன்று நான்கு முறை வந்துபோகும். இப்பொழுது அதுகண்ணாம் பூச்சி விளையாட்டுத் தொடங்கியிருக்கிறது.

அத்தி பூத்தாற்போல எப்பவாவது ஒரு நாள் வரும். பின்பு ஒரு கிழமைக்குத் தலை மறைவாகிவிடும். சில வேளைகளில் ரவுணுக்குப் போன பஸ் திரும்பி வராது. இங்கு வந்த இடத்தில் படுத்துக்கொண்டுவிடும். சில நாட்களில் நடு வழியில் நின்றாலும் நிற்கும்! இப்படியாக, இதிற்போவது சங்கடம் என்ற பகிடி வாக்கியத்தை மெய்ப்பித்துக் கொண்டு நிற்கிறது இந்த இ.போ.ச.பஸ். எனவே அதில் ஏறாதீர்கள்! காலை வாரிவிட்டு விடும்.

மினிபஸ்களும் ஓடுகின்றன. அவற்றை நம்பி ஏறலாம். என்ன ஆனாலென்ன. நீங்கள் போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்திற்கு உங்களை எப்படியும் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து விடுவார்கள். ஆனால் அவற்றில் பிரயாணம் செய்வதற்கும் சில தகுதிகள் வேண்டும். “செய்ய இயலாது” என்ற வார்த்தையே அகராதியில் இருக்கக் கூடாது என்றானாம் நெப்போலியன். இந்த மினிபஸ் காரரிடமும் “ஏற்ற முடியாது” என்ற வார்த்தையே இல்லை! எத்தனைபேர் வந்தாலும் முகம்கோணாமல் நின்று ஏற்றிச் செல்வால்கள்.

இப்பொழுதே நிரம்பி வழிகிறதே. இதற்கு மேலும் எப்படி ஏற்றப்போகிறார்கள்? என்று நாம் அதிசயித்துக் கொண்டு இருக்கும் பொழுதே மேலும் பத்துப்பேர் ஏறியிருப்பார்கள். மினிபஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கும். புதியவர்களுக்கு எங்கிருந்து இடம் வந்தது? அந்த இரகசியம் மினிபஸ்காரர்களுக்கு மட்டும்தான் தெரியும். இந்த மினிபஸ்களைல்லாம் றப்பரினால் செய்யப்பட்டவையோ? என்று பல நாட்கள் நான் வியந்திருக்கிறேன்.

மெலிந்தவர்கள், பிரயாண நெரிசலில் இன்னும் மெலிந்து வெளியே வருவார்கள். அனேகமான மினிபஸ்கள் கட்டை. அதனால் உயரமானவர்கள் கழுத்தை வளைத்துக் கொண்டுதான் நிற்கவேண்டும். பிரயாணம் அதிக நேரம் பிடித்தால் இறங்குகின்ற பொழுது கழுத்தில் சுளுக்கிக் கொண்டிருக்கும். கழுத்து நிமிரநேரம் எடுக்கும்.

நான் முன்பு சொன்ன “குண்டுகுழி” களில் பஸ் விழுந் து எழுகிறபொழுதெல்லாம் உள்ளே இருப்பவர்களைத் தூக்கிப்போடும். உடலில் அதிர்வுகள் ஏற்படும். அவர்கள் ஒடுகிற ஓட்டத்திலும் நோட்டின் சீர் கெட்ட நிலையிலும், பஸ் நாற்பத்தைந்து டிகிறி சரிந்து நிமிரும். அப்படிச் சரிகிற பொழுதெல்லாம் நின்று கொண்டிருப்பவர்கள், சீற்றுகளில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களின் தோள்களில் ஒருமுறை முழுமையாக இருந்து எழும்புவார்கள். இந்தத் தாக்கங்களுக்கெல்லாம் ஈடுகொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு உங்கள் உடம்பில்வலு இல்லாவிட்டால் நீங்கள் அதோகதிதான்!

அனேகமான மினிபஸ்களுக்குக் கதவுகள் கிடையாது கதவுகள் இருக்கவேண்டிய இடங்களிலைல்லாம் பயணிகள் நிற்கலாமல்லவா? ஒரு கை உள்ளே எதையோ பிடித்திருக்கும், ஒரு கால் :புட்போட்டில் நிற்கும். மற்றக்கையும்காலும் அந்தரத்தில் தொங்கும். இப்படியாக உடல் காற்றில் அசைந்தாடப் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். ஒருவரல்ல பத்துப்பேர்.

இந்த மினிபஸ்களுக்கு ஐன்னல் கண்ணாடிகளும் இல்லை. யாரோ உடைத்து விட்டார்கள். அந்த ஐன்னல் வெளிகளுக்கு ஊடாககாற்று சளசளவென்று உள்ளே வீசிக்கொண்டிருக்கும் என்றுதானே நினைக்கிறீர்கள்? அது தான் இல்லை. ஒவ்வொரு ஐன்னல் வெளியிலும் ஒவ்வொரு பிரயாணி உட்கார்ந்திருப்பான். அவரது பாதி உடல் படமெடுத்தாடும் நாகத்தைப் போல மேலே நீட்டிக் கொண்டிருக்கும். கால்கள் உள்ளே இருப்பவர்களின் தோள்களில்.

ஒரு துளி காற்று உள்ளே புகழுடியாது. உள்ளே இருக்கும் மனிதர்கள் றைஸ் மில்லில் அவியும் நெல்தான்.

சில துணிச்சலான இளைஞர்கள் கூடாரத்தின் மேலேயும் ஏறி இருந்து சவாரி செய்கிறார்கள். யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டிற்கு வெளியே உள்ளவர்களுக்கு இவற்றை நம்புவது கஷ்டமாக இருக்கும். நான் ஏதோ “திறிலிங்”காக கற்பனைக்கதை சொல்கிறேன் என்று நினைக்கக் கூடும். அதிசயம் ஆனால் உண்மை! நேரே வந்து பார்த்தால் நான் புளுகவில்லை என்பதை அறிந்து கொள்வீர்கள்.

இது எங்காவது சென்று முட்டி மோதிக்கொண்டால் அல்லது தடம்புரண்டால்? என்று என்னாமல் இருக்க உங்கள் உள்ளத்தைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி நினைத்தீர்களோ, போச்சு! “பக்ஸ்”என்னும், வயிற்றைக் கலக்கும். நெஞ்சு படக்படக் கென்று அடித்துக் கொள்ளும். இன்னும் என்னென்னவெல்லாமோ நடக்கும் என்று நான் சொல்லியா நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்?

நானும் சில வேளைகளில் அப்படி நினைத்துப் பார்த்ததுண்டு. கற்பனைக் காட்சிகள் பயங்கரமாக விரியும். பாதியில் நிறுத்திக்கொள்வேன். வேறுவழி இல்லாத பொழுது ஏன் வீணாகப் பயங்கரக் கற்பனைகளை வளர்த்துச் சங்கடப்பட வேண்டும்? கடவுள்மீது பழியைப் போட்டுவிட்டு இந்த மினி பஸ்களில்தான் போய் வந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

நீங்கள் சைக்கிளில் வரலாம். ரோட்டுகள் திருத்தி வருஷங்களாகின்றன. அதனால் கல்வெட்டுக்கள் ஏற்படும்; கற்களிலல்ல. உங்கள் சைக்கிள் ரயர்களில். முன்பு சொன்ன அந்தக் ‘குண்டுகுழி’களில் சைக்கிள் விழுந்து எழும்பும்பொழுது உங்கள் அடையாள அட்டைகளும் தொங்கி நிலத்தில் விழக்கூடும். சந்திக்குச்சந்தி “ஆமி செக்கிங் போயின்ற்” இருக்கிறது. அந்த இடத்துக்கு வந்ததும் களவுடுக்காமலே கள்ளனைப்போல தறதறவென்று முழிசிக் கொண்டு நிற்பீர்கள்! அதிலும் பார்க்க மினிபஸ்ஸிலேயே ஏறுங்கள்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால் இங்கே வந்து போவது ஒரு ‘அடவென்சர்’தான். ஒரு தனியான அனுபவம்.

நான் ஒரு அதிபர் என்று கதையைத் தொடங்கிவிட்டு ஏதேதோவெல்லாம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். சரி இனி என்னைப்பற்றியும், பாடசாலையைப்பற்றியும் எழுதுகிறேன்.

பெயர்தான் பெரிய மகாவித்தியாலயம், பள்ளிக்கூடம் சிறியதுதான். டாப்பின்படி பிள்ளைகள் நானூறு. தினசரிவரும் பிள்ளைகள் முந்நாறு. அதிலும் படிப்பில் ஆர்வம் உள்ள பிள்ளைகள் நூற்றுக்கும் குறைவு.

வறுமைப்பட்ட பிள்ளைகள். வீட்டில் பெற்றோருக்கு உதவி செய்வதற்காகவே சில பிள்ளைகள் பள்ளிக்கு வருவதில்லை. “படித்து என்ன உத்தியோகமா கீடைக்கப்போகிறது?” என்ற மனப்பான்மையில் பெற்றோரும் பிள்ளைகளைக் கல்வியில் ஊக்கம் கொள்ளத் தூண்டுவதில்லை.

ஊரில் “செக்கிங்” “நவண்டப்” என்றால் ஒரு பிள்ளைகூடப் பாடசாலைக்கு வராது. வகுப்பில் பாடம் நடந்துகொண்டு இருக்கும்பொழுதே யாராவது வம்புக்கு “ஆமிவருகுது” என்று சொன்னால் போதும். அடுத்தகணம் வகுப்பறையில் ஆசிரியர் மட்டும்தான் நிற்பார். பேந்தப்பேந்த விழித்துக்கொண்டு.

“கேட்”வழியாகத்தான் போகவேண்டுமா! என்ன? மதில்கள், வேலிகள், பொட்டுகள் எதற்காக இருக்கின்றனவாம்? பலவீனமான பிள்ளைகள், பெண்பிள்ளைகள் கூட மதிலேறிக் குதித்து மாயமாய் மறைந்து விடுவார்கள். உயிரல்லவா?

மாணவர்கள் ஓடிவிட்டால் ஆசிரியர்கள் பாடு குஷி. அன்று முழுவதும் ஓய்வுதான்! இது ஒரு நாள் இரண்டு நாள் நடக்கும் நிகழ்ச்சியல்ல. அடிக்கடி காணும்காட்சி. இந்த ரீதியில் பாடங்களை எப்படிப் படிப்பித்து முடிப்பது? படிப்பைப்பற்றி யாருக்குமே அக்கறை இல்லாத பொழுது ஆசிரியர்களா கவலைப்படுவார்கள்?

கல்வி அதிகாரிகள் இடையிடையே வந்து போவார்கள். பாடசாலைக்கு உயிரைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு மனிதர்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் இந்த சீ.ஏ.ஒக்கள் வருவதையும் போவதையும் யாராவது பொருட்படுத்துவார்களா?

பள்ளிக்கு இடையிடையே வந்துபோக வேண்டியது அவர்களது கடமை. வருகிறார்கள். வந்து “சிலபஸ் கவர் பண்ணியாச்சா” என்று விசாரிப்பார்கள். நாங்கள் “ஓம்” என்று தானே பதில்சொல்லவேண்டும்? அவர்களுக்குத் தெரியாதா நடப்பவை? படிப்பித்தல் நன்றாக நடக்கிறது என்று எழுதிவிட்டுப் போய்விடுவார்கள்.

சாதாரண நாட்களிலேயே எனது அதிகாரம் பாடசாலையில் எடுப்பாது. ஆசிரியர்களுக்கு மட்டுமல்ல மாணவர்களுக்கே ஒரு அலட்சியம். இவர் என்ன ஒரு பெ.போமிங் பிறின்சிப்பல்தானே என்று. சொல்வதைச் செய்விக்க முடியாது.

பாடசாலையில் நூற்றெட்டுக்குறைகள். அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய கல்வி அதிகாரிகளது தயவு வேண்டும். கல்விக் கந்தோருக்குப் போனால் அவர்கள் திரும்பியும் பார்க்கமாட்டார்கள். வெறும் பெ.போமிங் பிறின்சிப்பல்தானே? வெறுங்கையுடன் பாடசாலை திரும்பிவந்தால் முன்பு இருந்த அரைகுறை மதிப்பு இன்னும் ஒரு டிகிரி குறைந்திருக்கும்.

ஆசிரியர்கள் விடும்பிழைகளுக்கு உரியபழியும் என் தலையில்தால் பெற்றோரும் என்னைத் திறமை அற்றவர் என்றே கணித்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதிபராக வரவேண்டுமென்று நான் எண்ணிய எண்ணங்கள் என்ன! கண்ட கனவுகளென்ன! இப்படியா வந்து முடிய வேண்டும்? பல்கலைக்கழகத்தில் பெரிய படிப்புக்கள் எல்லாம் படித்து பட்டம் வாங்கியதெல்லாம் இப்படி ஒரு குக்கிராமத்துக்கு வந்து ஒரு சின்னஞ்சிறு பாடசாலைக்கு அதிபராகி “கையாலாகாதவன்” “திறமையற்றவன்” என்று பெயர் வாங்குவதற்காகவா?

சாதாரண நாட்களிலேயே இந்த மரியாதை என்றால் இப்ப எப்படி இருக்கும்? நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ளுங்கள்! இதுவரை ஏற்பட்ட மானக்கேடு போதாதென்று இன்னும் எஞ்சியிருக்கிற மானத்தையும் வாங்குவதற்கு இப்பொழுது புதிதாக ஒரு சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனது சக ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் மாற்றிக் கொடுப்பதுதான் புதிதாக ஏற்பட்டுள்ள சங்கடம்.

வாத்திமாரைத் தெரியும்தானே உங்களுக்கு? நாட்டிலேயே மிகவும் குறைந்த சம்பளம் வாங்கும் அரசாங்க ஊழியர்கள். தங்களதும் தங்களது குடும்பத்தினரதுப் பூட்டலையும் உயிரையும் ஒட்டவைத்துக் கொள்வதற்காகப் படாதபாடுபடும். ஜென்மங்கள்!

உயர்ந்த தத்துவங்கள் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். அடுத்த கணமே அன்றாட வாழ்வின் பஞ்சப்பாட்டுப்பாடத் தொடங்கிவிடுவார்கள். சதா பதவி உயர்வு பற்றியே பேசுவர்கள் - வாழ்வில் ஒரு பதவி உயர்வைத்தானும் கண்டறியாதவர்கள்! யாரோ ஆயிரத்தில் ஒருவர் இதற்குப் புறநடையாக இருக்கலாம். அவர்கள் என்ன மன்னிப்பார்களாக.

வைச்சான் வைச்சபடி மாதம் இருபதாம் திகதி சம்பளம் கிடைக்கும் காலத்தில் கூட அது ஒரு நாள் பிந்தினாலே அந்த ஏமாற்றுத்தைத் தாங்கிக் கொள்ளும் மனவலு அற்றவர்கள் எனது பள்ளி ஆசிரியர்கள். மனம் ஒடிந்துவிடும். முகம் கறுத்துவிடும். அடுத்தநாள் சம்பளப் பண்த்தைக் கண்டபிறகுதான் அவர்கள் முகத்தில் ஒளி தெரியும். அவர்களுக்கு உயிர் வரும்!

இந்த ஸ்த்ரைத்தில் சம்பளம் கிடைக்குமா? எப்பொழுது கிடைக்கும் என்பதையெல்லாம் நிட்சயமாகச் சொல்லமுடியாத நிலையை எப்படித் தாங்கிக் கொள்வார்கள்? அந்த நிலைமையைத்தான் சமாளித்துக்கொண்டிருக்கின்றேன் நான்.

முன்பெல்லாம் வங்கிகள் வழிமையான இடத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருந்த பொழுது நானே காசோலையை மாற்றிவந்து சம்பளத்தைக் கொடுப்பேன். வங்கிகள் இடம்மாறுத் தொடங்கிய பிறகுதான் எனக்கும் சங்கடம் ஏற்பட்டது.

முதலில் வங்கிகள் எங்கிருக்கின்றன என்று தெரியாமல், தேடி அலைந்தேன். பிறகு அவற்றைக் கண்டுபிடித்தேன். குருநகரில் காலை மணி பத்துக்கும் பதினொன்றுக்கும் இடையில் மட்டும்தான் காசு கொடுக்கல் வாங்கல். காலை ஏழுமணிக்கு வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டாலும், மினிபஸ்ஸில் ஏறிக் “குண்டுகுழி”களைத் தாண்டி குருநகர் சென்றடைய பதினொரு மணியாகியிருக்கும். வங்கியின் மூடிய கதவுகள் என்னைப்பார்த்துச்சிரிக்கும்!

திரும்புவேன் நேரே பாடசாலைக்கு. பள்ளி சென்றடைய சிலவேளைகளில் மாலை நாலு மணியும் ஆகும். அந்த நேரத்திலும் வழிமேல் விழிவைத்து எனக்காகக் காத்திருக்கும் வாத்திப்படை

அவர்களது முகங்களைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கும். குற்ற உணர்வு நெஞ்சை உறுத்தும். எவரது முகத்தையும் நிமிர்ந்து பார்க்கத் துணிவு வராது. சோகரசம் ததும்பும் எனது முகபாவத்திலிருந்தே நிலைமையைப் புரிந்து கொண்டு, ஒரு வார்த்தைக்கூடப்பேசாமல் எழுந்து நடையைக் கட்டுவார்கள் தலை குனிந்தபடி.

இப்படியாக அலைந்து திரிந்து, எப்படியோ ஒருநாள் சம்பளத்தை மாற்றிக் கொடுத்துவிடுவேன். வாத்திமார் எல்லோரும் வங்கிக்குச் சென்று, அங்குவைத்தே சம்பளப் பணத்தைப் பகிரவேண்டும் என்பதுதான் சட்டம். முழு ஆசிரியர் குழுவில் ஒரு ஆசிரியர் வராவிட்டால் கூடச் சம்பளம் எடுக்கமுடியாது.

தண்ணி சாப்பாட்டைக் கண்ணில் காட்டாமல் கூட்டிக்கொண்டுபோய் வந்தால்கூட, ஒரு நாளைக்கு ஒருவருக்குப் பத்துருபாவாவது வேண்டும். அப்படியானால் இருபது பேருக்கும் இருநூறு ரூபாய், மாதமுடிவு. செப்புக்காசு எடுக்கமுடியாது. இந்த அவல நிலையில் இந்தக் காசை யார் கொடுப்பது? எப்படிக் கொடுப்பது?

“குண்டும் குழி”யுமான பாதையில் இந்த மினிபஸ்களை நம்பி நான் எப்படி எல்லா ஆசிரியர்களையும் அழைத்துப் போவேன்? வழியில் அவர்களுக்கு ஏதாவது நடந்து விட்டால்...?

இப்படி எத்தனை நாட்கள் போய்வரவேண்டும்? நாங்கள் தினம் தினம் வங்கிக்குப் படையெடுத்துக் கொண்டிருக்க பாடசாலையின்கதி...?

எனவே அதிபராக இருக்கிற குற்றத்திற்காக, சட்டத்தை மீறி நானே தனி ஒருவனாகச் சென்று, காசைமாற்றி எடுத்துவந்து சம்பளம் பகிர்ந்து கொடுக்கிறேன். எவ்வளவு பெரிய ஆபத்தான வேலை, எவ்வளவு “நில்க்”. எவ்வளவு மினைக்கேடு? அதற்கு இந்த ஆசிரியர்கள் யாராவது நன்றி சொல்லவேண்டுமே! கிடையாது. இந்த வாத்திமாரிடம் காசு மட்டுமில்லை. நன்றியும் கிடையாது!

திடீரென்று ஒருநாள் காசு கொடுக்கும் வங்கியைக் காணவில்லை! காசு எப்படி எடுப்பது? சம்பளம் எப்படிப்போடுவது?

மற்ற அதிபர்கள் கடை முதலாளிகளைப் பிடித்துக்காசோலை மாற்றுகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, நானும் ஒரு முதலாளியைத் தேடத் தொடங்கினேன்.

எனக்கு ஒரு முதலாளியையும் தெரியாது. அவர்களுடைய உலகம்வேறு. எங்களுடைய உலகம்வேறு. புத்தகம், படிப்பு, பாடம், பிள்ளைகள், பாடசாலை இவைதான் எங்களுடைய உலகம். கொள்வனவு, விற்பனை, காசு, கடன், கணக்குப் புத்தகம், காசோலை என்பன அவர்களுடைய உலகம்.

கடைக்குச் சாமான் வாங்கப் போனால் நான் வாங்கும் பொருள்களைத்தான் கவனிப்பேன், முதலாளியையல்ல. இப்பொழுது வாழ்க்கையில் முதன்முதலாக முதலாளிகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினேன்!.

இந்த முதலாளிகள் எல்லோருமே ஒரே மாதிரித்தான். முனுமுனுப்பிலும், புறுபுறுப்பிலும் ‘காசில்லை’ ‘இந்தக்காலத்தில்வியாபாரமே இல்லை. அப்ப காசு எப்படிவரும்?’எல்லா முதலாளிகளும் ஒரே பாட்டைத்தான் பாடுகின்றார்கள்!

கடைசியாக நானும் ஒரு முதலாளியைத் தேடிப்பிடித்தேன்.அவர் என்னைத் தனக்கு முன்னால் இருக்கவைத்துவிட்டு (நல்ல வேளை இருக்கக் கதிரை தந்தார்.) கடைச் சிப்பந்திகளை வாங்கு வாங்கென்று வாங்கினார். அவர்களுடைய திறமையின்மை, மூளையின்மை,அக்கறையின்மை, பிந்தியவருகை, முந்திப் போகமுயற்சித்தல் இப்படிப் பலவிடயங்கள் அவரது திட்டுகளுக்கும் வசவுகளுக்கும் பொருளாக அமைந்திருந்தன.

என்ன முன்னால் இருத்தி வைத்துவிட்டா இவற்றையெல்லாம் கொட்டித்தீக்க வேண்டும்? எனக்கு என்னையும் சேர்த்துத்திட்டுவது போல இருந்தது. பேசாமல் எழுந்து போய்விடலாமா என்று கூட நினைத்தேன். பள்ளி ஆசிரியர்களது பரிதாபம் நிறைந்த முக பாவங்கள் மனக் கண்ணில் அடிக்கடி தோற்றுமளித்ததால், பல்லைக்கடித்துக் கொண்டு இருந்துவிட்டேன்.

முதலாளியின் திட்டு அரை மணித்தியாலம் நீடித்தது. தனது புத்திசாலித்தனம், வியாபாரத்தந்திரங்கள், நிர்வாகத் திறமை போன்ற இன்னோரன்ன பெருமைக்குரிய விடயங்கள் பற்றி எனக்கு அரை மணித்தியாலம் புழுகிய பின்பு காசை எடுத்துத் தந்தார். செக்கை மாற்றித் தரும் பாவனையிலல்ல. ஏதோ கஷ்டப்பட்டவனுக்குகடன் கொடுக்கும் பாவனையில். ஒரு பெரிய தர்ம காரியத்தைச் செய்யும் தோரணையில்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இப்பொழுதெல்லாம் சம்பளத்தை மாற்றிக் கொடுக்கும் திறமையிலிருந்துதான் அதிபர்களை மதிப்பிடுகிறார்கள். வேறு எதைக் கொண்டுமெல்ல. எவ்வளவு விரைவாக ஒருவர் சம்பளத்தை மாற்றிக் கொடுக்கிறாரோ அவ்வளவுக்கு அவர் திறம் அதிபர். இந்த வகையில் என்னுடைய நிலை எங்கே? இருபதாம் திகதி வந்த சம்பளத்தை முப்பதாம் திகதிதானே மாற்றிக் கொடுத்தேன். சம்பளம் என்றாலே எனக்குப் பயம்.

‘பிச்சை வேண்டாம் தாயே, நாயைப் பிடி’ என்பதுதான் இப்பொழுது என்னுடைய நிலை. அதிபர் வேலை வேண்டாம் ஆளை விட்டால் போதும்! ஆளைத்தான் விடமாட்டேன் என்கிறார்களே! இன்னொருவர் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் எனக்கு விடுதலையாம். இந்தப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் யாரும் முன்வரமாட்டார்களாம். வேறுயார் வரப்போகிறார்கள்?

அதிபர்வேலை பார்க்க ஆசைப்பட்டவர்கள் எத்தனைபேர் இருக்கிறார்கள். யாராவது ஒருவர் வரமாட்டாரா? வருவார் என்ற நம்பிக்கை பொங்கி எழும்பேருற்றாக என் நெஞ்சத்தில் எழுந்து கொண்டே இருக்கிறது. நம்பிக்கையில் தானே மனிதன் வாழ்கிறான்?

“பீலபெய் சாகாரும் அச்சு(சு)இறும்; அப் பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின்”

- குறள் 475 -

சீவத்தமிழ் செல்வி கலாநிதி துங்கம்மா அப்பாக்குட்டி

(தலைவர், ஸ்ரீதூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.) அவர்களுடன்

நூர்காணல்

கேள்வி:- நமது நாட்டில் எழுத்துலகம் எழுச்சி பெறப் புதுப்புது ஏடுகள் தோன்றுவது பற்றி உங்களின் கருத்து என்ன?

பதில்:- எங்கள் நாட்டில் எழுத்துலகம் எழுச்சி பெற்றிருக்கின்றது என்பது உண்மை. ஆனால் ஏடுகள் புதிதாகத்தோன்றியதனால் தான் இந்த எழுச்சி ஏற்பட்டது எனக் கூறமுடியாது. கருத்துக்களை இலகுவான முறையிலும் சுருக்கமான வசன நடை மாற்றத்திலும் ஓரளவு எழுச்சி உள்ள நூல்கள், கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள் என்பன ஏற்பட்டிருப்பதனாலுமே குறிப்படத்தக்க எழுச்சி ஏற்பட்டுள்ளது.

கேள்வி:- சைவமும் தமிழும் தழைக்கவென இறையருள் பாலித்த எங்கள் அன்னையே! தங்களுக்குச் சமூகப் பார்வை மேல் தீராத மோகம் ஏற்படக் காரணம் யாதோ?

பதில்:- நான் முதன் முதலாக ஆசிரியப்பணி ஆற்றிய இடம் மட்டக்களப்பு ஆகும். அங்கு நகரத்தில் அமைந்த சென் சிசீலியா கன்னியா மடத்தில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினேன். கன்னியாமட விடுதியிலேயே சில ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தேன். அங்கு கன்னியாஸ்திரிகள் ஆற்றிய பணிகள் என் உள்ளத்தைத் தொட்டன. சைவசமய நிறுவனங்களிலே இப்படியான பணிகள் ஏன் இடம் பெறக் கூடாது எனச் சிந்தித்தேன். காலகத்தியில் அது சமூக சேவையாக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

கேள்வி:- தங்கள் சமூகப்பணியின் பரப்பைப் பற்றிச் சற்று விளக்குவீர்களா?

பதில்:- தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தை மையமாக வைத்து ஆலயக் கடமைகளோடு அறப்பணிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. தாய் தந்தையற்ற ஏழைப்பெண் குழந்தைகளைக் கல்வி கற்பித்து மேம்பாட்டையச் செய்தல், ஆதரவற்ற வயது வந்த அன்னையர்களைப் பராமரித்தல், பசித்தவர்களுக்கு அன்னமிடுதல், வாசிப்புப் பயிற்சியை மேம்படுத்தி அறிவை விருத்தி செய்வதற்கு நால் நிலையம் அமைத்தல்,

தெல்லிப்பழை கிழக்கில் உள்ள பத்துவயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களுக்கு அறநெறிப் பாடசாலை என சமூகப்பணிகள் விரிந்து செல்கின்றன.

கேள்வி:- அன்றைய தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் இன்றைய தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் ஏதும் வித்தியாசம் உண்டா?

பதில்:- அன்று தமிழிஞர்கள் இருந்தார்கள். இன்று தமிழ் விற்பனீகள் இருக்கிறார்கள். வித்தியாசத்தை நீங்களே தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

கேள்வி:- மாணவர்களிடையே இன்று தாய் மொழித்தரம் குறையக்காரணம் என்னவெனக் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்:- மாணவர்களிடையே இன்று இலக்கண அறிவு மிகக் குறைவு. இதனால் இன்று தாய்மொழித் தரம் குறைந்து கொண்டு போகிறது.

கேள்வி:- “எழுச்சி பெற்ற இளைய இதயங்கள் சைவமும் தமிழும் வளர்க்க அர்ப்பணிப்புச் சிந்தையுடன் செயற்படுகின்றார்கள்” என்னும் கருத்துப் பற்றி.....?

பதில்:- இளைய இதயங்கள் சைவமும் தமிழும் வளர்க்கப் பாடுபடவேண்டும். சைவத்திருமுறைகளை, நன்றென்றி, திருக்குறள் போன்றவற்றை நல்லபடி கற்க வேண்டும். அதன் பின்புதான் கற்றபடி ஒழுக வேண்டும். கல்வி இல்லாமல் செயல் சிறப்படையாது.

கேள்வி:- உணர்வும் உழைப்பும் தமிழ் மொழி பற்றி எந்தநிலையில் இன்று உண்டு?

பதில்:- மொழியை மையமாக வைத்து உழைப்பவர்களும் மொழி உணர்வு உள்ளவர்களும் வேறுபடுகின்றனர்.

கேள்வி:- பூரணி வாசகர்களுக்கு நீங்கள் கூற விரும்புவது?

பதில்:- தாய் மொழிப் பற்றோடு பூரணி வாசகர்கள் செயற்படவேண்டும்.

கேள்வி:- “மேன்மைகொள் சைவநீதி” பிற சமய உட்பிரவேசங்களால் நெருக்கீடுகளுக்கு உள்ளாவது போல் இருக்கின்றதே உங்கள் கருத்து?

பதில்:- வறுமையை மையமாக வைத்து அப்பாவி மக்கள் மதம் மாற்றமடைகிறார்கள். இதனை நிறுத்தவேண்டியது பணம் படைத்த சைவப் பெருமக்களின் அறச்சிந்தனையிலே தங்கியிருக்கிறது.

வீடியோ தேர்வும் எங்கள் பண்பாட்டுக்கூர்வும்

கலைநிதி என்.சண்முகலிங்கன்
தலைவர், அரசுறவியல்-சமூகவியல் துறை.
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.

வெகுஜனப் பண்பாட்டின் பிரதான நீரோட்டமாகத் தொலைக்காட்சியும் வீடியோவும் இன்று எது புலன்களையும் ஆக்கிரமிக்கும் பிரதிமைகளினதும் கனவுகளினதும் முதன்மை விநியோகத்தாக்களாக இந்த இலத்திரனியல் சாதனங்களின் விரிவாக்கம் உணரப்படும். இதன்வழி சமூகத்தின் ஒழுக்கங்களைத் தீர்மானிக்கும், விழுமியங்களை வடிவமைக்கும், அனுபவங்களை வழங்கும், மையபாத்திரத்தினை வகிக்கும் இந்த தொடர்புடைகங்களின் சமூகவிளைவுகள் இன்றைய சமூக தொடர்பியல் ஆய்வுகளில் முக்கியமான இடத்தினைப் பெறும்.

தொடக்க காலத்து வசதிபடைத்த மேட்டுக் குடிகளுக்கு மட்டும் சொந்தமாயிருந்த இந்த ஊடகங்கள் திறந்த பொருளாதார வாயில்கள் வழி எங்கள் கிராமங்களின் மூலம் முடுக்குகளிலெல்லாம் நுழைந்துள்ளன. எங்கள் வீட்டினுள், அறையினுள் என மிக நெருக்கமாக இடம் பிடித்துள்ளன.

இந்த சாதனங்களின் வரவும் நுகர்வும் என்னவைகயில் நடக்கின்றது? நுகர்வின் அடிப்படைகள் எனவை? என்ற கேள்விகள் ஆர்வமான பதில்களுக்கு எம்மை இட்டுச்செல்வன.

யாழ்ப்பாணத்தில் இன்று நிறைந்துள்ள “வீடியோ” கடைகளிடை அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட சமூகவியல் ஆய்வோன்றில் வீடியோவுக்கான தோவுபற்றியபதில் பின்வருமாறு அமைந்தது.

“புதுசாய் வந்த படம்” ஒன்று தாருங்கோ = 55%

“நல்லதாய் ஒரு படம்” தாருங்கோ = 25%

“இன்னபடம்” தாருங்கோ = 20%

“எதனை நுகர்வது” என்பது நுகர்வோன் கைகளில் “எந்தஅளவுக்கு உள்ளது” என்பதனை இந்த சிறிய அவதானம் தெளிவாக்கும்.

“இன்னபடம் தாங்கோ” என்ற நுகர்வாளர் - நம் கவனத்துக்குரியவராவார். ஆனாலும் அவருக்கென்று ஒரு தெரிவு இருந்ததே என்று நாம் நிறைவு கொள்ள முடிவதில்லை. எப்படி இந்தப்படத்தினை தெரிந்தீர்கள்? என்ற அடுத்த கேள்வியிலேயே எமது நம்பிக்கை குலைந்து போகும்.

“நண்பர்/அயலவர் நல்லதென்று சொன்னார்கள்” = 47%

“வாரச்செய்தித்தாள்களின் சினிமா பக்கம் நல்லபடம் என்றது” = 39%

“நல்ல பாட்டுக்கள் உள்ளது” = 14%

நுகர்வோனின் “சுயம்” பற்றிய ஆழந்த கேள்விகளை மட்டுமே இந்தக் கள் அவதானங்கள் மீள மீள வலியுறுத்தும். வீடியோ தேர்வுக்குப் பின்னால் கருத்தியல் அடிப்படைகளோ கலைப் பெறுமானங்களோ முதன்மை பெறாமை இங்கு கவனம் பெறும்.

இந்நிலைமை எவ்வாறு விளைந்தது? என்ற வினா எங்களுக்கு முன்னால் விஸ்வரூப தரிசனம் எடுப்பது தவிர்க்க முடியாதது. இது எங்களின் சமூகவரலாறு - வாழ்வியல் பெறுமானங்கள், கலை பயில்வு மரபுகளுடன் கொண்ட தொடர்பற்றிய பகுப்பாய்வுக்கு எங்களை இட்டுச் செல்லும். வீடியோ என்ற ஊடகம் எங்களுக்கு வாய்த்த வரலாறும் இங்கு கவனத்திற்குரியதாகும்.

உலக பண்பாட்டுப் புலங்களில் வீடியோ பெறுகின்ற பாத்திரம் எங்களிடத்து இல்லை. அதன் பயன்பாடு என்பது இங்கு முழுக்க முழுக்க “சினிமா படம் பார்த்தல்” என்ற எங்கள் முன்னை அனுபவத்தின் வழியானது. “சின்னத் திரை” என்றே அதற்கு தமிழ் நாம கரணமும் குட்டப்பட்டது. பெரிய திரைக்கென உருவாக்கப்பட்ட மொத்த சினிமாவிம்பங்களின் சில்லறை வியாபாரமாக வீடியோ வியாபாரம் அமைந்தது. மிகமலிவாக - வீட்டிலிருந்தவாறே இந்த அனுபவம் சாத்தியமானது. அதற்கும் அப்பால் சுயவாழ்வின் சடங்குகளின் பதிவுகளான “பூப்புநீராட்டுவிழா”, “திருமணசடங்கு” ஏன், “மரணச்சடங்கு”வரை இந்த பதிவும் பார்வையும் நீள்வன. இந்த வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகளின் பதிவு என்பதும் வாழ்வின் பதிவாக அன்றிப் பெரும்பாலும் சினிமாத் தனமாகவே அமைவன. சினிமா பாடல்களுடனேயே “தயாரிக்கப்”படுவன.

எப்படிப் பார்த்தாலும் வீடியோ - தொலைக்காட்சி என எந்த முகம் பார்த்தாலும் ஒருமுகமாய் சினிமா காட்சியே விரியும். சினிமாவுக்குள்ளேயும் “நல்லசினிமா” விழுமியம் என்பது மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையினருக்கு மட்டும் புரியும் சங்கதியாகும். ஏனைய உலகப் பண்பாடுகளில் வீடியோ அப்படியென்னதான் வித்தியாசமான பணியைச் செய்கிறது? என்ற கேள்வி எங்கள் வீடியோ ரசிகர்களிடமிருந்து எழுப்பப்படலாம்.

“தரமான கலை அனுபவங்களை, காட்சித்திறன்களை அறிவுப் படிமங்களை தேர்ந்து நுகருதற்கான ஊடகமே வீடியோ”, என்பது பதிவாகலாம். அதுமட்டுமன்றி,

தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் நல்லதை நமக்கு நேரம் வாய்க்கும்போது கண்டு கவைத்திட வாய்த்த சாதனமாகவும் அதன் பயன் நீட்சி உலக புலங்களில் உணரப்படும் எங்கள் ஆய்வுகளை அவதானங்களில் இந்தப் பதில்கள் பெரிதும் அர்த்தம் பெறுவதில்லை. தேர்வதற்கான வகைமாதிரிகள் என்று எவற்றை சொல்வது? எதிலிருந்து எதைத் தேர்வது? தேர்ந்தெடுத்த நேரம் என்று எதனைச் சொல்வது?

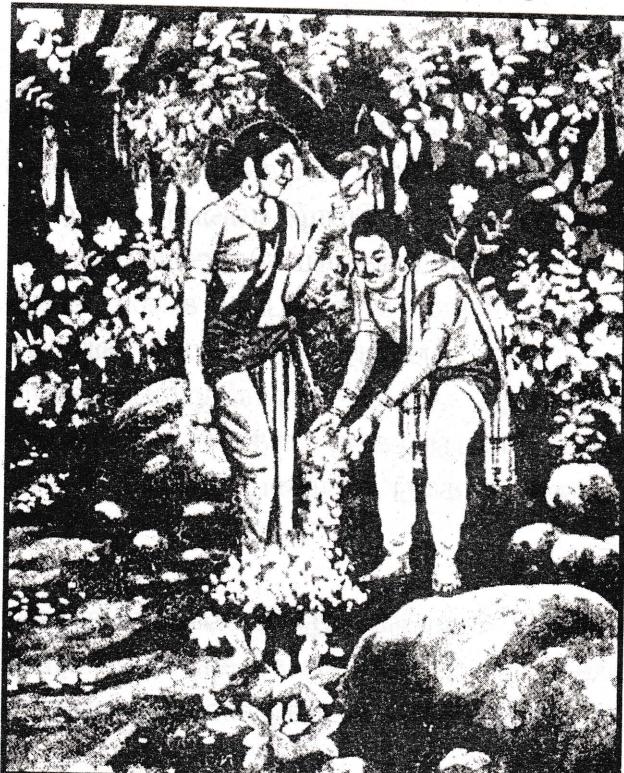
Take it Easy வாழ்க்கையானது

Any time is tea time போல

காட்டப்படும் நேரமெலாம் காட்சி நேரமானது. காலநேரம் இல்லாமல் காட்சி நீண்டது... காட்டுவது எதுவென்றாலும் ரசனையானது. “சுய பண்பாட்டு எழுச்சிக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் பயன்படக் கூடியசாதனம் வீடியோ, பண்பாட்டு மேம்பாட்டுக்கும் கல்வியியல் விருத்திக்கும் அதன் பயன்பாடு உயர்வானது” என யுனெஸ்கோவின் அன்மைய ஆய்வேடு ஒன்றுகூறும் விவரணமெல்லாம் இங்கு அர்த்தம் பிழைத்த சங்கதிகளாகும்.

வீடியோ தேர்வு பற்றிய - இங்கு எழுப்பப்பட்ட வினாக்கள் வெறுமனே ஒரு இலத்திரனியல் சாதனம் பற்றிய கேள்விகள் அல்ல, எங்கள் ரசனை பற்றிய அழகியல் கேள்விமட்டுமல்ல எங்களின் “சுயம்” பற்றிய “பண்பாட்டுணர்வு” பற்றிய நேரமையை நோக்கிய கேள்விகளாகவே இவற்றினைப் பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

இதனைப் புரிந்துகொள்வதிலேயே எங்கள் வாழ்வும் வளமும் உள்ளன. அல்லாதபோது சில கனவுகள் மட்டுமே எங்களதாகும்.

“கொய்து மலரைக்
கொடுங்கையினால்
அணைத்து
மொய் குழலில் சூட்டுவான்
முன்வந்து - தையலாள்
பாதார வீந்தக்தே
சூட்டினான்
பாவை கிடைக் (கு)
ஆதாரம் கின்மை அறிந்து”
-நளவெண்பா

விடைப்பேரும் கலாசார விழுமியங்கள்

கோ.சி.வேலரயதும்
முன்னரன் கல்விப் பணிப்பரனர்

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனித்துவமான கலாசாரப்பின்னனி உண்டு. அக்கலாசாரச் செழுமை ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் தனி முத்திரையாகின்றது. கால நீரோட்டம் கலாசார விழுமியங்களை அள்ளிக் கொண்டு போகும் அவலநிலை உண்டு. ஆடையின்றி வாடையில் நலிந்த மனிதன் வளர்ச்சிப்படியில் நாகரிகத்தின் ஒரு நிலையைத் தாண்டும்போது மாணங் காக்க ஆடை உடுத்திய பக்குவநிலை பரிணமித்தது. இங்குகூடத் தேசம், இனம் என்ற வேறுபாடுகள் விரவி நிற்கையில் ஆடைக் கலாசாரம் மாறுபட்டு நிற்றலைக் காணலாம். இதே போல மனிதனின் நிறை வாழ்வில் பரிணமித்த கலாசாரப்பசுமை இன்று சின்னா பின்னப்பட்டு வணாந்தர நிலைக்கு உந்தப்படுமோ என்ற அவலம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

“தமிழன் என்றோரு இனமுண்டு

தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு” என்று மார்பு தட்டியவர் நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை. இமயம் போல் எழுச்சி பெற்று இலங்கிய கலாசாரப் பெருமைக்கு அணியாக விளங்கிய தமிழினம் இன்று தடுக்கி விழுகின்ற அவலத்தைக் காண இதயம் நின்று விடும்போல் இருக்கிறது. எங்கள் மொழி எவ்வாறு செழுமை மிக்கதோ அவ்வாறே எம்மினத்தின் கலாசார விழுமியங்களும் செழுமையானவை. அவை பேணிக்காக்கப்பட வேண்டும். அவை பேணிக்காக்கப்பட்ட காலம் ஒன்று உண்டு. அந்தக் காலப் பகுதியில் வையகம் பயனுற வனப்பொடு வாழ்ந்த தமிழினத்தின் வரலாற்றுப் பெருமை அளப்பரிது. அக்கலாசார விழுமியங்களைப் பிரதிபலிக்கும் காப்பியங்கள், கவிதைகள், சமயநூல்கள், சாத்திரங்கள் பல்கிப் பெருகின; வனப்பூட்டின; வளமுட்டின. அவை சாகாது எம்மிடை இன்றும் பேசாப் பொருளாய் இருப்பது கவலைக்குரியதே.

வாழ்வியல் வடிவம் உருமாறி, அலியாகி, பொலிவிழந்து போகின்றது. கருமை சேர்த்த கலாசாரங்கள் கருவழிந்துபோகும் சாபக் கேட்டைச் சந்திக்கின்றோம். குழந்தையின் கைப்பட்டுச் சிதைக்கப்பட்ட சித்திரம்போல் உருக்குலைந்த கலாசாரத் தோற்றங்கள்.

சமய கலாசாரங்கள் :-

‘ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ், நீறில்லா நெற்றிபாழ்’ என்றெல்லாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இன்று ஒரு சைவன் நீறணி நுதலொடு விளங்குவது வெட்கக்கேடு என்று எண்ணுகின்றான். காந்சட்டைக் காளை நெற்றியிலிட்ட திலகத்தை அழித்துவிட்டு அலுவலகம் செல்லும் அவலநிலை. எது நாகரிகம் என்று புரியாத அளவிற்குப் பித்தலாட்டம் தொடர்கிறது. ஆலய தரிசனம் மேற்கொள்ளும்போது பேணப்படும் ஆடவர் ஆடைகள், சிவசின்னங்களை மதிக்கும் பண்பு, அவற்றின் மாண்பு என்பன உரிய முறையில் உணரப்படுவதில்லை. “யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபூராண கலாசாரம்” என்று சிந்தை மகிழ்ந்த பண்டிதமணியும் இறைபதம் எதிவிட்டார். அதனால் ஒருவழியில் இவர்கள் தப்பிவிட்டார்கள்.

இல்லத்தரசியரால் பேணும் தமிழ்க் கலாசாரம் திரிசங்கு சொர்க்க நிலைதான். மேனாட்டுக்கலாசார, நாகரிகக் கலப்பினால் நலிவடைந்து கேலிக்கிடமாகிவிட்டது. மங்கல நாண் மண வினையின்போது அணிவிக்கப்படுவது. பாவாடைசட்டைப் பாவையர் பலர் அவைபாரமெனக் கழுத்தை அலங்கரிக்காது கழுற்றிப் பெட்டியில் பூட்டுகின்றனர். அன்றியும் மணவினை முற்றுப்பெற்றவர் என்பது தங்கள் மேனாட்டுப் பாணிப் பழக்க வழக்கங்களுக்குக் குந்தகமாகிவிடுமென்று எண்ணுகின்றனர் போலும். மங்கலம் என்பது மனைமாட்சி என்ற சொற்றொடர்கள் ஏக்கமடைகின்றன. குங்குமம் போய் ஒட்டுப் பொட்டொடு உலாவரும் காலமாச்சு. மஞ்சள் குளித்து முகம் மினுக்கும் தமிழ்க்கலாசாரம் “ஃபெயர் அன் லவ்லி” கிறீமுடன் பேதலிக்கிறது.

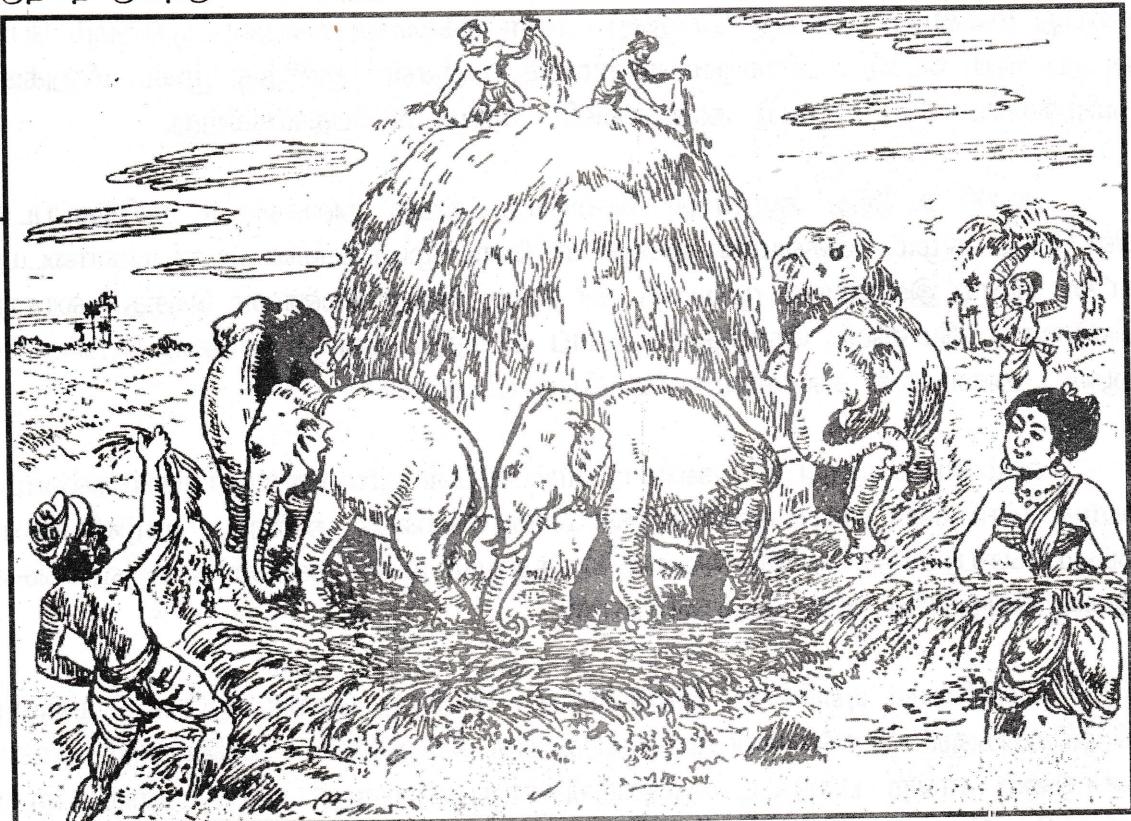
ஆச்சி உடுத்த ஆறுமுழச் சேலையும் அங்க அசைவுகள் அசிங்கப்படாத பின் கொய்ச்சகமும், பக்குவமான தாவணியும் போய் மழுங்காலை மூடாத பாவாடையும், சட்டையுமாய் இனங்காண முடியாத ஈன நிலை இன்று பெண்மை செத்த கலாசாரப் பிறழ்வுகள். மேலைத் தேசத்தவர்களைப் பெரிதும் கவரும் எங்கள் பெண்களின் ஆடை, அணிகலக் கலாசாரம் விடைபெற விடலாமா?

வாழ்வியலோடு ஒட்டிய கலாசார மேம்பாடுகள் எம்மவரைப் பெரிதும் நல்வாழ்வு வாழச் செய்தன. சமய கலாச்சாரங்களென்றாலென்ன அன்றாட வாழ்வியலோடு ஒட்டிய செயற்பாடுகளென்றாலென்ன கருத்தாழம் மிக்க கலாசாரக் கருவுலங்கள், இவை வெறுமனே விடைபெற விடலாகா.

மொழியால் ஒவ்வொரு இனத்தையும் தெரிந்து கொள்வதுபோல, கலாசார விழுமியங்களும் இனங்களின் முத்திரைகளாக நின்று நிலைபெறவேண்டும். எங்கள் தொன்மை சான்ற பண்பட்ட கலாசாரங்களை வரலாற்று அறிஞர்களும் பிறரும் பாராட்டும் போது அவற்றைப் பேணுவது எங்கள் கடனாகும்.

உணவு, உடை என்பவற்றில் எங்களின் கலாசாரப் பின்னணியை நோக்கினால். அவை ஆரோக்கியவாழ்வின் முருகுநிலையின் முதிர்ச்சியை உய்த்துனரக் கூடியதாகவிருக்கின்றன. பால் வித்தியாசம் காண முடியாத தலைகளோடு தறுதலைகளாகித் திரியும் தையலரை என்னென்பது! அறல் துண்ணிய குழல் என்று கழறிய கம்பனுக்கு வம்பு செய்யலாமா? முடிதிருத்தகங்களில் கருங்கூந்தலை நறுக்கித் தள்ளி, துள்ளி நடைபோடும் கலாசார அழிவுகளை என்னென்பது! அழுவதா, சிரிப்பதா என்று விசனிக்க வேண்டிய அவலநிலையில் மக்கள் உள்ளார்கள்.

மேகலை மறந்த மங்கையரும் சிலம்பு மறந்த சிங்காரிகளும் பெண்மை பேதலிக்க வலம் வருவது கலாசாரச் சீரழிவே. இல்லாள் எனும் நல்லாள் உலவிய தமிழ்க் கலாசார உலகிலே உதட்டுச் சாயமும், உயர்ந்த குதிச்சப்பாத்தும் அன்ன நடை துறந்த அவலங்களாச்சு. இவை பெண்ணுலகு மறந்த கலாசார விழுமியங்களுக்கு யதார்த்தங்கள். தனிநாயக அடிகளார் எக்காளமிட்டுப் பேசிய, எழுதிய தமிழ்க் கலாசார விழுமியங்கள் எக்காலமும் எம்மிடையே இலங்கிட வேண்டும். அவற்றிற்குப் பிரியாவிடைகொடுக்க நாம் தயாராகக் கூடாது. எங்கள் தனித்துவம் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். கலாசாரத்தின் அத்திபாரத்தில் நிலைபெற்ற, நிலை நிறுத்தப்பட்ட நற்றமிழர் நாம் என்பதைக் கனவிலும் மறக்கக்கூடாது. கருத்தொருமித்துக் காக்கப்படவேண்டிய கலாசார விழுமியங்கள் விடைபெறலாமா?

“மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்வெந்வெலன்று
ஆனை கட்டிப் போரடிக்கும் அழகான தென்மதுரை”

பிராய்ச்சித்தம்

‘பண்டிதர்’

கந்தகப் புகை நாற்றம், காதுடையும் வெடிச்சத்தம்
சொந்தமாய்ப் பழகிப்போய்ச் சோர்வடையா ஒருகளத்தில்

இந்தா பிடி, என்று இழுத்திமுத்து அடி கொடுத்த
அந்த ஒரு கணத்தில் அழகான ஒருபொடியன்

வந்திறங்கி வடிவாகத் தனை உணர்ந்து கொள்ளுதற்குள்
அந்தோ பரிதாபம்! என்கையால்ல--அடநண்பா!

உன்னை நான் சந்தித்த அந்தக் கணப்பொழுது
ஏன்ரா வேறிடமா இருந்திருக்கக்கூடாதா?

கள்ளுக் கடை எண்டா கட்டாயம் நானுனக்கு
அள்ளி அஞ்சாறு போத்தல் வாத்திருப்பன்
விழுந்தாலும் தூக்கி விட்டிருப்பன் வாந்தி
எடுத்தாலும் கையில் ஏந்தி எடுத்திருப்பன்

உன்னை நான் சந்தித்த அந்தக் கணப்பொழுது
ஏன்ரா? வேறிடமா இருந்திருக்கக்கூடாதா?

கால்பந்தாட்ட மைதானம் எண்டாலும்
“கோல்” போட்டா நீ மன முடையமாட்டி யெண்டால்

பட்டும்படாமல் பயிற்றுனரும் அறியாமல்
விட்டிருப்பன் ஒரு பந்தை வீரனே!

மனுசனை, மனுசன் சந்தித்து உலகத்தில்
அனுசரித்துப் போக எதனையோ இடங்கிடக்க---
போர்க்களத்தில் தான் நாம் சந்திக்க வேண்டுமென்று
ஆர்விதித்திருந்தானோ? அறியேன் நான்-சத்தியமா.

சுடாமல் விட்டிருப்பன் சுந்தரனே நான் விட்டால்
படாரென்றெனக்குவெடி, வைத்திருப்பாய், செத்திருப்பேன்.

உன்னை நான் விட்டால் உயிர் வாழ்க்கை எனக்கில்லை
என்ன நான் செய்ய போர்க்களத்து நண்பா- “சொல்”

உன்னை நான் சந்தித்த அந்தக் கணப்பொழுது
ஏன்ரா? வேறிடமா இருந்திருக்கக் கூடாதா?

கு

கந்தப்பு நேற்றுக் காலமானார்!
அன்னோருகால்.....
என்ன எழுப்பமுடன் இருந்தாண்ட மனிசரவர்?
ஊருக்குள் அவருக்கோர் தனிமதிப்பு!
சிவன்கோயில்
தேர், பொங்கல், அயலின் திருமணங்கள்,
காதுகுத்தல்,
ஊர்ச்சண்டை, தேர்தல்
ஊர்வலங்கள், பட்டமேற்றல்
யாவினிலும் அப்புதான் “பிள்ளையார்சுழி” தின்னை,
சந்தையடி, சந்தி,
சரவணையின் தவறைணகள்
எங்கெங்கும் அப்புதான் “எழுந்தருளி”!
கடனென்று

சென்றவர்க்குக் கர்ணன், சீண்டியவர்க்கவர் வீமன்,
புத்தி சொல்லத்தருமன், புஞ்சிமயக்கிட விஜயன்
நட்புக்கு நகுலன்,
சாத்திரமா? சகாதேவன்,
அப்பு வலு பெரியாள்---!
அவர் சொத்தோ வலு பெரிது...!
மடல்போல வீடு, மகள் பேரில் சிலகடைகள்,
வயல் தோட்டம் மாடு
வருமானம், வாகனங்கள்!

அப்பு வலு “சுழியன்” அன்றைக்கே பொடியளினைப்
பட்டணத்துக்கனுப்பிப்
படிப்பித்த பெருஞ்சீமான்!

கந்தப்பு காலமானார்!
இன்றவர்குக் கொள்ளி வைக்க
ஆளில்லை,
சிலவு அந்திரெட்டி சவண்டி செய்து
தானம் வளங்கச்
சபைவைக்கச் செலவழிக்க
உயிலெழுதக் கூட அஸ்திக்கும் உருத்தில்லை!

‘கைகட்டி அன்று கடன் செய்த’ பஞ்சமர்தான்
பாடைசுமந்தமுதார்
படலை சாத்த நாதியில்லை!
ஜெரமன், பிரான்ஸ், கனடா, ஜெட்டாவிலிருந்துடனே
தந்திகள் வந்ததுதான், சந்தானம் வரவில்லை!
அன்று எழுப்பமுடன் அரசாண்ட
புகழ்நினைந்து
கல்வெட்டடித்திடவும் கரங்களில்லா அபலையென
கந்தப்பு நேற்று காலமானார்
‘அவர் பெரியாள்’

ஏ

-த.ஜௌய்சீலன்-

தூஷ்ணிச்சோலை

யாழ். குடாநாட்டிற்குள்

எங்குமே பார்த்தீராத இயற்கை எழில் நிறைந்த பசுமையான
காட்சீகளை

உங்கள் மங்கல நீகழ்ச்சீகளுக்கு
படம் பீடித்துக் கொள்ளலாம்.

பூக்கன்றுகள் - கணீபருக்கன்றுகள் -
மற்றும் சாடிகள் - கட்டடப் பொருள்கள்
என்பனவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி: 2976

குடமாவடி,
திருநூல்வேலி.

ஸ்ரீவாங்கோசலி ரீக்னெஸ்டிலிஸ்

துறையும் எழிலும் யாலியும் காண்ட
முடுபுந்தி ஜவ்வி ரகந்களின்
காட்சிக் கூடும்.

தொலைபேசி: 2063

41, பெரிய கடை,
யாழ்ப்பாணம்.

கெளரி ஊழகு மாட்டு

அழகு சாதனப் பொருட்கள், எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்,
அலுமினியப் பாத்திரங்கள், பிளாஸ்ரிக் வகைகள்,
சுநீர்ப் போத்தல்கள், தையல் நால்,
பட்டன் வகைகள், லேஸ் வகைகள்
அனைத்தையும் நியாயமான விலையில்
மொத்தமாகப் பெற்றுக்கொள்ள நாடுங்கள்.

இல. 316, கே.கே.எஸ். வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 3227

நாளைத் தொடர்பு சேவை

போட்டோ பீரதீயீடல்
அடையாள அட்டை கவரிஞ்சுதல்
உள்நாட்டு வெளிநாட்டு
தொலைத் தொடர்புச் சேவை.

இல. 59, பஞ்சநீத்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 2919

வெளிநாடு: 0094 212919

சாலூகா 50

நல்கமட்டம்

உறுதியும் உத்தரவாதமும் உள்ள 22 கரட் தங்க
நகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள¹
நாடவேண்டிய சிறந்த ஸ்தாபனம்.

தொலைபேசி:

021 - 3700

இல. 200 G,
கஸ்தாரியர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ராமி ஸ்ரீராமி

சகலவிதமான பலசரக்குப் பொருட்களையும்
ந்தான் விலையில் பெற்றுக்கொள்ளா
நீங்கள் நாடவேண்டிய இடம்.

தொலைபேசி

021-2767

இல. 180 (380),
ஆஸ்யத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

இ.ச.பேரம்பலம் சக நிறுவனம்

T.V. டெக் - ரேடியோ - வீடியோ - ஓடியோ
கருவீகள் - கசெற் வகைகள் - மணிக்
சூழகள் - பீலீம் ரோல் - மிதிவண்டி - பிதி
வண்டி. உதிரிப்பாகங்கள் போன்றவற்றின்
வீற்பனையாளர்.

இல. 50-52-54,
கஸ்தரரியர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சிமாட்டு

ஆட்டவியக்கட்டல்

அனெச்துப் புடைவைகளின்
மொச்சு, சில்லறை வியாபாரிகள்

இல. 122,
மின்சாரநிலைய வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

சுரேஷ் ஸ்டீல்

கட்டுந்வேங்

**70, கன்னாதிடி,
யாழ்ப்பாணம்.**

பிள்ளையர் அச்சுக்கம்

**676, பருத்தித்துறை வீதி,
நல்லூர்.**

- ☛ கண்ணி எழுத்துருவமைப்பு
- ☛ ஓவ்செற் பிறின்ரிங்
- ☛ ஸ்கிரின் பிறின்ரிங்
- ☛ புத்தகம் கட்டுதல்
- ☛ கல் லைனேசன்
- ☛ கிள்டிங் வேகைகள்

குறிக்க தவணையில் சிறந்த முறையில் செய்து தஞ்சாவர்கள்.

நானா

கிறிம் ஹெவுஸ்

36, கால்துரையார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஜூஸ்கிறிம் வகைகள்

❖ சொக்கலட் கிறிப்ஸ்	❖ ஜெலி ஜஸ் கிறிம்
❖ ராஜா ஸ்பெஷல் ஜூஸ்கிறிம்	❖ புருட்சலட் ஜூஸ்கிறிம்
❖ வனிலா ஜூஸ்கிறிம்	❖ நட்ஸ் ஜூஸ்கிறிம்
❖ சொக்லட் ஜூஸ்கிறிம்	

மற்றும்

❖ கட்டட்	❖ மட்டன்றோல்	❖ பற்றிஸ்
❖ மஸ்கட்	❖ கேக் வகைகள்	❖ மைசூர்பாகு
❖ ராஜா ஸ்பெஷல் பீடா		❖ மிக்சர்
❖ குளிர்பானங்கள்		

யாவற்றையும் ஒரே திடத்தில் சுவைத்து
மகிழ்ந்திட நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்.

திரு. பெரியபுரம் நடாளன்

அவ்விதம்

அதைக் கீழ் அடிக்கடி விடு.

திரு. கலைஞர் தேவை.

ଓঁ পুজো কুণ্ডলী

পুরুষ কুণ্ডলী

কুণ্ডলী

